

Chương 1

Êm Tình Không Ng

Êm ch a ng
Ánh ền r ng r
S cảm d tri n miên
Ch có th say không th ng .

Khi H ng M C nh b ánh th c b i cu c i n tho i c a Ng y Khi t còn ch a n sáu gi sáng.

M c dù nh ng cu c i n tho i gi vào sáng s m luôn b cô coi là m t trong nh ng chuy n chán ghét nh t, nh ng s ng i chính nh ng vì c chán ghét nh th này l i có th l p t c xua u i t t c m i m t nh c, c ng khi n ng i mang hai mí m t tr u n ng không k p nói l i t m bi t ã ph i chia li là cô ph i nh y b t d y kh i gi ng.

Sau khi nghe i n tho i, qu nhiên ch ng ph i tin t c t t lành gì.

Ng i v n d ph i ang trên ng ra sân bay là Ng y Khi t t nhiên b au ru t th a, lái xe l p t c ánh vô l ng, quay xe v h ng b nh vi n, còn chuy n bay c a Ngô M n Ni ch a y b n m i phút n a s h cánh.

H ng M C nh vào B o Nhã b n n m, không bi t hoàn c nh y a th nào, cô ch a t ng ti p xúc chính di n v i v n v ng b Ki u Ki u g n cho cái mác “r t khó nói chuy n ng th i luôn a ra nh ng yêu c u h t s c hà kh c” này.

Hôm qua không suy ngh chu áo, cho r ng ra sân bay ón ng i ch là chuy n nh , Ng y Khi t dù có vô d ng n âu c ng không t i m c làm h ng vì c, gi xem ra, là cô quá s su t.

B t d y kh i gi ng, nhanh nh n ánh r ng r a m t thay qu n áo, cô v a i giày v a g i i n cho Ki u Ki u.

Ba ti ng tr c Ki u Ki u a v khách bay t Australia sang v khách s n ngh ng i, ch c c ng i ng ch a c bao lâu nh ng tính c nh giác r t cao, nh n c i n tho i c a H ng M C nh còn t nh táo h i cô có chuy n gì.

H ng M C nh óng c a, v i v i vàng vàng b m thang máy, nói: “Ch Ng y Khi t x y ra chút v n , mau liên h v i lái xe c a c u b o anh ta ra sân bay ngay, mình s i t nhà n th ng ó, g p nhau phòng VIP. Ch mong chuy n bay c a Ngô M n Ni n mu n”.

Ki u Ki u không tìm c c t gi ng oán thán: “Không hi u con bé ã vào ây m t n m r i, r t cu c ang làm trò gì không bi t n a?”.

Thang máy “ting” mở cửa ra, H ng M C nh bước vào, bấm số tầng, và nhìn lên thang máy, đáp: “Ch riêng khuôn mặt xinh đẹp này ra thang bày thôi công nhân”.

Sau khi cửa thang máy đóng, tín hiệu không tắt, H ng M C nh bèn tắt thang máy luôn. Xuống tầng, cô chạy ra gọi taxi, chờ đợi cho tài xế, sau đó lái xe tìm số nhà của Bill.

Rõ ràng Bill không dậy sớm như thường, khi nhìn vào đồng hồ, gọi anh u ngoài xa chút trên chiếc: “Morning, my dear, Theresa”.

H ng M C nh luôn tự nguyện nhún mình để mọi người khác, cho dù có quan hệ khác với Bill, họ vẫn là vì lợi ích của anh ta, nhưng cô vẫn không nói: “I need you help”.

Ở đây bên kia, Bill bước ra. Không nói chuyện gì, cô lên tầng để trả lời tin nhắn Trung thành: “Thy trên danh sách khách quý có tên Mandy Wu, tôi đã gọi phòng trong khu spa rồi. Có ý, tôi nghĩ cô ta sẽ muốn thuê phòng cho chuyến bay. Cô biết, dù khoảng thời gian sang đây, nhưng công việc không thể hoãn lại được nên làm tăng giá phòng thuê Iceland trong khách sạn chúng tôi”.

H ng M C nh không quá ngạc nhiên khi biết Bill đã chuyển nhà vào đây. Nếu nói cô là một nhân viên của công ty Truy vấn thông Báo Nhận thức toàn Hoa Kỳ, thì Brad Bill người vợ Thái Bình Dương sang đây vì công việc thì chỉ cần gọi phó giám đốc khách sạn Hill View nhận thức toàn Hoa Kỳ này là người khách cũ của giám đốc công ty công nhân.

“So.” Bill hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì rồi không?”.

H ng M C nh xưa nay không bao giờ phê bình lời nói của mọi người khác, cô biết, Ngay Khi còn là người cá nhân, cho dù có xảy ra chuyện thì mình trách nhiệm do cô gánh chịu. Cô bước ra, đáp: “Thật ra tôi muốn nói, khi bên nhà hàng mang bữa sáng cho anh, anh hãy yêu cầu thêm một suất bánh mì cho tôi, lâu rồi chưa ăn, thèm quá”.

Bill là người thông minh, hiểu ngay ý cô, không truy cùng đi tìm nguyên nhân, chỉ yêu cầu: “Ăn bánh mì cho tôi, thì tôi nay phải yêu cầu với tôi một bữa”.

Cô rất vui vẻ nhìn lên, tay kia cho vào túi tiền để đi thang khác ra kiểm tra thông tin chuyến bay.

Thật thì, chuyến bay có tất cả tám, chín mươi phần trăm số người hôm nay là hành khách miễn phí.

Cô gọi tài xế lái nhanh hơn, nhưng các chuyến bay buổi sáng không ít, dòng xe trên đường cao tốc công nghệ, công nghệ máy bay tài xế cô trả giá cao nên công nhân tài xế bị phạt, vậy mà vẫn bị muộn.

Cô v i vàng xu ng xe, li c th y chi c xe mà Ki u Ki u phái n v a vào bãi , lòng cô b ng th y bình t nh h n m t chút. B c nhanh v phía khu v c VIP, t xa ã nhìn th y Ngô M n Ni m c m t chi c váy li n thân sát nách r c r s c màu ang ng i trên sofa làm khó ng i ph c v tay b ng tách trà.

Cô ã chu n b tâm lí, hít m t h i th t sâu i u ch nh cung c a n c i, t i t n b c v phía y.

Ngô M n Ni nh n ra có ng i ang i v phía mình, nên không còn chú ý t i ng i ph c v n a, cô ta l p t c m t nh n mảy nhỏ nhìn H ng M C nh.

H ng M C nh kh cúi ng i tr c b m t không m y thân thi n c a Ngô M n Ni, chào h i: “Ngô ti u th , chào cô, tôi là H ng M C nh c a B o Nhã, cô có th g i tôi là Theresa. R t xin l i vì ã cô...”.

“R t xin l i?” Ngô M n Ni cao gi ng ng t l i H ng M C nh, kh gi bàn tay ng c ngà eo chỉ c vòng ng c n m kim c ng lên ra hi u cho ng i ph c v có th i, sau ó nh ng ôi m t c trang i m vô cùng c u kì, quy n r nhìn cô: “Cô có bi t tôi ã i ây m i phút r i không? Các cô làm vi c ki u gì th ? ón khách, mà còn n mu n h n c khách? ây là cách ti p ón c a các cô sao?”.

H ng M C nh r t thành kh n th a nh n: “Là tôi có s su t trong công vi c, mong cô l ng th ”.

“L ng th ?” Ngón tay cái và ngón tr c a bàn tay trái Ngô M n Ni t t xoay chỉ c nh n n m á màu trên ngón tr bàn tay ph i, nhìn cô ta rõ ràng không nh buông tha H ng M C nh. “Tôi l ng th cho cô, v y ai b i th ng cho th i gian tôi v a ph i lãng phí? Còn n a, hành vi t c trách c a cô khi n tôi c m th y r t không vui! Tôi c bi t ng i m i m y ti ng ng h trên máy bay t i ây tham d b a ti c m ng b y m i ba n m ngày thành l p c a t p oàn các cô, không c n ng t t , da d v a khô v a khó ch u, v n t ng sau khi xu ng máy bay có th l p t c n khách s n ng bù, nh ng gi thì b cô làm h ng h t r i.”

Ng i trong phòng i dành cho khách VIP không nhi u, nh ng vì gi ng Ngô M n Ni ch ng nh , l i nh ang t cáo ng i khác, nên g n nh m i ánh m t trong phòng u nhìn v phía h .

ây không ph i l n u tiên H ng M C nh g p tình hu ng này, cô không th y m t m t, mà v n n n c i ôn hòa nhìn Ngô M n Ni, ang nh lên ti ng thì nghe th y m t gi ng àn ông hòa nhã nh ng sang s ng vang lên ngay phía sau.

“Chuy n gì b làm h ng th ?”

H ng M C nh nh n ra gi ng nói này, không ngh ng i nhi u li n d ch sang m t bên, sau ó m i quay ng i ng ng u nhìn Ph ng Tuân Ki m, chào h i: “Chào anh Ph ng”.

Phong Tuấn Kiệt mặc chiếc áo sơ mi vải cotton Ai Cập, vẻn là người có nền da khá trắng, nên màu sắc vải áo khó có thể bắt mắt này khi khoác trên người anh toát ra một vẻ xuất chúng oai oai khác thường. Chỉ có điều anh không phải là người có thành ý tu hành, và nói xong, khoe mẽ ảnh hưởng lên, nhanh chóng lịch sự nói chuyện, sau đó nhìn về phía Ngô Mến Ni, cất lời khen ngợi cô thật tình: “Mandy, tôi thấy bạn mình cô bé xinh xắn ngay khi vừa chạm đất chuyển bay dài mấy mét, tôi ngạc nhiên thôi. Với tuổi trẻ như tôi, người đàn ông cái nhìn gì như vậy thật là đáng kinh ngạc, thế này khi nhìn người ta không dám nhìn trực diện. Sự bất ngờ này tôi đã bay từ Los Angeles đến New York, người cùng chuyến bay vì cô có phớt lờ không”.

Ngô Mến Ni coi việc mình lên lớp người khác là việc bình thường như những ngày, cho dù bạn quen biết gì cô ta cũng chẳng hề bối rối, chỉ có điều lúc này cô ta không còn như những ngày trước, mà duyên dáng ngượng ngùng, nghĩ ngợi mím môi nhìn Phong Tuấn Kiệt, giọng nói cũng dịu dàng hơn: “Mẹ bạn sinh ra trong gia đình giàu có, ám paparazzi ngày nào cũng đi rình mò trước cửa nhà chụp ảnh tôi. Chắc tôi là không chú ý, là lỗi lầm cho người như bạn nên mới lên trang nhật các báo vào hôm sau ngay, khi tôi không thể không chú ý tới hình tượng người phụ nữ”.

Phong Tuấn Kiệt nhìn thì giọng nói đang nghe Ngô Mến Ni nói, nhưng anh lại không thể theo dõi những gì cô ta nói.

Ngô Mến Ni không hiểu ý của Phong Tuấn Kiệt, không khí bỗng chốc trở nên ngột ngạt, vì vậy cô ta lập tức rời khỏi liên quan đến Ngô Mến Ni ra nói: “Vấn đề khách sạn mới gì, như anh xem, người nào cũng nói còn không muốn nhìn cô”.

Phong Tuấn Kiệt gật đầu, nhìn Ngô Mến Ni, có ý phê bình cô: “Đây đúng là Lisa Theresa rồi”.

Ngô Mến Ni mỉm cười ngay lập tức, nói với anh: “Thật vô cùng xin lỗi vì đã làm phiền anh, anh còn khi nào tâm trí cô bé như anh, bên phía khách sạn đã chuẩn bị xong phòng Spa, cô có thể đi vào tận hưởng các liệu pháp massage cao cấp của chúng tôi và nghỉ ngơi”.

Ngô Mến Ni không nghĩ Phong Tuấn Kiệt lại có thể bắt chuyện ngay với tên Ngô Mến Ni, như lập tức cô ta nghĩ, chuyến này không có gì là lạ, một công ty phong lưu như Phong Tuấn Kiệt, cho dù có nể sinh tình với một nhân viên xinh đẹp cũng là chuyện bình thường.

Phong Tuấn Kiệt nói với giọng trầm trầm: “Spa của Hội Việt là tốt nhất thành phố, ít nhất ba ngày còn không có phòng”.

Ngô M n Ni thích nhất là tận hưởng những khoảnh khắc này, thấy Ph ng Tuân Ki m nói giúp cho H ng M C nh, cụ i cùng c ng thu l i tính khí c a n v ng, ch vào hai va li b ng da bò màu h ng sau mình ra hi u cho H ng M C nh chuy n lên xe, sau ó c t b c cùng Ph ng Tuân Ki m ra ngoài.

Hành lí c a Ph ng Tuân Ki m ch có m t chi c túi, tay ph i anh xách túi, Ngô M n Ni i bên ph i anh, nh ng anh không có ý nh i sang tay trái, mà c ý gi chút kho ng cách này, trò chuy n v i cô ta làm nh vô tình ti t l : “G n ây Joe t nhiên say mê du thuy n, th ng cùng m t ám ng i ra bi n m party”.

Ngô M n Ni c i nói: “Anh ta t ng xa b , không ai qu n c n a, nên m i dám ngày ngày i ch i nh th .”

Ph ng Tuân Ki m l i ti p t c làm nh vô ý: “C u ta ngh ra m i trò hòng khu y ng cho tâm tr ng vui v , nh ng c ng ch mình Theresa có th áp ng c nh ng yêu c u c quái ó c a c u ta”.

Ngô M n Ni thoáng chau mày: “Theresa?”.

Ph ng Tuân Ki m g t u.

Ngô M n Ni quay l i nhìn H ng M C nh ang kéo va li i cách h ba mét phía sau.

Cô m c m t chi c áo s mi màu tr ng, trên c quàng chi c kh n k ô vuông xanh tr ng ph i khá h p, phía đ i là chi c qu n l ng r ng màu kem, vai eo túi l n màu en. Mái tóc xo n dài đ r i, nh ng có l do c ch m sóc c n th n, nên nhìn r t bóng và b ng b nh có l n, khuôn m t trang i m thì không nói làm gì, nh ng cánh tay và ph n chân l ra ngoài r t m n màng tr ng tr o, ng quan c a cô tho t nhìn t ng th thì không b t m t, nh ng m i, m t, mi ng k t h p cùng nhau ch ng th tìm ra c ch nào chê trách. Ngô M n Ni càng nhìn càng th y khó ch u trong lòng, nói v i gi ng r t khinh th ng: “V i v y cô ta chính là thi p m i c s ng ái c a Joe?”.

Ph ng Tuân Ki m l c u: “Cô y là b n gái c a con trai Quý Th c Nghi”.

Ngô M n Ni gi t mình kinh ng c.

Hai ng i ã ra kh i tòa nhà dành cho khách VIP, tài x c a hai chi c xe c ng m c a ch s n, nh ng Ngô M n Ni v n truy h i Ph ng Tuân Ki m: “V y t i sao cô ta v n còn làm B o Nhã?”.

Ph ng Tuân Ki m b t c i: “Tâm t c a ph n sao tôi oán c”.

S c m t Ngô M n Ni không t t l m, có l ang h i h n vì thái ng o m n v a r i c a mình.

Ph ng Tuân Ki m cúi u mím môi c i, nh ng sau ó nhanh chóng nói l i t m bi t v i Ngô M n Ni: “H ng p l i bu i t i”.

Ngô M n Ni v y tay chào t m bi t Ph ng Tuân Ki m, th y H ng M C nh ang cùng tài x x p hành lí c a mình vào c p sau. Cô ta ng p ng ng kho ng hai giây, nh ng v n mang chút tâm cao khí ng o không th h mình, trên ng t sân bay v khách s n, cô ta không nói v i H ng M C nh l i nào.

H ng M C nh không hi u Ph ng Tuân Ki m ã thì th m nh ng gì v i Ngô M n Ni, m t ng i nh anh, r t bi t cách d dành l y lòng ph n , cho dù cô có thông minh lanh l i th nào, d ng tai nghe ngóng ra sao, c ng không th bi t c h t nh ng chiêu th c y. Nh ng i u khi n cô th y vui m ng là Ngô M n Ni không gây khó d gì cho cô n a; a ng i t i khách s n, s p x p ch và phòng spa xong, cô li n i tìm Bill òi món bánh mì b .

Bill ang i cô phòng n, không ch bánh mì b , anh ta còn chu n b s a t i cùng vài món n v t khác. Th y cô vào anh ta vô cùng l ch s ng d y kéo gh cho cô, r i c i h i: “Bi u hi n c a tôi ngày hôm nay có ph i nên c thêm i m?”.

H ng M C nh ng i xu ng c i t i t n nhìn Bill: “Trong lòng em anh luôn t m t tr m i m mà”.

So v i nh ng ng i Âu M cao l n v m v , Bill có thân hình t ng i nh nh n, có l vì tính cách hào s ng, c x nhi t tình hài h c, nên m c dù anh ta l n tu i h n H ng M C nh, nh ng nhìn thì l i không già cho l m. Cái ki u c qu n l y H ng M C nh không ch u buông khi n anh ta gi ng m t chàng trai ang tu i tr ng thành.

“V y em nên cho tôi m t c h i.”

H ng M C nh còn ch a k p c n mi ng bánh mì, v i vàng mang Lâm Kh i S ng ra làm khiên n: “Em ã có b n trai r i. Cho t i hi n t i thì em ch a có ý nh chia tay v i anh y”.

Bill c ng không h n nh t nh ph i có c H ng M C nh, nghe cô nh c n Lâm Kh i S ng, bèn trêu: “Anh ta ang c, chín m i chín ph n tr m th i gian dành cho phòng thí nghi m, tình c m anh ta dành cho công vi c nghiên c u còn sâu n ng h n dành cho em. M t ng i b n trai nh th có hay không có c ng khác bi t gì âu”.

Nhân lúc Bill nói cô c n m t mi ng bánh mì b , sau ó c m c c s a u ng, t m th i th a măn cái d dày r ng c a mình, cô nhìn Bill nhún vai, nói: “M i ng i u có nh ng chuy n mình thích làm và không thích làm, em r t ng ng m anh y vì có th làm nh ng vi c mình mu n, vì v y em s ng h anh y vô i u ki n”.

Bill m m c i g t u.

Cô c m bánh mì chu n b c n mi ng th hai, thì di ng trong túi chuông. L n này là c p trên Dung Ng c Lan g i. Cô t mi ng bánh mì trong tay xu ng, h ng h ng gi ng r i m i nghe máy: “Morning, Orchid”.

Ngòi c a Dung gia a ph n sinh ra và l n lên n c ngoài, phong cách làm vi c v a có s tho i mái tân ti n c a ph ng Tây l i v a mang h i h ng l nghi truy n th ng Trung Qu c. Dung Ng c Lan n m nay g n b n m i tu i, là con gái l n trong s con cháu i th ba tính n hi n t i c a Dung gia, ch ta ã t ng k t hôn hai l n, hi n t i c thân, a con gái h n m i tu i ang s ng trong s n trang c a Dung gia t i New York.

i u khi n Dung Ng c Lan khác v i nh ng ng i trong Dung gia ang làm m a làm gió trong các ngành ngh l n kh p m i n i trên th gi i này là, ch ta r t yêu thích i n nh, h i tr c ng t ng óng m y b phim, m c dù ch là nh ng vai di n nh nh ng v n khi n ch ta vô cùng say mê, h n n a còn t o d ng c quan h khá t t v i m y v o di n l n. Sau này, Dung lão thái thái - Dung Th m T c Bình ng i mà t i nay v n r t kh e m nh, ng ý cho ch ta m công ty Truy n thông B o Nhã, thu c quy n qu n lí c a t p oàn Hoa H , ch ta m i ch u rút lui kh i gi i i n nh.

H ng M C nh v n luôn c m th y Dung Ng c Lan là m t ng i s p không t i, h n n a công vi c B o Nhã c ng khá n. T m th i không bàn n vi c l ng cao th ng dày, ch riêng có ch “Dung” kia l l ng trên u, v c b n khi i làm vi c ch ng g p b t kì tr ng i nào, l i thêm các công ty con c a t p oàn Hoa H nhi u, không thi u các ho t ng l n nh , nên không có kh n ng x y ra tình tr ng d a vào nhan s c, hình th c làm vi c. H n n a b n thân Dung Ng c Lan c ng là ng i thích h ng th , m c ích m công ty không ph i là ki m ti n, h ng n m ch ta u t ch c cho nhân viên ra n c ngoài du l ch ngh ng i, nh ng khi cao h ng còn r i quà t ng cho m i ng i gi ng nh tiên n r c hoa. Còn v vi c b n r n, trên th gi i này v n không có con ng i ho c s v t th p toàn th p m, có c m t hai s vi c nh ý ã ch ng d dàng g i r i.

Nhi m v mà Dung Ng c Lan giao cho H ng M C nh là i m i Dung Trí D t t i tham d b a t i c t i nay.

Th c ra, còn chín ti ng n a b a t i c m i b t u, cho dù lúc này Dung Trí D t cô ang ôm m n n m trên gi ng m m trong c n bi t th t a l c trên nh núi H ng Kông thì v n k p áp chuy n bay t i ây, t m r a ch i chu t và xu t hi n y phong trong b a t i c. Nh ng n u Dung Ng c Lan ã b o cô g i i n m i Dung Trí D t, thì i u ó có ngh a là s không d dàng m i c anh ta.

Qu nhiên, cô v a gi i n t i, Dung Trí D t u o i “a lô” m t ti ng r i ngay l p t c nh b i n gi t nh y d ng kh i gi ng, v i v i vàng vàng gi i thích: “Em yêu, nghe anh gi i thích ã, t i qua anh th t s không làm gì c , ch là u ng h i nhi u thôi. S v nhà l i nôn e kh p n i khi n em không vui, nên m i n khách s n ng . Sao anh dám l a em ch ! Em ch i thái c c quy n gi i nh th , ng nh chém anh nh chém bí thì sao? Em ph i tin anh, anh ang ng m t mình. Không tin gi em hãy qua ki m tra i”. Dung Trí D t ào ào m t lúc

thì c tên khách s n cùng s phòng, c xong, thì thào nh h t h i, gi c: “Hành ng nhanh m t chút”.

M c dù cô không mu n bi n thành con giun trong b ng Dung Trí D t, nh ng m t tràng nh ng l i không u không cu i ó c a anh ta cô r t hi u, l p t c ch y t i khách s n gi i c u. K t qu khi cô ang cu ng cu ng ch y vào khách s n, thì Dung Trí D t ã t m r a xong, m c m t b nhà nhàu nh , nh ng trông v n phong ng i ng i b c ra t thang máy, t xa ã ném v phía cô m t n hôn gió, r i t i c i r ng r nh ánh m t tr i, nói v i cô: “B o cô hành ng nhanh m t chút, v y mà cô t i mu n, n chính ã xách giày ch y m t t lâu r i”.

H ng M C nh ch ng h t c gi n nhìn Dung Trí D t, h t s c l l ch s : “Ti u Dung tiên sinh, chào bu i sáng”.

Dung Trí D t u tiên là rùng mình, sau ó gi tay lên gí vào b vai h i khom xu ng c a cô, c ý nghiêm túc nói: “B t u t câu sau hãy g i tôi là Joe, tôi s th t i cho cô”.

H ng M C nh ti p t c cung kính nhìn anh ta c i.

Dung Trí D t c ng không quá ý, ti n tay khoác vai cô, r i xoay ng i i h ng, v a y cô ra ngoài v a k r t hào h ng: “Con gái Nh t B n th t s quá l i h i, t i qua suýt n a thì tôi b c ô ta l t ng c tình th i khách thành ch . Ai ng sáng nay cô ta còn h ng ph n h n, ngay c nh n v t l i h i nh tôi ây mà còn không ch ng n i. Có i u th di n àn ông v n ph i coi tr ng, c bi t cô ta l i t i t o qu c, nên cho dù tôi có b n r n t i âu c ng không th ngã xu ng tr c. Nh ng sau khi chinh ph c ô ta xong, cô ta l i c bám ri t l y nói yêu tôi mu n ch t, không ch u i. Cô nói xem, m t k v n ng i mê nh tôi, n u cô gái nào c ng c qu n l y không ch u buông, thì tôi còn th i gian dành cho s nghi p n a không? Có i u, dù sao c ng là ph n , con ng i tôi th ng hoa ti c ng c, không th nói th ng v i cô ta r ng tôi không thích, không yêu cô ta c, nên m i ngh cách tìm cô t i gi i c u. K t qu cô bé ng i Nh t v a nghe t i o n cô s b ôi não ng i gi ng nh b qu đ a m i khi lên c n iên, l p t c s quá ch y m t, tôi còn ch a k p nói l i t m bi t v i cô ta n a”.

H ng M C nh b anh ta y i, nh ng không còn th y gò bó nh lúc tr c n a, cô kh c i h i: “Anh ã cho ng i ta m t t m chi phi u ph i không?”.

Dung Trí D t nghe cô h i, nh ng l i c tình v nh không nghe th y, còn truy h i l i: “Cô nói gì?”.

H ng M C nh nh c l i l n n a: “Tôi nói là, anh vì mu n tìm ra s khác bi t gi a gi ng, b n t m, cùng nh ng dùng cho t m r a c a khách s n này v i H Vi t, mà dám ích thân t i tr i nghi m, anh úng là t m g ng l n cho ám nhân viên b n tôi”.

Dung Trí D t phì c i: “Cô khen tôi mà còn khó nghe h n là m ng n a”.

Hai người đã ra khỏi khách sạn, Hùng Mạnh nhìn nhàn nhàng lách người thoát khỏi cánh tay Dung Trí Dũng đặt trên vai mình, mỉm cười hỏi anh ta: “Vì thế cho nên vì cớ tôi phải mò tìm này có phải là công việc gì không?”.

Người sáng đèn bước vào lúc rờ rờ nhợt nhạt, anh ta nhìn bên mày trái lên, bỗng trông vô cùng gì ngơ công tác phong lưu, nhìn cô hỏi: “Hôm nay cô bận làm gì không?”.

Cô nhún vai: “Công việc không hẳn. Bên tôi phải trách công tác chủ nhân, sau khi khách từ khách sạn thì nhìn vì cớ còn lại do các bộ phận liên quan trong khách sạn phải trách. Về mặt tích cực này, Orchid là người đi tìm, tôi chỉ cần làm theo chỉ thị”.

Anh ta bày ra vẻ đĩnh đạc sắc sảo nhìn cô: “Mong là sẽ không nát bét nhếch nhác”.

Cô liếc quan sát anh ta thì u, nhìn vẻ nói: “Tôi lập tức phải quay về vị trí để tiếp phát hiện”.

Anh ta còn nhanh chân hỏi cô, vâng móc chìa khóa xe ra móc chìa khóa, vâng nói: “Tôi cùng cô về khách sạn”.

Cô chau mày: “Anh không cần vội vã sấn tráng thay quần áo sao?”.

Anh ta mỉm cười chỉ cựa xe màu vàng, tay vịn cửa xe vào ghế lái, nói với cô: “Anh ba tôi đang ở nhà, nếu anh ý phát hiện ra chuyện gì không vâng, thì hãy báo cho anh ba tôi biết”. Sau đó lái xe về phía ông thì thấy sắc trời tiêu dao hơn một chút, ai ngờ tiêu dao chưa đến nửa dặm. Nhìn khoanh khoanh qua nhanh. Haizzz! Sau này anh ba tôi thì xuyên này, xem ra tôi phải tìm cách quay lại Hùng Mạnh thôi”.

Cô nhàn nhàng móc chìa khóa xe theo đúng quy luật, ngồi vào ghế phèo, đáp: “Chuyện về chuyện tôi không cao, về may công bình thường, không có chuyện gì từ công ty hay, công chuyện gì gặp con người thì tất cả đều là Dung tiên sinh, chỉ mình nhìn qua nhìn qua tin tức thôi. Có thể coi là nhân vật trong truyện thuyết chuyện này, khi nhìn tin ngay ý sự tình hình chính trị giám sát khu vực châu Á - Thái Bình Dương, mà chính sách tất cả những người có mặt trong tòa nhà đều sôi lên sùng sục”.

Dung Trí Dũng khi xuống xe, so sánh thì ngồi lái xe ra khỏi bãi, lên tầng cao tầng, cười ha ha đáp: “Là máu nhớt nhớt về tình hình chính trị giám sát khu vực châu Á - Thái Bình Dương, mà chính sách tất cả những người có mặt trong tòa nhà đều sôi lên sùng sục sao?”.

Cô không nhìn ra điều gì khác thường, thốt lời nói tiếp: “Con gái ai chửi con quý nhân”.

Nhân cười hỏi anh ta hỏi: “Về cô thì sao?”.

Cô liếc nhìn anh ta một cái, nghiêm túc đáp: “Tôi sẽ không yêu đàn ông có vẻ, nhìn anh ta tôi cũng có bạn trai rồi”.

Anh ta phá lên cười ha ha : “V y thì tôi yên tâm”.

Cô nghi ngờ : “Yên tâm à u gì?”.

Anh hoàn toàn ch ng có ý nh gi bí m t, th l h t v i cô: “Trái tim anh ba c a tôi c làm b ng kim c ng, ngoài ch dâu tôi ra, b t kì ng i ph n không có quan h huy t th ng nào mu n tí p c n anh ba u là hành vi t chu c l y phi n ph c. Có i u tình hình s c kh e c a ch dâu tôi ngày m t kém, có th qua c n m nay không còn ch a bi t. Còn cô, chúng ta thân thi t nh th , ng nhiên tôi không hi v ng cô c ng n m m gi c m không th c t gi ng ám ph n ng c to nh ng óc bé kia”.

Gi c m không th c t H ng M C nh ng nhiên s không n m m m t gi c m nh v y, ho c nói c th h n là, v c n b n không bi t n m m , cho dù th gi i hi n th c có tàn nh n vô tình t i âu, cho dù có không thu n lòng v a ý t i âu, cô c ng không bao gi mu n l a mình d i ng i s ng trong o c nh.

B vest c a Dung Trí D t c g i t i khách s n tr c c khi anh ta n. H ng M C nh trách mình không s m oán ra, v i m t ng i m i ngày thì b y ngày vui ch i thâu êm su t sáng bên ngoài nh Dung Trí D t, sao có th không có s chu n b ch ? Ch a bàn t i chuy n s n trang Dung Liên s có ng i chu n b n th a t t c , mà cho dù nh t th i n y h ng mu n có th gi ó, ch c n g i m t cu c i n tho i, thì ám nhân viên bán hàng v i con m t cú v trên ng Nam Kinh Tây c ng s a hàng t i t n c a v i t c tên l a.

i u khi n cô b i r i chính là, Dung Trí D t l i chu n b cho cô m t b l ph c. Là b váy v i ph n trên bó sát ính ng c trai l p lánh, ph n d i x p t ng t ng l p l p b ng ch t li u m m m i màu vàng lông gà v a nhìn ã bi t giá không r . Cô không dám ón l y, nhìn Dung Trí D t r i c lâu lâu m t cách h t s c nghiêm túc: “ i u th b a c a n i quy công ty Truy n thông B o Nhã, trong b t kì tình hu ng nào c ng không c l i d ng khách hàng”. c xong l i c ý th n tr ng h i Dung Trí D t ngay tr c m t hai ng i giúp vi c nhà h Dung v a mang y ph c n: “Ti u Dung tiên sinh, hành ng này c a ngài s khi n tôi cùng nh ng ng i khác n y sinh hi u l m không áng có”.

Dung Trí D t ang th áo vest, ch ng bu n nhìn cô l y m t cái mà ch c i áp: “Cô s không yêu ng i àn ông ã có gia ình, tôi c ng s không yêu ng i ph n ã có b n trai. S th c thì t i nay tôi thi u ng i i cùng, coi nh m i cô ph i h p cùng tôi m t lát”.

Cô v n không gi tay ón l y chi c váy, mà nài n khéo léo h n: “Tôi ã t mình chu n b r i. Hi v ng khi tôi ph i h p v i anh c ng mong anh ph i h p v i công vi c c a tôi. Hi n gi bên ngoài c nh tranh r t ác li t, m i giây m i phút u có ng i b sa th i, m t vi c, tìm m t công vi c t t ch ng d dàng gì. N u tôi b u i kh i công ty ch vì ph m l i mang tính nguyên t c, v sau r t khó tìm c ch ng trong ngành này n a”.

Dung Trí D t nghe cô nói mà ph i b t c i, xua tay cho ng i mang chi c váy i, ng ý nói: “Dù sao t i nay m i ng i c ng s ch chú ý n anh ba tôi thôi, tr phi tôi khiêu v cùng m t cô gái dùng rèm c a s làm váy, sau ó tôi l i vô tình gi m chân lên t m rèm ó, ch nh th m i có th khi n s chú ý c a m i ng i i h ng”.

Dung Trí D t hoàn toàn không phô tr ng khi nói th . B a ti c t i nay, m c dù trên danh ngh a là ti c k ni m b y m i ba n m ngày thành l p t p oàn Hoa H , nh ng vì ng i n m quy n th c t là Dung Hoài c có vi c quan tr ng ph i l i t ng công ty bên New York không th tham d , anh em c a ông ta cùng các con c a h , ví d nh Dung Ng c Lan, l i không th bao quát h t c t p oàn, vì v y a v c a Dung Trí H ng, ng i con th b a c a Dung Hoài c r t quan tr ng. Ai c ng bi t con gái l n và gái th c a Dung Hoài c r t gi i trong vi c kinh doanh, c ng bi t ông ta còn có c u con trai th t Dung Trí D t ngang ng c xa x , hoang dâm vô và m t cô con gái út v a lên i h c, nh ng n u sau này ông ta qua i Dung Trí H ng m i là ng i th a k duy nh t c a t p oàn Hoa H , vì v y ai c ng mu n nhân lúc này t o d ng quan h v i nhân v t s ng u ch kinh doanh ang lên nh đi u g p gió này.

Gi i quy t xong v n l ph c c a Dung Trí D t, H ng M C nh nh n c i n tho i c a Ki u Ki u, nói ang nhà hàng i cô cùng n c m.

T sáng t i gi cô m i ch n m t cái bánh mì b , úng là r t ói, v i vàng b c nhanh t i ch nhà hàng buffet. Cô dùng th nhân viên chuyên dùng cho ho t ng l n này, sau ó tìm th y Ki u Ki u ang li u cái m ng già n.

Ki u Ki u có khuôn m t khá b u b nh, mi ng nh m nhòam th t bờ, nên ch ng bu n nói chuy n v i cô.

Cô c ng không khách sáo, c m m t chi c thìa b t u mức cháo h i s n trong khay c a Ki u Ki u lên n.

Hai ng i ch t p trung n nên không nói gì nhi u, úng lúc y Ti n M n c m m t chi c a th y tinh bên trên có bày vài mi ng hoa qu , t i c i b c n, c t gi ng nh r t ng i ngừng vì ã làm phi n hai ng i b n h trong lúc ang n: “Theresa, nghe nói sáng nay ích thân cô ph i ra sân bay ón Ngô ti u th ? Ch c Senior account manager². Đây cô làm c ng t n tâm quá ây! Trong tay ch ng ph i có r t nhi u t ng gi i hay sao? Nh ng lúc c n ph i rèn luy n nhân viên m i thì nh t nh ph i cho h c h i ch , n u không h s không hi u c ý t t c a cô, mà còn cho r ng cô ang c n tr h , không cho h xu t u l di n thì phi n ph c to”.

H ng M C nh không úng d y, nh ng buông dao d a trên tay xu ng, ng ng u lên c i nhìn Ti n M n: “Tôi ã nói Orchid phân công nhi m v cho t c a cô nh quá mà, n u không t i sao cô còn có th i gian nhàn nhã i th m dò hành tung c a tôi nh ?”.

Ti n M n vào ngành m i n m, n m n m tr c c Orchid “b c” t công ty khác v B o Nhã, da m t cô ta s m ã c tôi luy n cho anh thành thép r i, nghe H ng M C nh nói v y ch c i áp: “Tôi là s cô ch a t ng g p nhi u nhân v t tai to m t l n th này s c ng th ng thôi. Con ng i mà, h c ng th ng s x y ra s su t, ng nh cô có s su t thì tôi s giúp cô m t tay, ph i không? u là ng i mình c , l i là vi c l n c a t p oàn, không th t c a cô bi n thành trò c i cho thiên h c”.

H ng M C nh c i r t nh , nh ng ng khí l i r t anh: “ úng v y, l n tr c khi m c a A Kh i t ch c party sinh nh t, c ng may có cô, n u không ch ng ai gi i thi u cho tôi bi t h tên c a m y bà dì bà bác t i tham d , tôi s ho ng lo n mà chào nh m ng i, k làm b n gái nh tôi ây ch c ch n s m t i m tr c m t các b c tr ng b i”.

Ti n M n nh n ra H ng M C nh ang nh n m nh vi c a v c a hai ng i b n h không gi ng nhau, trong lòng c m th y không vui, không châm chích n a, ch nói m t ti ng “th t l ” r i òng o quay ng i b i.

Ki u Ki u i Ti n M n i r i, l p t c làm b d ng nh th phào nh nhõm, xoa xoa ng c nói v i H ng M C nh: “C ng may em c phân vào t c a ch . N u không ngày nào c ng b cô ta ép n hoa qu thay c m, ch c ch n th m l m”.

H ng M C nh khóc không c c i ch ng xong, nh ng ngay sau ó quay sang h i Ki u Ki u: “Sao cô ta bi t sáng nay ch ra sân bay?”.

Ki u Ki u m t tay ch ng c m suy ngh , sau ó lên nh nh ra i u gì: “Ch c ch n tài x có v n , tr c kia anh ta t ng lái xe cho t c a Ti n M n”.

H ng M C nh c m th y suy oán ó có lí, ch l m b m: “V y sau này ph i c n th n h n m t chút m i c”.

Ki u Ki u tr nh tr ng g t u, l i h i: “Bao gi ch nh n xe?”.

H ng M C nh cu i cùng c ng có th u o i d a ng i vào thành gh , áp: “ i b n xong t này ã”.

Ki u Ki u nhìn cô v i ánh m t y ng ng m : “Ch chính là th n t ng trong cu c s ng hi n th c c a em! M i i làm b n n m, ã mua c nhà, mua c xe, l i còn có m t ng i b n trai là con ông cháu cha n a. Có th ti t l cho em bi t bí quy t thành công c a ch không?”.

H ng M C nh gi tay búng vào trán Ki u Ki u, c i c i, b t l c áp: “Ch cho r ng ng i ph n thành công nh t là ng i ki m ít ti n thôi, nh ng ph i bi t làm n ng, th nh tho ng ch p ch p m t c t v ngây th vô t i nh chú th nói d i s b b i l , nh ng s ch ng ai c ý bóc m c , sau ó là ng i nhà c ch ng nuôi c i”.

Vì khách s n có b ph n qu ng cáo truy n thông riêng, nên dù ây là b a ti c c t ch c trang tr ng và quy mô nh t t tr c t i nay trong n c c a

t p oàn Hoa H , nh ng H ng M C nh cùng nh ng nhân viên B o Nhã ch ph trách ph i h p bên ngoài, không có c h i b n t i m t t i m i.

T x a t i nay cô không thích can đ vào nh ng vi c không n m trong ph n s c a mình, c ng không ng c t i n i cho r ng thân ph n c a mình cao quý mà ch y i làm quen k t giao v i nh ng nhân v t quy n quý ch c cao v ng tr ng. i c a sau v i Bill m n phòng n m ng h n m t ti ng ng h , sau ó b Ki u Ki u t i kéo d y i trang i m tr i u.

Ki u Ki u không cao, không thon th , c ng không xinh p nh ng khi ph ng v n Orchid cho r ng cô bé này lạnh l i linh ho t h n ám con gái có khuôn m t thiên s , thân hình ma qu c tr m ngàn l n, vì v y cô bé m i v t qua c vòng sát h ch y kì di u. K ho ch kinh doanh có th lên r t chi ti t hoàn m , nh ng trình th m m c a cô bé khi n ng i khác không dám tán th ng, th hi n s coi tr ng i v i b a ti c l n này, Ki u Ki u kéo H ng M C nh i mua qu n áo t r t s m, không mong ng i khác nhìn th y ph i tr m tr kinh ng c, ch c u không h th p danh ti ng c a công ty Truy n thông B o Nhã ã là t t l m r i.

H ng M C nh là c p trên tr c ti p c a Ki u Ki u, quan h cá nhân gi a hai ng i khá t t, i shopping c bu i chi u c ng l a giúp c Ki u Ki u m t chi c váy li n có tay v i hoa r t màu s c, vì b váy mang phong cách Âu M c a th p niên sáu m i b y m i, nên H ng M C nh c bi t chu n b cho Ki u Ki u m t chi c dây bu c tóc b ng ren màu h ng hoa ào, hi v ng s gây c n t ng t t p cho ng i nhìn.

B n thân cô m c m t chi c váy không tay màu tr ng, ai eo màu en, ph n phía đ i c không l nên không c n eo dây chuy n ho c ph i c m th y g ng g o vì không eo dây chuy n. Cô cao m t mét sáu tám, i thêm giày cao gót n a càng khi n chi c váy dài tr nên m m m i v a khít. Ki u Ki u c m máy s y nói mu n giúp cô s y t o ki u tóc, nh ng cô l i dùng b ng ô màu en búi tóc g n ra sau gáy, l ôi khuyên tai b ng kim c ng r t nh .

Ki u Ki u x a nay không bao gi b n x n l i khen, sau khi l m b m trách cô vài câu, nói: “N u em là àn ông, thì t i nay nh t nh s m i ch nh y m t i u”.

Cô ang eo chi c vòng màu vàng lên c tay, nghe Ki u Ki u nói v y, ng m ngh th nào, l i tu t chi c vòng ra, r i tháo c nh n ngón tay, b h t vào túi, i l i bu c m t chi c kh n l a k ca rô xanh tr ng không h b t m t lên c tay.

K t qu hai cánh tay nhìn nh n i m i không ng i lái c a cô ã nh n c l i ánh giá r t hà kh c c a Bill khi hai ng i g p nhau trong thang máy.

“Benny c ng th t keo ki t quá y, không chu n b cho em vài món trang s c à? Sao l i em qu n cái này? Anh nghe nói bà Sandra là m t con nghi n s u t p trang s c, em không có c chút chân truy n nào à? i d ti c v i b đ ng này, không s ng i ta chê c i ?”

Cô cười nhìn Bill: “Giờ chúng mình đang bận chờ chờ hay sao?”.

Bill cầm hai bàn tay cô lên nhìn, rồi thì thầm: “Tôi thấy thật đáng tiếc cho đôi tay nghệ thuật này”.

Hai người có quan hệ khá thân thiết, hành động này của anh ta cũng không coi là ám muội hay thâm mật gì, nhưng khi thang máy xuống tầng trệt, cánh cửa tách ra rất nhanh, Phòng Tuấn Kiệt cùng bạn gái anh ta - Phan Tuyet, một nhân viên marketing này, đang chờ thang máy, và họ nhìn thấy cảnh Bill ôm hai tay Hằng Mạnh Xuân.

Hằng Mạnh Xuân nhanh nhẹn quay sang chào hỏi Phòng Tuấn Kiệt: “Anh Phòng, chào anh”. Sau đó khách sáo quay sang nhìn Phan Tuyet mỉm cười gật đầu thay cho lời chào.

Bill là quản lý khách sạn, ít khi lúc nào có vợ, nên giờ phút này khi chào hỏi Phòng Tuấn Kiệt không mang màu sắc lý luận, như những Hằng Mạnh Xuân, mà giờ thì tên tiếng Anh của Phòng Tuấn Kiệt ra: “Hi, Ray”.

Phòng Tuấn Kiệt trò chuyện vài câu với Bill, rồi cùng bạn gái vào trong, đi về phía Bill và Hằng Mạnh Xuân.

Chưa mấy phút, Hằng Mạnh Xuân đoán có lẽ Phòng Tuấn Kiệt muốn quay về phòng nghỉ ngơi thêm một lát, nên sau khi giúp anh bấm nút đóng cửa thang máy, liền gọi: “Theresa”.

Cô lập tức bấm nút mở cửa, đi xuống thang máy mở cửa, cô hỏi anh bạn gái nói chuyện: “Anh Phòng có gì phải không?”.

Phòng Tuấn Kiệt cười lịch sự hỏi cô: “Orchid đang phòng nào?”.

Cô đáp: “3709”. Nghe mệnh đề, mình ra phòng của Phòng Tuấn Kiệt có lẽ không phải tầng ba mà là tầng trệt, không có khóa phòng tầng này sẽ không qua được thang máy, còn cô vì muốn thuận tiện cho công việc, nên vẫn cứ có mặt Bill một nhân viên, có thể lên bất cứ tầng nào, thì cô nói: “Tôi đi xuống cho anh và cô Phan”.

Phòng Tuấn Kiệt chấp nhận nghỉ của cô, rồi lùi về phía sau một bước, ý muốn bỏ cô vào thang máy.

Cô bước vào trong, lúc quay người khéo léo với tay chào Bill, sau đó quay trở lại, bấm nút tầng ba mà cô đi.

Thang máy trong khách sạn rất đẹp vô cùng xa hoa, không gian khá rộng rãi, ba người không có cảm giác bị chật chội, lại thêm tốc độ lên tầng khá nhanh, Hằng Mạnh Xuân còn không có thời gian suy nghĩ về vấn đề này thang máy tầng trệt.

Cô nhanh nhẹn ra khỏi thang máy, rồi gật đầu chào hỏi Phòng Tuấn Kiệt cùng Phan Tuyet, sau đó cùng hai người đi về phía phòng của Dung Ngọc

Lan. Cửa phòng Dung Ng c Lan không đóng kín, mở cửa dù phòng kín cũng thấy ánh sáng, nhưng cảm giác bất an cứ có thể hiện ngay khi nhìn qua khe cửa.

Hàng M C nh b m chuông t rung, r i nh nhàng y c a, nói v i Dung Ng c Lan: “Orchid, anh Ph ng n r i”.

Trong phòng có kho ng ba t i n m ng i gì ó, h ang giúp Dung Ng c Lan s y tóc, trang i m. Khó kh n l m Dung Ng c Lan m i quay c u l i nhìn Ph ng Tuân Ki m m t cái, v a m i anh ta vào v a xin l i, nói: “Quá lâu r i tôi không tham gia ti c tùng, nên c lóng nga lóng ngóng”.

Hàng M C nh c m th y khó hi u, m i ba ngày tr c, Dung Ng c Lan còn t i Th m Quy n tham d hôn l con trai th ba c a T ng B nh Khôn, hôn l ó không h nh , nghe nói ch ta ph i b t u trang i m làm tóc t n m gi sáng, còn d y s m h n c cô dâu nhà ng i ta. Hay ch là Dung Ng c Lan nhi u ti n t i m c tiêu mãi mà không h t, nên có th m i ba t i n m ng i t i cùng thao tác m t lúc, n u không v i t c rùa bò c a ch ta, chu n b cho b a ti c t i nay, e r ng có khi ph i th c ngay t êm hôm tr c m i k p.

Ph ng Tuân Ki m v n ã quen v i nh ng c nh t ng nh th này, nên r t ung dung t t i ng i xu ng sofa, c i áp: “ i m nhân xinh p xu t hi n chính là vinh h nh c a tôi”.

Dung Ng c Lan c i kh : “T b n thân anh ã mang theo m t i m nhân th kia r i, bà cô già nh tôi ây có gì áng i ch ?”.

Phan Tuy t không tùy ti n nh Ph ng Tuân Ki m, nghe Dung Ng c Lan nh c n tên mình, v i vàng cung kính chào h i: “Chào ch Dung”.

Dung Ng c Lan không ph i ng i a làm b làm t ch, nên không c bi t quay l i nhìn Phan Tuy t, ch c i c i phê bình Hàng M C nh: “Theresa, cô nhìn th y m nhân thì ph n ng tr nên ch m ch p h n à? Còn không mau rót hai tách trà m i khách?”.

Hàng M C nh ch ng h có chút b i r i hay ng ng ng p, cô quay ng i i rót trà, c t m t ít hoa qu bày vào a r i b ng ra m i Ph ng Tuân Ki m cùng Phan Tuy t dùng, sau ó nói v i Dung Ng c Lan: “Orchid, tôi ph i t i phòng ti c xem sao”. Nh n c cái g t u ng ý c a Dung Ng c Lan, cô m i l n l t chào t bi t Ph ng Tuân Ki m cùng Phan Tuy t.

Cô x lí quan h gi a ng i v i ng i r t t t, c bi t là th hi n xu t thân, a v r t chính xác, vì v y tâm thái m i ngày m t t t i h n. Ung dung r i kh i phòng c a Dung Ng c Lan, không còn th phào nh nhõm gi ng th i gian u m i làm vi c, ng c l i cô còn m m c i y th a mãn, t tin.

Ra kh i phòng c a Dung Ng c Lan c vài b c thì nghe th y ti ng m c a, sau ó có ng i i ra t phòng 3710.

u tiên, theo thói quen cô đ ng b c, sau ó dùng ánh m t h t s c ôn hòa nhìn v phía i ph ng, k t qu nh n ra ng i ó chính là Dung Trí H ng.

H ng M C nh ch a g p anh ngoài i nh ng ã th y anh trên báo, t p chí và nhi u l n xu t hi n trong t p san nh kì c a công ty. Cô bi t t i nay nh t nh mình s c t n m t nhìn th y Dung Trí H ng, nh ng không ng l i g p trong tình hu ng này, ngoài s kinh ng c ra cô v n duy trì c v i m t nh và t thái nên có, ch ng cúi u chào h i: “Ngài Dung, chào ngài”.

Dung Trí H ng m c m t b vest màu xám s m, chi c kh n tay vuông màu tr ng l ra m t góc trên túi tr c ng c, h p v i màu áo s mi tr ng, k t h p v i cà v t en trông không chê vào âu c.

H ng M C nh ch dám v i vàng li c nhanh m t cái, c m th y hình th c bên ngoài c a Dung Trí H ng không khác là m y so v i trong nh, các ng nét trên khuôn m t khá rõ ràng, c bi t chi c m i cao th ng t p, chi c c m là m t trong n m ng quan p nh t, nh ng khi h i t ng l i, thì ôi m t c ng vô cùng cu n hút.

Dung Trí H ng hoàn toàn không bi t H ng M C nh, nên ch l ch s áp l i m t ti ng, sau ó i v phía cô.

Cô oán anh mu n t i tìm Dung Ng c Lan, vì v y ch ng lánh ng i, nh ng ng.

Dung Trí H ng không có thói quen nhìn ph n , nh ng khi cô ch m ch m nghiêng ng i, anh chú ý t i chi c kh n l a bu c c tay cô. B t giác anh d ng l i tr c m t cô, th m dò h i: “Cô là?”.

Cô ng ng u lên áp: “Tôi là Theresa, H ng M C nh B o Nhã”.

Dung Trí H ng nhìn cô m t lúc, bi t cô là nhân viên trong công ty con c a t p oàn, th là ch vào chi c kh n l a trên c tay cô, nói: “Có th cho tôi m n cái này dùng m t t i không?”.

M c dù r t tò mò mu n bi t nguyên nhân khi n Dung Trí H ng a ra ngh ó, nh ng H ng M C nh v n ch a ng c t i m c m mi ng truy h i. Cô không nói không r ng tháo chi c kh n t c tay ra, sau ó dưng b ng c hai tay lên tr c m t anh gi ng nh ti n c ng ph m.

Dung Trí H ng ón l y chi c kh n, nói: “C m n, tôi s cho ng i mang t ng cô m t chi c kh n m i”.

Cô r t mu n nói là không c n, nh ng ngay l p t c l i ng , i v i ng i có ti n mà nói, nh n quà t ng c a ng i có a v th p h n r t nhi u l n so v i mình, có l là vì c không c cho phép, gi ng nh Dung Ng c Lan mãi mãi là ng i r i quà nh tiên n r i hoa, còn cô ch c n yên tâm ón nh n là xong.

Cô bèn c g ng tìm nén ý ngh t ch i l i, n m t n c i hàm ý s n sàng ón nh n nhìn anh g t u.

D ng nh Dung Trí H ng r t hài lòng v i thái c a cô, c m chi c kh n quay v phòng mình.

B t giác cô chau mày, không ph i anh nh t i tìm Dung Ng c Lan sao? Không l t i tìm Dung Ng c Lan ch vì mu n m n m t chi c kh n? Nh ng trang s c quý giá Dung Ng c Lan còn dùng không h t, làm sao l i ph i dùng t i kh n l a?

Cu n kh n l a trên c tay còn b Bill c n nh n, gi ngay c kh n l a c ng ch ng có, H ng M C nh khó tránh kh i c nh b Ti n M n c tình khiêu khích.

Ki u Ki u v n không dám u v o m m tr c di n v i Ti n M n, nh ng sau khi Ti n M n v i c , tay, ngón tay eo y trang s c l p l a l p l ánh i kh i r i, cô bé không kìm c n a nói v i H ng M C nh: “Cô ta thì có gì ghê g m ch ? Nh ng th ó âu ph i mua b ng ti n cô ta t ki m, ch ng ph i u do lão già coi cô ta nh b n gi ng kia mua t ng? Cô ta c ng có khác là m y so v i gái bao âu”.

Kinh nghi m s ng c a H ng M C nh nhi u và r ng h n Ki u Ki u, nên cô không h t ra gay g t hay dùng nh ng l i l cay nghi t khi nói v v n này, ng c l i cô còn th y thông c m v i Ti n M n, nên i m m nói: “Có nh ng chuy n không nh t nh gi ng nh nh ng gì chúng ta nhìn th y bên ngoài, ai c ng có nh ng lúc b t c d , không th t mình quy t nh, m t b c sai thì nh ng b c sau s liên ti p sai, mu n quay tr l i con ng úng n, e r ng không th c n a”.

B a ti c c t ch c t i Tr n C nh, phòng ti c l n nh t t ng m t c a khách s n.

Khách s n b t u i vào ho t ng h n m t n m nay, H ng M C nh c ng m i ch có may m n c n Tr n C nh hai l n. M t là vì c n phòng này th c s quá xa hoa tráng l và c ng r ng rãi quá m c, nh ng ho t ng bình th ng mà t ch c ây ch càng làm n i b t s “quá s c” c a ch nhà, t ng giây t ng phút s b chi c èn chùm kh ng l b ng th y tinh c thi t k tinh x o khác th ng c a áo c p o t i t c ánh hào quang.

Hai là, Dung gia m c dù giàu có, nh ng l i không ph i ki u ng i có ti n thích khua chiêng gõ tr ng th hi n, t t c m i ho t ng c a nh ng công ty con thu c t p oàn ch a bao gi c g n mác “xa x ”. B a ti c l n này, n u không ph i do t ng công ty New York i a i m v thành ph này, l i thêm s xu t hi n c a Dung Trí H ng, thì c ng ch a ch c ã c t ch c long tr ng nh th .

Ban u, H ng M C nh c m th y h i ti c, b i vì b c vào Tr n C nh gi ng nh b c vào cung i n c a qu c Byzantine³ c miêu t trong sách, dù là m t m u nh gi y dán t ng v i hoa v n n gi n m vàng thôi c ng khi n ng i ta ph i vu t ve tr n ng không n r i tay, kh i ph i nói toàn b khung c a s b ng kính t sát t cùng h th ng h b i ch dùng ng m kia mê ho c ng i ta t i m c ch mu n l ng l tr n xu ng làn n c trong xanh l n t n sóng ánh sáng ó trong tr ng thái m h say say. Có i u sau này cô l i c m

thực, có lẽ chính vì hình ảnh của cô vào đó mới, nên mới càng là
cho người ta kích thích sâu sắc, dù sao Dung gia cũng quan tâm tới việc
này lắm chứ bao nhiêu thì, mà hình ảnh duy trì nó như duy trì một hoa
viên.

Cuối tháng Sáu, một buổi lễ ra mắt, những tia nắng vàng óng còn sót lại
đã chuyển thành một màu tím nhạt trên các bề mặt kính xung quanh, cuối
cùng là một buổi lễ và buổi lễ trong nhà, chỉ là những cái bóng chuyển
chuyển từ lâu rồi trong một ngày.

Dung Trí Duyệt vai cô tiếp phía sau.

Cô quay đầu nhìn anh ta, lúc này mới nhận ra mình đã thất vọng
quá lâu, thậm chí còn không biết khách khứa sẽ là ai. Tất cả là
những quý ông quý cô lịch lãm, nam châm sáng trưng, người thì tay cầm
Champagne, người thì cầm Cluch⁴ lấp lánh trên những ngón tay búp măng
đỏ dẹt, hình ảnh thành từng nhóm nam ba người bắt đầu nói. Cũng có
những người thì ngày hôm qua gặp nhau, mà hôm nay gặp nhau, thì không
thể hiểu một cái ôm yêu thương như thế nào tác động nâng tay người
vào phòng lịch lãm.

Hàng M C nhận một sự thất vọng mà bất kỳ ai cũng không thể
phản trách chính, cũng không thể phân công trách nhiệm, nếu không
sẽ thất vọng và rơi vào cảnh này.

Dung Trí Duyệt thì nghĩ là người thích tham dự tiệc tùng. Năm kia
bà Dung Hoài cũng gặp người Hàng Kông cũng là vì tiệc sinh nhật trong
các buổi party, sau khi nhận được thiệp mời từ người Hàng Kông⁵, kết quả
suýt nữa thì rơi trên cửa Tsing Ma xuống biển, hôm sau đã lên trang
nhật của các loại tạp chí, báo lá cải. Hàng M C nghe nói Dung Hoài
cũng thích thân bay tới New York sang Hàng Kông, cãi nhau một
trận kịch liệt vì một cái Dung Trí Duyệt là Vợ
người Tuy nhiên. Vợ người Tuy nhiên là hoa hậu Hàng Kông
nhưng năm cuối thì phải
bảy mươi, nên dĩ nhiên một người xinh đẹp, có vị trí trong
giới giới trí thức bình thường, những người mà bà ta
hôm nay tám tuổi thì tự nhiên vậy, gặp
người đàn ông giàu có hơn năm mươi tuổi Dung Hoài
cũng. Dung Hoài cũng
bất may khi bắt gặp sự phản đối của gia đình đã
ngay lập tức hôn cùng
bà ta tới Hàng Kông, có vị trí của hôn nhân này
chỉ kéo dài một chút thì Dung
Trí Duyệt hai tuổi. Vợ người Tuy nhiên
đang hôn nhân như là một
cũng thành công lên trên màn hình, hai lần
giành được danh hiệu diễn
viên chính xuất sắc, sau đó, bà ta còn
kết hôn thêm hai lần nữa, nhưng
có kết quả thất bại.

Trong việc hành vi luôn vượt ngoài khuôn phép của Dung Trí Duyệt,
Hàng M C nhận một sự thất vọng, dù vậy phải đi đến một chỗ
anh ta thả lỏng, những người anh ta thì hiểu gia đình và một tình yêu
thực hoàn toàn.

Dung Trí D t v a t i ã phê bình cô: “Làm b n nh y c a ng i khác, không th c ch y lung tung kh p n i nh th ! Cô làm v y khi n tôi ng m t mình r t m t m t”. Sau ó tay trái gi ngang hông, ra hi u cho cô khoác cánh tay mình.

H ng M C nh r t ph i h p khoác tay anh ta, nh ng v n không nh n c ph i lên ti ng: “Đ lu n r t áng s , m c dù hôm nay b n trai tôi không n, nh ng ch c ch n không ít ng i có m t ây s vui v vô tình ti t l cho anh y bi t v nh t c nh t ng c a tôi. Vì v y, anh có th gi cao ánh kh , tha cho tôi l n này c không?”.

Dung Trí D t th ng th n t ch i: “Không c”, r i l i c i nói: “Cô yên tâm, bây gi tôi không thích cô, sau này c ng s không thích cô. Tôi ch là thi u ng i i cùng thôi, cô không nh n tâm nhìn tôi m t mình lang thang trong phòng ti c r ng l n th này y ch ?”.

H ng M C nh c ý nh c l i chuy n c : “Mùa thu n m ngoài khi doanh nghi p Sùng Minh t ch c ti c k ni m ngày thành l p t p oàn ây, khi y anh v a t i Th ng H i, nh t th i không tìm c b n i cùng, Orchid ã b o tôi t i làm ng i l p ch tr ng cho anh. K t qu , anh vì mu n nh y cùng i n Hân, ã ti n tay ném tôi cho m t ng i không quen bi t. Th m chí t i t n khi r i kh i b a ti c còn quên m t s t n t i c a tôi, mang theo i minh tinh c a anh lên xe th thao mà nghênh ngang b i”.

Dung Trí D t a cô t i gi a phòng ti c, kh c i nói: “Thì ra cô l i ghi thù ghim h n nh th ”.

H ng M C nh m m c i: “Là m t nhân viên PR xu t s c, ng nhiên tôi s không ghim thù, nh ng ng th i tôi c ng là ph n , mà b n tính c a ph n là nh nhen h p hời”.

Không ng ng có ng i n chào h i Dung Trí D t, anh ta không h có ý nh trò chuy n thân thi t v i b n h , nên ch nh nhàng gi tay ho c g t u m m c i áp l i. Ng i ph c v b ng khay r ul ch s ng l i tr c m th , anh ta l y m t li Champagne cho H ng M C nh, sau ó t c m m t li cho mình. Mím môi nh p r u xong, ra hi u cho H ng M C nh nhìn v phía Ph ng Tuân Ki m và Phan Tuy t v a b c vào phòng ti c, sau ó th ng th n bày t : “Tôi r t mu n bi t mùi n c hoa mà ng i p Phan dùng trong t i hôm nay”.

H ng M C nh v t v bi ai, than th : “Tôi còn t ng quan h gi a anh và anh Ph ng r t t t, nên anh s không có ý nh v i ng i ph n c a anh ta ch ”.

Dung Trí D t ính chính s lí gi i c a cô nh sau: “Tôi s tuy t i không ng i ph n c a mình l c t m l ng tr n cho ng i àn ông khác nhìn. Theresa, lí gi i c a cô v khái ni m “ng i ph n c a àn ông” không c th l m”.

H ng M C nh ch nhún vai, không ph n kích.

Dung Trí D t l i c t gi ng nói v i chút th t v ng: “T m l ng c a ng i p h Phan r t m n màng quy n r , nh ng áng ti c là phía tr c l i không ch p chùng nh p nhô, r t khó kích thích c m quan c a tôi”.

H ng M C nh ã quen v i cách n nói th ng th n t i tr ng tr n c a anh ta, không khí ang h t s c nh nhàng d ch u, cô c ng c i trêu: “Ham mu n n u ng và tính d c qu nhiên là b n n ng c a anh”.

Dung Trí D t r t tho i mái th a nh n: “Cô cho r ng có ng i àn ông nào th t s s b ra c m t ngày trò chuy n cùng cô v lí t ng hoài bão? Công c vi c thi n? y ch ng qua là cái m t n c a h mà thôi. C m giác thành tích l n nh t c a ng i àn ông có c là t vi c chinh ph c ph n p, mà ph ng th c chinh ph c khi n ng i ta hào h ng nh t chính là dùng c th ”.

H ng M C nh không th ph nh n nh ng l i anh ta nói, nh ng c ng không bày t s tán ng.

Dung Trí D t ang cao h ng, l ng l ghé sát tai cô thì th m: “Tôi v n luôn c m th y Ph ng Tuân Ki m m c b nh s ch s ”.

H ng M C nh chau mày, nghiêng m t nhìn anh ta, d ng nh không tin l m.

Dung Trí D t nói thêm: “Ý tôi là anh ta m c b nh s ch s i v i ph n . B i vì tôi phát hi n, m c dù anh ta liên t c i b n gái nh ng ch a t ng th y anh ta kiss hay ôm h tr c m t m i ng i, không tin cô t mình nhìn i. Ng i p h Phan khoác cánh tay anh ta, nh ng nhìn h ch ng có v gì là thân m t c ”.

H ng M C nh nghe Dung Trí D t nói v y thì c ng quay sang nhìn Ph ng Tuân Ki m cùng Phan Tuy t ang trò chuy n v i m i ng i ng xa, nh ng r t nhanh cô bày t quan i m trái chỉ u: “Không ph i ai c ng nhi t tình phóng khoáng gi ng anh, c ng có th anh ta kín áo trong vi c th hi n tình c m”.

Dung Trí D t v n r t h ng thú, ti p t c nói: “Tôi không có ý nói khuy nh h ng gi i tính c a anh ta có v n , mà tôi oán kh n ng anh ta có yêu c u khá cao i v i ng i ph n c a mình, ví d , nh t nh ph i là ng i trong s ch, ch a tr i s i ch ng h n”.

H ng M C nh nhìn anh ta b ng ánh m t y b t l c, c i áp: “Anh quan tâm t i anh ta nh v y, r t d khi n tôi hi u l m là anh có tình ý v i anh ta y”.

Dung Trí D t l p t c thanh minh: “M t tr m ph n tr m tôi thích ph n ”.

H ng M C nh không mu n ti p t c trò chuy n v i anh ta v Ph ng Tuân Ki m n a, v a hay úng lúc này thì Thi u Giang Thiêm a ông Giai t i chào h i. Thi u Giang Thiêm m c dù l n h n Dung Trí D t m y tu i, h n n a hai

ngôi họ quen biết nhau cũng khá muộn, nhưng vì thân phận người nghèo, cùng là con của vợ lẽ nên sống khá phóng túng, tính cách thích gì nấy nhau thì kinh ngạc, nhưng không phải Thiệu Giang Thiêm đã kết hôn, làm cha, lịch sự phức tạp từng nghe lời bà xã ông Giai, thì Hoàng Minh cho rằng hai người bạn họ tuy tuổi có thể thành lập ban nhạc anh em thì tìm niềm vui chung.

Trước khi kết hôn ông Giai làm cùng ngành với Hoàng Minh, thì gian u Hoàng Minh mới vào nghề hai người còn thường xuyên tiếp xúc, sau này cô yêu Lâm Khôi Sơn, ngoài công việc ra, ít khi có thể xuyên tiếp xúc với những nhân vật lớn nhỏ trong tầng lớp xã hội đó, vì vậy đây có thể gọi là gặp lại người quen, không khí khá thân tình thoải mái.

Khi nói chuyện, ông Giai không cảm tình lên gì gì gì nhỡ nhai các phụ nhân khác, hẳn là khá thân thiết với Dung Trí Dũng, nên mọi người ra là chột vọt anh ta thì sao rồi rồi Hoàng Minh thì khập nhập, còn nhấc nhấc anh ta thì cũng không Lâm Khôi Sơn sẽ bày tỏ cho anh ta mặt trận.

Dung Trí Dũng cũng hỏi ông Giai đi, nghe rồi còn cười thoải mái: “Nếu tôi và Benny vì tranh giành Theresa mà có ánh nhau, thì chắc chắn sẽ trở thành tài nóng sốt trong giới cho mà xem. Đáng tiếc, tôi thì bị trớ trêu rõ ràng rồi, Theresa không hề có ý với tôi”.

Ông Giai cảm tình trêu Dung Trí Dũng: “Anh mới ngày thay mặt bạn gái, ai dám giáng mồm chân tình cho anh chứ?”.

Dung Trí Dũng còn mặt dày vô tư bình thường: “Sợ thì tôi có mặt trái tim chân thành muốn tìm người tốt đẹp”.

Nhưng rồi nói đó khi mọi người bình thường thì khách sạn mới lúc mới ông, mặt vài người còn vô tình như người chú ý về phía bên họ. Tuy nhiên người Hoàng Minh thì không nói gì, cô đóng vai người bạn gái ngoan ngoãn hiểu phép tắc lịch sự.

Mặc dù Dung Hoài cũng không có mặt trong buổi tiệc hôm nay, nhưng người người trong gia đình Dung thì không phải trên thế giới quy tụ về đây không ít, hai người chị gái cùng cha khác mẹ của Dung Trí Dũng, cùng con trai con gái của cô dì chú bác họ có mặt đầy đủ. Hoàng Minh nhún nhún ra mặt vài người, nhưng người nào cũng không biết. Dung Trí Dũng không có ý nghĩ chào hỏi, mặc dù cô rất thú vị tâm trí của anh ta, nhưng anh ta đã không hề bà yêu quý rất khó hòa nhập vào gia đình đó một cách thản nhiên, nhưng anh ta như người như thế, có những người không làm những việc gì khó tránh khỏi bị các bậc trưởng bối trách mắng.

Có lẽ Dung Trí Dũng hình như cũng không bận tâm về những việc gì trách mắng, mà cô cũng phải nhận ra rằng chuyện nói chuyện, cũng như anh ta thì cũng dễ dàng, chứ không phải là mặt trong những chuyện nhân của buổi tiệc.

Cuối cùng cũng đến chầu Phụng Tuân Kim.

Trở c m t Ph ãng Tuân Ki m, Dung Trí D t không ti c l i khen ng i Phan Tuy t, H ãng M C nh ãng bên c nh nghe anh ta th t ra nh ãng l i ca ng i p , b t giãc nh t i nh ãng ánh giá v a r i c a anh ta v thân th Phan Tuy t.

Phan Tuy t g n ãy khá n i, nh ãng l i t t p ó có l c ô ta nghe nhi u ã nhâm tai l m r i, nh ãng vì i ph ãng là Dung Trí D t, nên trong quá trình ãng ch u tr n c ô ta duyên dáng nhã nh n ti p nh n nh ãng l i tán đ ãng ó.

H ãng M C nh b b m c m t bên, có ãng i tò mò h i khó c ô nói là ã lâu l m r i không g p Lâm Kh i S ãng. C ô không ãng l i có ãng i nh c n Lâm Kh i S ãng, nên h i s ãng l i.

Dung Trí D t khen ng i Phan Tuy t m t h i ch c c ãng ã th m m t, nghe ãng i ta h i v y thì ch ãng khách khí mà chen l i: “N u t i nay Theresa g i i n cho Benny nói v i c u ta r ãng mình ã yêu ãng i khác, Benny nh t nh s l p t c v n c”.

M ãng i u coi nh ãng l i c a Dung Trí D t là ã, nên cùng b t c i vui v .

Có i u tài này không th t i p t c c n a, b i vì ãn trong phòng ti c ã b t u t p trung l i m t ch , t i ó, Dung Trí H ãng ãng s i b c v s ãn kh u phía tr c, n i cao nh t trong phòng ti c tr c ánh m t ch m chú c a m i ãng i. Còn v c a Dung Trí H ãng là Phùng Ngh ãnh ãng c Dung Ng c Lan ãng ch m ch m xu t h i n.

Có l do v a r i ã c g p m t Dung Trí H ãng kho ãng cách g n, nên H ãng M C nh không chú ý t i ãnh n a, mà b t giãc quay sang nhìn Phùng Ngh ãnh.

Qu th t ãng nh Dung Trí D t nói, Phùng Ngh ãnh nhìn không c kh e, b n thân ch ta v n nhi u h n Dung Trí H ãng ba tu i, nh h n Dung Ng c Lan ba tu i, nh ãng khi hai ãng i ãng c nh nhau, nhìn ch ta gi ãng ch gái Dung Ng c Lan h n. Phùng Ngh ãnh không cao, l i r t g y, tr ãng nh ãng i không có huy t s c, ch ta m c m t chi c váy đ h i hai dây màu tím s m, nhìn y u t mong manh vô cùng. Ch ta mang không nhi u trang s c, ch eo m t chi c dây chuy n m t á tím và ôi khuyên tai cùng b . H ãng M C nh chú ý t i chi c kh n l a mà ch ta cu n trên cánh tay, nhìn k li n nh n ra ó chính là chi c kh n mà Dung Trí H ãng ã m n c a mình. Chi c kh n l a ó khá to, nh ãng r t h p v i màu c a b váy, cách bu c c ãng khá p, các v m nh ph ãnh nhân khác nhìn th y, không ch ãng l i t ãng ó là trào l u th i trang m i.

H ãng M C nh không h i u t i sao Phùng Ngh ãnh ph i bu c kh n trên cánh tay.

Dung Trí H ãng ã b c lên v trí chính gi a c a s ãn kh u. Toàn b ánh sáng u t p trung vào ãnh, c n phòng Tr n C nh r ãng l n lúc này b ãng nh ãng chìm

trong bóng tối bất tận, nhưng không ai cảm thấy hoang mang, bất tiện gì. Mọi người tập trung về phía ánh sáng duy nhất đó.

Tối nay Hoàng Minh có vẻ gì đó rất lạ. Trên sân khấu, Dung Trí Hoàng đã phát biểu xong, tay trái đã vung lên nhưng không thể hoàn toàn kéo cô quay trở lại thì giờ thì nhấc, cho tới khi Dung Trí Đức khéo léo kéo cô mất cái, rồi làm mất thì mới cô nhẩy, cô mới nhấc tay, nhanh chóng đặt tay mình vào tay Dung Trí Đức.

Nhưng khi lên ghế ra khiêu vũ khá đông, nhưng phòng tiệc vắng, cho dù có nhẩy lung tung họ vẫn lo lắng nhưng không thể va vào nhau. Dung Trí Hoàng đứng trên sân khấu bắt đầu nhẩy nhưng không vì ra tiếp khách ngay, mà ở bên cạnh Phùng Nghị Nhân, đón lấy tay Phùng Nghị Nhân tay của Dung Ngọc Lan, sau đó mới lịch sự chào hỏi trò chuyện với quan khách.

Hoàng Minh vô thức nhìn về phía Dung Trí Hoàng hai lần, Dung Trí Đức đã bắt đầu than thở rất không nghiêm túc: “Phản ứng nhiên cảm giác của mình”.

Hoàng Minh hiểu ý của anh ta, nhưng không muốn tranh cãi về chuyện này, nên cười nói: “Tôi vô cùng ngưỡng mộ Dung phu nhân”.

Dung Trí Đức làm bối rối thì hiểu cô, đáp: “Nhưng người phản cảm của tôi có ai không ngưỡng mộ Dung phu nhân chứ?”.

Hoàng Minh cười thích: “Tôi ngưỡng mộ Dung phu nhân có cảm giác gì chăng thì sự yêu thương mình, không phải ngưỡng mộ ngài Dung, chỉ ngưỡng mộ”.

Dung Trí Đức khinh miệt bắt đầu môi, nhưng dường như cảm thấy không nên thì nhìn sang khinh miệt ở trên cảm giác Hoàng Minh, nên đành thu mình theo tình cảm ngưỡng mộ của cô, khi cười đáp: “Phản cảm của cô đúng là ngưỡng mộ để lại dấu vết trên thì giờ này”.

Hoàng Minh gật đầu tán thưởng: “Nếu không thì sao lại có nhiều phản ứng vào những lời chỉ trích của môi của anh nhẩy vậy?”.

Dung Trí Đức vỗ tay thì đáp: “Người phản cảm của anh có cảm giác”.

Hoàng Minh cảm thấy dài hơi oán: “Cảm giác của cô ý không cảm giác tình anh gì, nếu không tôi sẽ bắt đầu sang một bên”.

Dung Trí Đức thì cười: “Về cô vẫn như là cùng ai?”.

Hoàng Minh nói thì đáp: “Tôi vẫn làm bạn với anh của Bill”.

Và hay lúc này Dung Trí Đức nhìn thấy Bill đang ngồi trên sofa bên ngoài sân nhẩy nói chuyện với người khác, anh ta lập tức chau mày nói: “Tôi thì sao không thích anh ta”.

Hoàng Minh nhún vai.

Dung Trí Đức gật đầu như quy tâm, nói thì đáp: “Anh ta không thể là đối tượng của cô, tối nay tôi quy tâm không bắt đầu nhẩy”.

Hàng M C nh chỉ coi nh Dung Trí D t ang nói ùa, nh ng không ng m t ng i ham cái m i nh Dung Trí D t l i bám dính l y cô su t bu i t i th t, sau khi nh y hai i u xong còn a cô i kh p n i g p g trò chuy n v i m i ng i. Ban u cô còn t ng anh ta không thích Bill th t, nên m i c tình chỉ m l nh cô, sau phát hi n ra r ng m i l n anh ta g p g ti p xúc ho c r i kh i m t nhóm ng i nào ó u r t khéo léo tìm cách tránh ch m m t nh ng ng i h Dung.

Còn i v i cô mà nói, k t qu tr c ti p nh t là m c dù không c g p g tr c ti p v i ng i c a h Dung, nh ng vì b coi là “trò gi i trí” m i c a Dung Trí D t, nên b ng d ng nh n c nh ng s quan tâm mà cô không h mu n.

ng nhiên, chính vì b quan tâm nh v y, nên không tránh kh i có nh ng ng i buông l i àm ti u sau l ng, nói cô eo bám con trai c a Quý Th c Nghi, v y mà còn l ng nh ng y m ám v i Dung Trí D t. Cô không c n ph i dùng não ngh c ng có th t ng t ng c ra c nh: Quý Th c Nghi sau khi nghe c nh ng l i này s ch ng màng t i v n l ch mũi gi mà gi i n ánh th c Lâm Kh i S ng, sau ó yêu c u con trai mình l n th m t tr m linh m t r ng ph i l p t c chia tay v i cô. Cô không s , dù sao Lâm Kh i S ng c ng s không chia tay v i cô, ít nh t thì th i gian t i ây s không.

Không sánh c v i nh ng b a ti c d h i c t ch c v i m c ích vui v là chính, ti c m ng ngày thành l p c a t p oàn Hoa H khá quy c , nhi u nghi l r m rà. ng nhiên, không khí c ng không vì th mà tr m l ng, có l do èn th y tinh lung linh cùng m nhân tinh t t a sáng, nh ng v công t nh ng b c quý ông t cho mình là phong l u phóng khoáng l i trò chuy n rôm r , tùy ti n ch p b t k góc nào trong phòng c ng có th mang i v thành tranh, nh t nh s vô cùng p s ng ng, khi n nh ng ng i ngoài gi i ph i tr m tr ng ng m .

Dung Trí D t lo ng qu ng kh p n i cu i cùng c ng b Dung Ng c Lan tóm c.

M c dù Dung Ng c Lan coi Hàng M C nh là cánh tay c l c th t, nh ng v n gi kho ng cách, gi ng nh lúc này, ch ta kéo Dung Trí D t n c nh mình, r i c ý t v nh có i u gì ó c n ph i nói nh v i anh ta, bèn ghé sát tai anh ta thì th m.

Hàng M C nh bi t ý nghiêng ng i c m li Champagne mà ng i ph c v v a bê t i, tìm cách ng tách h n ra m t bên, dành không gian cho hai ch em h . Du d ng bên tai là m t i u nh c khá ch m và nh , trong sần nh y v n có không ít ng i khiêu v , cô bi t h u h t m i quan khách, a m t nhìn ã th y ngay Ngô M n Ni m c chi c váy dài quây ng c màu h ng hoa ào vô cùng b t m t.

Hàng M C nh luôn r t rõ mình ang n c m c a m t ngành nh th nào, b ng i khác l m nguyệt trách m ng là chuy n khó tránh kh i, Ngô M n Ni không ph i ng i khó ch u nh t mà cô t ng g p, nh ng nhìn cách Ngô M n Ni

khiêu v sao cô c có c m giác r t không thích h p. Cô cho r ng có l là ki u tóc c a Ngô M n Ni không p l m, rõ ràng Ngô M n Ni có m t khuôn m t nh và dài, nh ng l i chia tóc thành n m b y ph n r i búi phía sau; mà c ng có th là do s i dây chuy n b ch kim kh m á sapphire Montana và kim c ng không phù h p v i b váy d h i cô ta m c; ng nhiên, c ng có kh n ng không ph i do Ngô M n Ni mà n m b n nh y c a cô ta Ph ng Tuấn Ki m.

Có ng i p trong tay, ánh sáng m p m ám mu i, ch khe kh nói m t câu ho c m t cái li c m t thôi c ng ng i khác hi u là chòng gh o, nh ng Ph ng Tuấn Ki m l i th hi n nghiêm túc l ch s h n b t kì ng i àn ông nào trong sà n h y. u tiên, t m th i không nói t i vi c anh ta ang khiêu v m t cách h t s c c ng nh c v i Ngô M n Ni, trong ng tác c ng ch ng h có ý nh sàm s hay l i d ng, ch riêng vi c trong lúc nh y anh ta luôn c ý gi kho ng cách v i Ngô M n Ni c ng khi n ng i khác th y kém thú v r i.

H ng M C nh cho r ng nh t nh là mình b nh ng l i v a r i c a Dung Trí D t ám nh cho nên m i nh b ma xui qu khi n ý t i nh t c nh t ng c a Ph ng Tuấn Ki m. Có i u trong phòng này, ngoài ph n ra thì là àn ông, cho dù tính cách trái ng c, hành vi phóng túng, nh ng hi n t i h u bi n thành th c n và quý ông h t r i, ch ng có gì thú v c , vì v y cô v n vô th c nhìn v phía Ph ng Tuấn Ki m.

Ph ng Tuấn Ki m m c m t b vest màu xanh s m g n v i màu en, cúc áo cùng màu v i ve áo h i lóng lánh, áo s mi màu tr ng ph i r t h p. B vest c c t may ng nhiên r t v a v n, l i thêm t th khiêu v khá “ oan chính” c a anh khi n c th th ng m t cách d th ng. Tóc anh không dài, nh ng c ng không ph i là húi cua, b i vì mái tóc c c t khéo léo nên khuôn m t nhìn r t b t m t. H n hai m i cô gái trong công ty, m i l n r nh r i t t p bàn tán v m nam trong gi i, thì l n nào c ng nh c t i Ph ng Tuấn Ki m, ng i này khen anh có ôi m t bi t phóng i n, ng i kia nói m i anh th ng t i m c không bình th ng, l i có ng i nói gi ng anh quy n r gi ng nh máy hát c a th p niên ba m i, ng nhiên c ng có ng i thềm mu n thân hình anh. H ng M C nh c m th y th p nh t trên khuôn m t anh là ôi môi, không m ng không dày, màu s c l i r t bóng, ch có i u khen môi ng i ta p thì d b d ngh , nên th ng cô không tham gia vào nh ng cu c ánh giá ó.

Dung Ng c Lan là ng i có quan h khá t t v i Dung Trí D t, ch ta khuyên Dung Trí D t nên ch ng ti p c n v i nh ng ng i h Dung. H ng M C nh r t bi t i u, cô ra hi u cho Dung Trí D t bi t mình ph i i d m l i ph n, không th l i cùng anh ta n a.

Dung Trí D t không mi n c ng cô, ch c tình nh n m nh là không c nh y cùng Bill mà thôi.

Cô khóc không c mà c i c ng ch ng xong ành ph i h a v i anh ta, sau ó goan ngoãn vào phòng v sinh. K t qu th t trùng h p khi b t g p Bill ang

khéo léo tránh sự chú ý của mọi người mà cạo tóc ở phòng tắm cho Dung Trí Hng và Phùng Ngh Nhân ra ngoài.

Cô bất giác đứng chân đứng nhìn về hướng y, lập tức đoán ra có lẽ Phùng Ngh Nhân quá yếu nên không thể đi hết buổi, nên vào phòng nghỉ ngơi. Nhưng Dung Trí Hng lịch sự khi bắt đầu cùng với, thì tất nhiên cô thấy vô cùng ngạc nhiên.

Rõ ràng không chỉ mình cô ngạc nhiên, vài tiu th phu nhân khác đang đứng nhìn trong nhà và sinh cảnh bàn tán về Dung Trí Hng, vài ba câu chào sau đó lập tức quay về Phùng Ngh Nhân ngay.

Mặc dù Hng M C nh làm Bộ Nhã ã b n n m, nhưng ngay cả nhà họ Dung mà cô thường xuyên tiếp xúc cũng có Dung Ngọc Lan và Dung Trí D t, còn như quý tộc thì tất cả nhà họ Dung, gần như chắc chắn không hề dù chỉ là một kẻ cạo tóc khác nhóm ngũ bí mật của gia đình. Mọi việc tiu th kia nói thì nói đi, nhưng chỉ biết rằng là hôn nhân của Dung Trí Hng và Phùng Ngh Nhân là do Dung lão gia tác thành khi ông còn trẻ, nên Dung Trí Hng hai mươi lăm tuổi anh kết hôn với Phùng Ngh Nhân hai mươi tám tuổi, vì sức khỏe Phùng Ngh Nhân không tốt, nên đã tám năm rồi chưa có con. Vì vậy Dung Trí Hng đang tuổi tráng niên khi em nhỏ thì liệu có nghĩ tình bí mật hay không liệu thành viên tám nóng như tất cả các cô gái.

Hng M C nh không đi nhà và sinh lâu, nhưng cô không muốn quay lại phòng tắm, thì là đứng ra ngoài, tìm một chiếc sofa trong góc của quán bar nghỉ ngơi.

Chung hi vọng sao Lâm Khỉ Sng liệu may mắn đến thế, đúng lúc này gọi điện thoại về.

Cô đi đứng chầm chầm, bước trong túi, cô có thể phát hiện ra có điện thoại gọi đến khi mặt cô yên tĩnh như thế này. Cô hoàn toàn không ngạc nhiên, và nhận điện thoại đầu tiên là cuộc gọi từ anh: “Anh gọi thì trả lời không?”.

Có lẽ anh bận thì cũng có thể gián tiếp, nên gọi ngay khi cần, anh cũng bắt đầu, thanh minh: “Hôm nay bận thì gọi anh chớ anh, và anh muốn nghỉ thì bắt đầu thôi, nói thật thì phải gọi điện cho em”.

Cô ngạc nhiên đi vào thành phố mới, thì dài: “Xem ra em chẳng như trẻ ra ngoài đi đi bị ngắm mắt lát, thì liệu các cô nàng của anh nào đó không phải chờ cái mặt tìm kiếm ông”.

Lâm Khỉ Sng phá lên cười ha ha, nói: “Thật ra anh muốn cho em biết, hôm nay anh đã gọi cho em một buổi, mặc dù em gần như không có thể gián tiếp, nhưng dùng một cái bắt đầu giúp mình cũng là một cách hành động thực sự”.

Cô b ng ch t v n: “M i l n anh t ng em quà, u khi n em vô cùng hoang mang. Có ph i anh l i mu n em t i tr c m t m anh th hi n không? Em th y m y l n tr c em ã th hi n vô cùng xu t s c r i”.

Lâm Kh i S ng l i phá lên c i khá vui v .

Hai ng i trò chuy n m t lúc, H ng M C nh th y không còn s m n a, v y là v i vàng quay l i Tr n C nh.

Không bi t Dung Trí H ng c ng quay l i t bao gi , ang chào h i khách kh a, ó là màn đ o u cho th y b a ti c chu n b k t thúc.

H ng M C nh không tìm th y Dung Trí D t, cô c ng không th y quá l c lống, b i vì quan khách b t u l c t c r a v , b n cô u b n r n ti n khách.

Bill c ng b n su t c bu i t i, n lúc này m i r nh, c i nói: “You owe me a dance”.

H ng M C nh l c u: “Trung Qu c chúng tôi có m t câu nói th này: “Th i gian không i ai”.

Bill c ý nhún vai y th t v ng.

úng lúc này thì Ki u Ki u n kéo H ng M C nh v phòng l y , ng th i c ng không khách khí mà c nh báo cô luôn: “Em nghe ng i ta nói tên gi c Tây ó có t i m y ng i tình”.

H ng M C nh c i h i: “L nào em ngh ch là thi u n ngâ y th ? S b ng i ta l a g t?”.

Ki u Ki u mím môi.

H ng M C nh l i nói ti p: “Trong quan h giao ti p, ai th t lòng ai gi d i không th phân bi t c, nh ng nh t nh không c quá t t v i ai, c ng không nên quá t v i ai. Gi ng nh chúng ta và Ti n M n v y, xét cho cùng thì u là ki n bò trên cùng m t s i dây th ng, dù có chán ghét th y ng i ta không thu n m t t i âu, thì tr c m t ng i ta v n nên t ra hòa nhã”.

K t qu v a nh c t i Ti n M n, hai ng i t trên phòng l y i xu ng, chu n b b t xe v nhà, Ti n M n lái xe n đ ng l i tr c m t H ng M C nh, khách sáo h i cô có mu n ng i nh không.

H ng M C nh th t thà áp: “Tôi và cô th t không c thu n ng cho l m, nh ng n u ti n, cô hãy a Ki u Ki u v nhà giúp”.

Ki u Ki u ng im, Ti n M n l i t ra hào phóng gi c: “S tôi n th t cô ch c?”.

Ki u Ki u b c b i, ng i vào xe Ti n M n.

H ng M C nh th y hai ng i i r i m i ón m t chi c taxi.

Còn ch a n m i m t gi , èn i n trong thành ph v n sáng r c, tình hình giao thông ã thông thoáng h n nhi u, t khách s n v n khu chung c m t ch a n hai m i phút.

Khu chung cư mà cô đang ở, căn hộ của cô mới mua mét vuông, nhúng bài trí và thiếp bên trong không tốt. Ban đầu, nguyên nhân mà cô chọn căn này, ngoài vì giá rẻ hơn hẳn, thì còn là vì thiếp đẹp hơn hẳn căn cũ, thang riêng, nhà vệ sinh không dơ bẩn gì, quen, cũng không có ai nhòm ngó tới cuộc sống cá nhân của cô.

Đang nhiên, người có chìa khóa phòng là người.

Phòng tắm ngay bên phía trái vào, tiếng nước chảy róc rách vọng ngay vào tai khi cô tắm. Cô biết là ai, nhưng gì nghe vẫn không yên tâm, túi trên tay xuống, sau đó nhón chân đi về phía phòng tắm.

Nhưng cô còn chưa bước vào phòng tắm hai bước, thì người đang tắm đứng sau rèm bước tới vòi hoa sen, rồi kéo phích nước ra, giật nước đã bị cô vắt lâu, rồi im lặng trở lại.

“Lạ à?”

Dung Trí Dũng nói không sai, Phòng Tuấn Kiệt đúng là một nhân vật, nhưng một nhân vật có ảnh hưởng trong phạm vi Hồ Chí Minh có thể chấp nhận được, có người nói thì nói vậy, cho dù vượt quá phạm vi cô có thể chấp nhận, cô vẫn phải bày ra bộ mặt tươi cười xinh đẹp như thế, ai biết họ có phải là cô gái tìm cách lừa dối, mưu mô làm cho anh vui.

Còn trong phòng tắm mới mùa hè khi người ta bắt đầu tắm nắng, Phòng Tuấn Kiệt tuy thì không có khả năng làm nhân vật nam chính. Con người anh, không thể chịu nổi chút xíu mùi sơn phết, người nói hôn hít ôm ấp người con gái với đôi môi tô son đỏ mọng. Thì nay phải nhẩy với Phan Tuyet và Ngô Minh Ni lâu như vậy, người anh mà nói cô là một sự chướng ngại.

Hồ Chí Minh rất thích tắm nắng, sau đó người trẻ con người nam nghĩa chất chần trên mặt mình không còn bất cứ chất hóa học nào nữa mà dám mặc áo phòng tắm.

Thực ra cũng không trách cô quá nhiều, trước kia khi còn chưa biết tính khí của Phòng Tuấn Kiệt, có lẽ nghe Dung Ngọc Lan nói, nói gì mà nam nhân trong lúc thân mật chút tinh dầu thì cảm giác rất tuyệt. Khi cô chỉ cần tinh dầu cô đặt trong góc phòng tắm, Phòng Tuấn Kiệt cũng chú ý tới cốc áo cô đặt trên ghế tắm, nhanh nhẹn cô chỉ cần tinh dầu ném ra ngoài, sau đó kéo rèm cửa lại. Khi cô suy nghĩ duy nhất xuất hiện trong đầu cô là: Mình đã phạm vào việc gì, kể cả chuyện như thế này, không chắc còn phải, nhưng Phòng Tuấn Kiệt là người thực hành, ngoài miệng anh không nói gì, thì có bao nhiêu sự cố xảy ra vào việc giặt đồ hành hạ cô. Nhưng vẫn không thể xuyên bên nhau, vì lý do cá nhân nên anh không qua lại trong thời kỳ người phụ nữ nào khác, mãi đến khi nào cô hôm sau không muốn xuống giường. Tôi biết cô có cảm giác như mình may mắn rồi, trong quay cuộc sống.

mê và cảm giác dễ chịu kích thích tận hưởng dây chuyền kinh, tận hưởng bầu trời trong cô. Xong vì cảm hứng tốt, cô nằm bò trên giường chng thì tốt đẹp. Tr i không bị t n i gió thu t bao gi , ánh đèn neon bao trùm thành phố h t vào trong phòng, thân thể cô vẫn thấy nóng, nh ng trong trái tim l i cảm giác l nh giá vô cùng. Cô úng là quá i h , cô và anh âu ph i tình cảm yêu ng trai gái, nên c n gì t i ền tình đ u hay h ng li u ch .

Ph ng Tuấn Ki m ang ng i trên sofa xem ti vi, âm thanh không l n l m, có l ang xem tin t c. C n h c thì t k khá r ng rãi, các phòng không ng n cách b ng t ng g ch, mà gi a phòng ng và phòng khách ch c n b c hai b c c u thang. H ng M C nh ra kh i phòng t m, v a hay nhìn th y khuôn m t nghiêng c a Ph ng Tuấn Ki m.

Anh r t chú tr ng t i các v t đ ng trong cu c s ng, nên dù không th ng xuyên n, nh v n ây vài b qu n áo ng . Bình th ng công vi c c a cô b n r n t i m c ch ng có c th i gian mà gi t n i y, nh ng ch a bao gi dám qua quýt s sài v i qu n áo ng c a anh, vì s chúng b màu khác dây vào nên l n nào cô c ng ph i gi t riêng. C ng may m y b ng b ng v i bông Ai C p ó c a anh t ng i đ “h u h ”, không n n i gi t vài l n là xù bông.

Cô không b c th ng v phía anh, mà r vào c n b p thì t k m rót m t tách trà, sau ó m i l y l i c s t nh táo i v phía sofa, tìm m t v trí cách anh không xa c ng ch ng quá g n ng i xu ng, c làm ra v t nhiên h i: “Xem ch ng trình gì th ?”

Anh nhìn cô m t cái, dùng ánh m t ra hi u cho cô ng i nhích l i g n mình, cô ngoan ngoãn nghe l i, t ng anh mu n hôn.

Nh ng anh nhìn ch m ch m vào thùy tai cô hai giây, sau ó gi tay lên l y chỉ c khuyên tai v n còn eo trên ó xu ng.

Cô vô cùng h i h n vì ã quên m t chi ti t này, ang nh t mình l y xu ng, anh l i nói: “T i sao ch eo ôi này?”.

Tay anh v n t trên tai cô, chà qua chà l i n i ti p giáp gi a má và tai, c m giác không khí nh nóng đ n lên, cô b t giác có chút phân tâm, ng p ng ng m t lát, t nhiên n ng n u áp: “L n tr c anh nói ôi này p”.

Hình nh anh kh c i, t chỉ c khuyên tai lên trên bàn kính, sau ó nh nhàng nghiêng m t cô v phía khác, l y n t chỉ c còn l i xu ng.

Cô không oán c tâm tr ng anh lúc này t t hay x u, ành ch ng lên ti ng: “C m n anh ã gi i vây cho em sần bay”.

Anh “h ” m t ti ng, l i t chỉ c khuyên tai kia vào bên c nh chỉ c v a nãy, sau ó m i ch m rãi nhìn cô: “Anh có gi i vây cho em sao?”.

Cô nhanh nh n ph n ng l i ngay, i cách nói: “Anh ch i ngang qua, ti n mi ng c u em”.

Anh nhìn cô b t c i, vì ánh sáng trong phòng khách không , mà c m giác áp b c anh em l i cho cô quá mãnh li t, cô c m giác khuôn m t anh b ng tr nên vô cùng m h . Nh ng nhi t trên tay anh thì l i không d ph t l , nh ng ngón tay anh tr t t c m xu ng th ng t i ng c cô v i t c c c nhanh, r i ch m rãi xòe ra t lên v trí trái tim cô, c tình li c cô nói: “Tim em p nhanh quá, có ph i vì l i v a r i không c thành tâm không?”.

Cô không mu n mình b i quá th m tr c m t anh, nên gi tay kéo tay anh d ch xu ng phía d i m t chút, c bàn tay to l n y ph lên ph n m m m i nh t trên c th mình. S khiêu khích y b o d n ó, khi n trong m t anh thoáng hi n v kinh ng c, anh không lãng phí th i gian thêm n a, nhào ng i hôn cô.

Anh nhanh nh n è cô n m xu ng sofa, dùng ùi mình kh ng ch ph n thân d i c a cô, m t tay gi ch t ôi tay không an ph n c a cô trên u, bàn tay còn l i b t u c i cúc chi c áo ng , sau ó c i b h n cái v t gây r c r i b ng v i ó ra, chu n xác túm ch t vào ch m m m i v a r i khi n c th anh ph i có ph n ng.

Cô không tìm c mà rên lên m t ti ng.

Anh ch m ch m ghé sát m t cô, nh ng không v i ng m l y ôi môi cô ngay, mà t n hôn lên ph n x ng quai xanh bên trái, d n d n t ng chút m t d ch xu ng d i. Làn da cô m m m i m t mà vô cùng, anh th c s ch mu n c n m t m i ng.

Cô khó ch u ng ngo y thân th , anh buông hai tay gi tay cô ra, sau ó nh m d y, c i qu n áo ng , cúi ng i xu ng hôn lên môi cô, m t bàn tay ch m ch m tr t xu ng d i l n tìm.

ôi bàn tay c gi i phóng c a cô r t t nhiên ôm l y l ng anh. Trên ng i anh ch ng có m t chút th t th a, nh ng l i không ph i quá g y, ch ng trách bao nhiêu cô gái thêm mu n c th y. Cô m i l nh m t chút, l p t c c m nh n s kích ng n i thân d i anh.

Anh không ng ng c sát vào gi a hai ùi cô, khi n toàn c c th cô không ng ng co rút.

Không th ch u ng c cô b t giác hít sâu m t h i, âm thanh ã kích ng t ng dây th n kinh t ng t bào trong c th cô. Cô bi t r t rõ mình s r i vào vòng xoáy vô t n, ch có th ôm ch t anh, hoang mang và ho ng lo n, d ng nh ch có giây phút này, êm m i không t i ent i b t t n nh th .

H ng M C nh l t ng i, nghiêng m t v phía Ph ng Tuấn Ki m, b ng nghe ti ng anh h i: “Sao còn ch a ng ?”.

Cô t ng anh ã ng r i, s ng ng i m t lúc, m i nhân lúc s d u dàng v n còn ng l i, n m lên cánh tay anh, nói: “Anh c ng ch a ng mà”.

Anh nói v i cô: “S p b n gi r i”.

Cô không nghĩ đã muộn như thế. Quan hệ giữa họ vẫn luôn là bí mật, vì vậy mỗi lần tôi ấy anh đưa vào buổi tối, lúc khi nào ba, bốn tiếng, nhất định sẽ rời đi trước khi trời sáng, như hôm nay anh đã đi quá lâu.

Anh thấy cô không lên tiếng, vậy là nhấc cánh tay ôm lấy vai cô, như ngón tay vuốt ve cánh tay trên của cô.

Cô cảm thấy ngạc nhiên trước anh, nhưng Lisa nói ra sự thật rằng anh không còn khi nào không khí trên nên gọi là gọi, vậy là ngoan ngoãn ôm chặt anh, hỏi: “Ông gọi anh về nhà chứ?”.

Anh dường như không muốn nói chuyện này, nhưng im lặng một lúc rồi nói: “Mới đây cháu thay phiên nhau mua vui cho ông, có lẽ ông còn sống qua một trăm tuổi”.

Cô không nghe thấy sự thành ý trong lời nói của anh. Cô nhớ lại, trong thời gian này, cả hai người rớt gục nhau, nhưng tâm hồn của hai người lại cách xa nhau một vài ngàn dặm.

Anh tự nhiên hỏi: “Em cảm thấy Dung Trí Hằng là người thế nào?”.

Cô nghĩ chắc hẳn anh không hề nghĩ về việc đánh giá kẻ như Dung Trí Hằng là một người rất quan tâm tới bà xã của mình, nên khá thất vọng: “Chỉ có thể nhìn không thấy gì”.

Anh hỏi: “Em lúc nào cũng giống bạn bè của mình”.

Cô đúng là không hề có bất kỳ suy nghĩ nào về Dung Trí Hằng, nhưng bất cứ khi nào, trong lòng không tránh khỏi có chút thất vọng, thì nghĩ đến anh: “Anh biết anh ta à?”.

Anh trả lời câu hỏi của cô thật: “Có lẽ New York hai lần. Anh ta không thích tham gia tiệc tùng lắm, cả hai lần đều gặp những người bạn. Ban đầu nghe tin anh ta sẽ nghỉ hưu có một thời gian thì anh đã rất kinh ngạc, nhưng mọi người nghĩ vậy vì lẽ làm việc của tập đoàn Hoa Kỳ châu Á càng làm càng lớn, anh ta quay về một lần thì tìm kiếm công việc, hai lần thì quay về công ty sẽ có thu nhập đáng kể khi tiếp quản”.

Cô lắng nghe chăm chú, anh càng hào hứng nói tiếp: “Số tiền của anh ta không tốt, cùng lắm cũng chỉ có thể trả nợ ngân hàng thôi, nhưng người phụ nữ của anh vào vị trí này chắc hẳn hàng tá”.

Cô bối rối, nhìn anh: “Không nghĩ anh cảm thấy vậy?”.

Anh không thể nói về mình một cách nghiêm túc nói: “Ồi khi sẽ liên hôn giữa hai gia đình mang lại lợi ích lớn hơn rất nhiều so với việc sáp nhập hai công ty”.

Cô nhớ lại ý nghĩ của anh.

Trong đám nam thanh tú và ngoài xinh đẹp bóng bẩy, sống một cách thảnh thơi trao trái tim cho người mình yêu quý thì ít thì đáng thì, trong

cái thành phần bột chất chi phí này, yêu bản thân mình bao gì cũng quan trọng hơn là yêu người khác.

Hãng M C nh ng n m t gi chi u hôm sau m i d y.

Lúc ra ban công phí qua quán áo nhìn thấy trên mặt bàn kính ngoài ôi khuyên tại tại qua Phòng Tuân Kim l y xu ng còn có mặt chi ch p trang s c nh hi u Tiffany.

Cô hi u ngay là Phòng Tuân Kim t ng, bao nhiêu n m nay, m i thói quen của anh không thay i, ví nh n u t ng quà cô s ch t ng khuyên tại.

L n này anh t ng cô m t ôi khuyên tại b ng á Tsavorite có g n nh ng h t kim c ng nh xung quanh, viên á màu xanh l c r t p, vô cùng phù h p cho các bu i d t i c.

Cô t chi ch p trang s c ó vào kết.

Nh phúc của Phòng Tuân Kim, s khuyên tại trong kết của cô ít c ng phí vài ch c ôi, th nh tho ng c m giác công vi c quá v t v , m t m i, cô bèn m kết ra ng m nghĩa, sau ó t nói v i mình r ng, n u ngày nào ó không mu n làm n a, s mang s trang s c này i c m, cô s ng tho i mái m t th i gian.

Khi Ch ng Du g i i n tho i t i h n cô i n t i, cô ang hào h ng tính toán giá tr của s khuyên tại l n nh mà mình s h u.

Lâu r i cô không g p Ch ng Du. Ch ng Du có th c coi là s ph d n d t cô vào ngành này, m c dù ch h ng d n cô m t n m r i nh y sang t p oàn Hi Thành làm giám c b ph n PR, nh ng vì Dung Ng c Lan là ng i tho i mái bao dung, c bi t i ph ng l i a ra nh ng i u ki n m i g i r t h p d n, ngày Ch ng Du t ch c, kh p trên d i B o Nhã còn t ch c t i c chia tay, ai c ng ng ng m vì Ch ng Du tìm c n i u quân khác t t h n. Ng i ng nghi p quay l ng s tr thành i th , mà có th làm c nh th khi n H ng M C nh c m th y Dung Ng c Lan là ng i khí phi phạm, có i u ngh l i, dù sao Dung Ng c Lan làm vi c thu n vì s thích, ch c n không t n h i t i l i ích c b n c a t p oàn, Dung Ng c Lan s không b n tâm.

Hai ng i h n Nh t Trân.

Th i gian bu i chi u r nh r i! H ng M C nh t i b nh vi n th m Ng y Khi t tr c.

Khuôn m t v n ã nh c a Ng y Khi t vì tr i qua cu c ph u thu t mà g y r c h n i, ôi m t áng th ng nhìn H ng M C nh, khi n cô ch ng th t n i n a l i phê bình, ch ành an i Ng y Khi t yên tâm d ng s c cho mau kh e còn quay l i v i công vi c.

T phòng b nh i ra t nhiên cô ngh , b n n m sau khi t t nghi p i h c u là cô t i b nh vi n th m các ki u ng i b nh, còn b n thân mình ngay c

s l n truy n n c c ng ch a êm h t m t bàn tay. Có l khi con ng i ta càng kiên c ng ti n v phía tr c, thì nh ng t bào trong c th càng bi t ph i làm cách nào ó duy trì tr ng thái kh e m nh nh t.

Ch ng Du n s m h n H ng M C nh m t chút.

Do bàn thi t k ki u hình ch L m , nên th c khách dù ng i b t kì v trí nào c ng u nhìn c ng tác ch bi n c a u b p, vì v y không c riêng t cho l m. H ng M C nh i t i tr c m t Ch ng Du, kh v vai ch ta m t cái, bày t s áy náy: “S ph , em n mu n, xin l i”.

Ch ng Du l n h n H ng M C nh m i tu i, nh ng do gi gìn khá t t, l i c t tóc tém, khuôn m t thanh thoát nh nhàng nên nhìn nh ch a t i ba m i. Ch ta có th c coi là ng i có thâm niên trong gi i PR, b t c khi nào m m c i trông c ng vô cùng thân thi t và hòa nhã. Ch ng Du c n b n ch ng quan tâm t i vi c H ng M C nh n mu n m i phút, nói v i cô ngay v n tr ng i m: “Ch ã g i m t a sushi cá ng , h i s n n ng và th t bò n ng ki u Teppanyaki. áng ti c món sushi cu n qu b mà em thích h t m t r i, may mà còn món canh”.

H ng M C nh bi t Ch ng Du khá sành trong vi c n u ng, nên không dám dò l i th c n, v ang i v a nói: “T i nay nh t nh ph i em m i y”.

Ch ng Du không ng ý: “T i nay ch t i v i m c ích làm thuy t khách, mu n m i nhân tài, sao có th ng i c m i chi ti n ch ?”.

H ng M C nh không coi l i ch ta là th t, c i tr r i u ng trà lúa m ch, nh ng phát hi n th y Ch ng Du không nói gì n a, nghiêng m t sang nhìn, h i l i v i v nghiêm túc: “Ch nói th t à?”.

Ch ng Du duyên dáng g t u: “T i qua Ph ng T Du g p em trong b a ti c k ni m thành l p t p oàn, sáng nay g i i n cho ch ra ch th”.

H ng M C nh vô cùng kinh ng c: “Nh ng t i qua em có làm gì âu”.

Ch ng Du nhún vai: “Kh n ng làm vi c c a em g n ây ngày m t khá, ch ta s m ã nh m em r i, ch ng i em là cánh tay c l c c a Orchid, nên mãi v n ch a h quy t tâm. T i qua nhìn th y em, ch c trong lòng ng a ngáy l m”.

H ng M C nh nh t th i v n ch a ón nh n c tin y: “Quá ng t”.

Ch ng Du nói th ng: “ i u ki n ch ta a r a r t u ãi. Thu nh p m t n m sáu s không, còn c p xe n a”.

H ng M C nh cau mày, t nh tâm suy ngh , d ng nh hi u ra i u gì ó, ng c m t nhìn Ch ng Du nói: “Có ph i c p trên c a ch ta có k ho ch h p tác v i Quý Th c Nghi không?”.

Ch ng Du l ng l nhìn cô hai giây, sau ó b t c i: “Em th t thông minh”.

H ng M C nh v th dài: “Em còn t ng ch ta xem tr ng n ng l c c a em th t c ? Thì ra là nh m vào thân ph n b n gái c a con trai Quý Th c Nghi. V y

thì ch ta tính nh m r i, ai ch ng bi t Quý Th c Nghi không thích em ch . Em ch y t i làm nhân viên c a ch ta, không ch ng Quý Th c Nghi còn ném luôn b n k ho ch c a ch ta xu ng h b i y”.

Ch ng Du l c u: “Em th t quá coi th ng b n thân mình r i”.

H ng M C nh không mu n chuy n tài v phía mình, li n h i Ch ng Du: “Ch ng ph i ch ta v n luôn r t cao ng o ? Sao l i mu n h p tác v i Quý Th c Nghi?”.

ôi tay s n móng màu h ng nh t c a Ch ng Du ch m ch m c m c c trà lên, d ng nh không mu n nói, nh ng sau khi nh p m t ng m l i i ý, tâm s v i H ng M C nh: “Hai v u t tr c ó c a ch ta u th t b i, n u còn ti p t c mang ti n sông bi n n a, dù Ph ng nh Tr ch có yêu chi u ch ta t i âu c ng khó n khó nói v i h i ng qu n tr . Hu ng h m y lão già thành tinh trong h i ng qu n tr luôn cho r ng ch ta và Ph ng T Bác ng cùng m t phe, n u ch ta còn sai sót n a, ch e s liên l y t i anh ru t c a mình, sau ó Ph ng Tuân Ki m s b ng d ng h ng l i”.

H ng M C nh v t v hoang mang không hi u, sau ó th dài nói: “Ng i có tí n mà nhi u con quá c ng th t phi n ph c”.

Ch ng Du nhún vai: “V y thì ph i xem ó là gia ình th nào. N u s chu n b c a Ph ng gia c ng c nh Dung gia, thì Ph ng Tuân Ki m m i c coi là con c a v c , anh ta s gi ng Dung Trí H ng, n m ng c ng có th có c giang s n”.

H ng M C nh dùng ti ng c i khe kh che gi u tâm tr ng th t s c a mình, “Có c a v nh ngày hôm nay, em l i không cho r ng Dung Trí H ng ch n m ng mà xong”.

Chuy n Ch ng Du g p cô làm thuy t khách, H ng M C nh không nh nói v i Ph ng Tuân Ki m. M t là cô không mu n nh y vi c, hai là cô bi t trong lòng Ph ng Tuân Ki m không thích Ph ng T Du, cô không mu n t mình ch y t i tr c h ng sủng c a anh.

Trên u ng v , Diêu B i B i g i i n nói mu n t i g p cô.

Cô nàng không ch u n chung c , mà h n g p m t quán cafe cách khu chung c không xa.

Diêu B i B i là con gái c a ng i c u h xa, nh h n cô n m tu i, s p h c xong n m th ba, chu n b lên n m t i h c, hai ch em khá thân thi t.

N m cô m i tu i, cha cô b nh h ng b i kh ng ho ng tài chính c a H ng Kông m t s ch gia s n, không ch u n i cú s c này ã nh y l u t sát, m bán h t m i th còn l i nh ng v n không tr n , trong lúc b t c d ành lén a cô t i nhà c u h Tam Á. M i tu i m t cha, và không còn g p l i m n a. C u h luôn an i cô, nói s có ngày m quay l i tìm cô, nh ng trong lòng cô

hiểu rõ ràng, mà s không bao giờ quay lại, bởi vì vào buổi tối khi rời khỏi Hãng Kông, cô nhìn thấy bình thường chú trong bếp.

Cô không trách mẹ vì ảnh hưởng tâm trạng mình, vì vì mình nghĩ phần công nông chi tiêu, ngay cả bao nhiêu tiền mua sắm đồ đạc cũng không biết mà nói, vì cảm thấy sự thoải mái, mà tôi chỉ dựa vào tin tức, lại còn phải công trên lưng mua sắm món đồ không cách nào trả lời, phải tiếp tục sống là một việc quá khó khăn vì bà.

Người thu nhập duy nhất của nhà cửa là từ việc kinh doanh quán ăn nhỏ bên biển, số vốn của cô rõ ràng đã tăng thêm gánh nặng trong cuộc sống của họ. Nhưng công việc may, dù là mẹ hay cô em họ Diêu Bội Bội, hiểu tình hình thật lòng khi đi xem cô. Cô sống nhà cửa thoáng mát, cho tôi khi thì đi học, cuối cùng đã vào học báo và tôi làm thêm để nuôi sống bản thân mình.

Diêu Bội Bội đi Hãng M C nh quán cafe gần thị trấn. Bởi vì mẹ cô bé là người gia đình Tam Á, nên da Diêu Bội Bội không có trứng lốm, nhưng thân hình cô bé khá đẹp, trên người cô bé toát ra sự tin tưởng, vô cùng hấp dẫn người khác. Thấy Hãng M C nh, cô bé kích thích tim đập thình thịch lên âm thầm lặng lẽ.

Hãng M C nh biết rõ lý do cô em tìm mình, kéo Diêu Bội Bội đi xem, hỏi tình hình luôn: “Lần này là vì sao?”.

Diêu Bội Bội chớp chớp đôi mắt sắc sảo màu xanh nhìn Hãng M C nh: “Chị, em muốn đi du lịch châu Âu với bạn”.

Phản ứng đầu tiên của Hãng M C nh là hỏi: “Bạn trai hay bạn gái?”.

Diêu Bội Bội nhún nhún: “Đương nhiên là bạn gái rồi! Sao có thể đi cùng bạn trai chứ? Bạn bây giờ em còn chưa có bạn trai mà! Em sắp bị biến thành quái vật trong truyện kinh dị rồi! Chị không biết đâu, cậu em họ của em là em họ trong phòng ký túc xá xem phim truyện hình dài tập, vì họ thò mắt ra ngoài sổ sách ngoài tình nhân gì mà chết ngay trên giường”.

Hãng M C nh thấy cô em miêu tả về việc tình dục sinh động, không tìm kiếm bất cứ, liền tay vỗ vào má em: “Em yêu. Đã nói chuyện đi du lịch với cậu em họ của em?”.

Diêu Bội Bội công nhận thẳng thắn: “Đương nhiên là chưa. Có phải chị không biết bản thân em có thể nào đâu, nếu không phải chị này, thì chị của em không cho em đi đâu, chị em họ nói về việc đi du lịch mà tôi xa xôi như châu Âu?”.

Hãng M C nh cười hỏi: “Vậy là em muốn chị giúp em à?”.

Diêu Bội Bội cười lên: “Không chỉ riêng chuyện đó. Chị em họ là sinh viên nghèo, chị hãy chi tiền thêm cho em về mặt kinh tế”.

H ng M C nh h i: “ i bao lâu? Nh ng n c nào? ã chu n b c gì r i? D toán c a em là bao nhiêu?”.

Điều B i B i tr l i t ng m c m t.

H ng M C nh th y cô bé gi i thích t ng t n, c ng mu n em có c h i c ra ngoài va ch m thêm, nên nh n l i: “Ngày mai ch s chuy n ti n cho em”.

Điều B i B i vui s ng ôm ch hôn m t cái, xong xách túi n v tr t l n d i t lên nói mu n t i th m c n h c a ch .

Bu i sáng H ng M C nh ph i b ng c a Ph ng Tuân Ki m ngoài ban công, nên âu dám Điều B i B i t i ch i, hu ng h Ph ng Tuân Ki m khi n th ng không báo tr c, m c dù kh n ng anh n liên ti p hai t i li n là r t nh , nh ng cô c ng không mu n m o hi m. Th là cô ành ph i ón nh n t m lòng c a Điều B i B i, nh ng l i nói: “Không s m n a, ch a em v tr ng”.

Điều B i B i ã t c m c ích c a mình, nên c ng ch ng c ng quy t òi lên th m nhà ch .

S Điều B i B i i ý, cô v y m t chi c taxi, ng nhìn theo cho t i khi chi c xe y n t n cu i ng m i yên tâm.

H ng M C nh không ng vi c Dung Trí H ng m n cô chi c kh n l a l i có th gây ra m t chu i liên ti p nh ng chuy n khác sau này.

i v i cô mà nói chi c kh n l a y m c dù giá không h r , m t i c ng c m th y h i ti c, nh ng dù sao không quá quý tr ng, không n n i khóc nghiêng tr i ng t ho c chong chong trông ngóng Dung Trí H ng s mang tr l i.

Nh ng rõ ràng suy ngh c a cô hoàn toàn khác v i suy ngh c a ng i nhà h Dung, vì v y sau khi cu c h p th ng l k t thúc, Dung Ng c Lan gi cô l i, ng th i rút t trong túi ra m t chi c h p hình ch nh t khá tinh x o, u tiên cô ngh ây là ph n th ng cho th i gian làm vi c v t v g n ây c a mình, c m n xong c ng không nh bóc ra ngay tr c m t Dung Ng c Lan.

Nh ng li c th y n c i c a Dung Ng c Lan hôm nay r t khác th ng, cô r t gi i trong vi c suy ngh và phân tích, l p t c phát hi n ra i u b t bình th ng kia, quay ng i l i i t i tr c m t Dung Ng c Lan, c i nói: “Nh n c quà, có ph i em nên có c vinh h nh m i ch cùng dùng b a t i nay không?”.

Dung Ng c Lan c i r t t i, nh c nh cô: “Em còn ch a m ra xem là gì mà?”.

Cô nghe l i bóc quà, khi m h p m i bi t ó là m t chi c kh n l a có màu tr ng và màu lông l c à làm n n, c i m xuy t h a t i t màu cam. Cô g n

nh hi u ra ngay, l p t c gi i thích: “Hôm kia em có g p Dung tiên sinh khách s n, có l chi c kh n bu c tay c a em có ích cho ngài y”. Cô tin Dung Ng c Lan ã bi t chuy n, vì v y m i không gi i thích dài dòng.

Dung Ng c Lan v n c i nhìn cô, nói: “Chi c kh n y úng là ã giúp ích r t nhi u cho Yan”.

Cô nh l i trong b a t i c t i hôm ó, Phùng Ngh Nhân ã cu n chi c kh n ó trên c tay mình, nh ng cô không dám m o mu i h i Dung Ng c Lan t i sao Phùng Ngh Nhân l i làm nh th .

Rõ ràng Dung Ng c Lan c ng không nh nói cho cô bi t nguyên do, ch h i: “Victor nh ch ch n giúp, có thích không?”.

Cô hi u món quà này t t ph i nh n, g t u áp: “R t thích”.

Dung Ng c Lan c ng g t u.

Cô c m th y có l Dung Ng c Lan có chút hi u l m v i quá trình xu t hi n c a chi c kh n ó, nên b ng b i r i, nh ng không gi i thích, càng gi i thích l i càng thêm r c r i, cân nh c m t lát, ành nh ng b , nói v i Dung Ng c Lan: “Orchid, n u không còn vi c gì khác, em ra ngoài tr c”.

Dung Ng c Lan không ch u tha cho cô i d dàng th , h i v i gi ng trêu ch c: “Bi t quà không ph i do ch t ng, nên không cho n t i n a ph i không?”.

Lúc này cô ã hoàn toàn l y l i bình t nh, c i áp: “La Finca c không?”

Dung Ng c Lan v a g t u v a nói: “ t thêm m t ch n a nhé”.

Cô gi t n y mình b i câu nói h t s c i m t nh ó c a Dung Ng c Lan, ch p ch p m t m t cách không t nhiên.

Dung Ng c Lan th y m t cô thoáng ng ng ngh u, b t c i: “Là Joe có vi c riêng nh em giúp”.

ã lâu r i cô không có c m giác không an toàn th này, t v n phòng Dung Ng c Lan quay v phòng riêng c a mình r i mà v n th y tinh th n không t p trung.

Ki u Ki u pha m t c c cafe b ng l i cho cô, th y nh ã hi u trên chi c h p kh n t trên bàn, b t giác reo lên: “Orchid th t hào phóng”.

Cô không mu n b ng i khác phát hi n ra thêm i u gì, gi c Ki u Ki u i chu n b tài li u cho công vi c v a c phân công. i Ki u Ki u ra ngoài r i, cô l p t c v i tay út chi c h p vào ng n kéo, nh ng do không c n th n làm c c cafe, dung d ch nóng r y ó nhanh chóng ch y lên chi c h p. Cô v i vàng d ng chi c c c lên, cafe trên bàn tràn sang m t bên, cu i cùng m i c m chi c h p, m n p h p t r t ra, chi c kh n l a bên trong ã t quá n a, màu cafe tr thành màu th t trên chi c kh n, khi n cô có c m giác nó th t c bi t.

Khi mang chi c kh n vào nhà v sinh gi t cô v n th y bu n vì s v ng v c a mình. Chi c kh n này t h n chi c c c a cô r t nhi u, cho dù không mu n dùng, nh ng có th tìm c h i t ng cho ai ó không cùng công ty làm quà c ng t t, gi b gi t th này, ành gi l i mà thôi.

K t qu là g p Chu L L trong nhà v sinh.

Chu L L vào ngành tr c H ng M C nh, nh ng l i sau Ti n M n, là m t trong n m giám c khách hàng cao c p c a công ty. Trong B o Nhã ng i cô không thích nh t chính là Chu L L . Không gi ng v i Ti n M n, Ti n M n là ki u ng i ôi khi th ng th n cay nghi t t i m c còn ch ng bu n c gi v m t hòa nhã v i ng nghi p, nh ng Chu L L thì khác, Chu L L th ng xuyên c i nói ng t ngào tr c m t b n nh ng sau l ng l i lén âm b n m t dao. Tr c kia cô t ng ch u thi t hai l n, nên ôi khi không mu n h p tác v i Ti n M n hay ng cùng i v i Chu L L . Chu L L l i cho r ng ng sau cô có cây cao bóng c Lâm Kh i S ng che ch , sau này ch vì c ng i h ng phú quý, nên th ng xuyên mu n ti p c n làm thân v i cô, lúc này l i g p cô ang gi t kh n trong nhà v sinh, l p t c b t chuy n: “Theresa, b n trai cô i v i cô th t t t, chi c kh n này là phiên b n gi i h n s l ng, v a ra c m t tu n. T i qua i shopping, ng i bán hàng nói c thành ph ch có ba chi c, h n n a u c khách hàng t tr c c r i”.

H ng M C nh ã b y lên l ng h khó xu ng, ành th n nhiên ón nh n s ng ng m ó, nói: “Ngu n hàng châu Âu t ng i y h n”.

Chu L L không d dàng tha cho cô nh th , h i: “Sao v a r i không th y cô th t?”.

Cô ành nói d i: “V a m i c g i n”.

Chu L L nhìn th y chi c kh n b cô vò cho nh n nhúm, hít ng c m t h i y ti c nu i.

Cô có c m giác càng c nh Chu L L lâu s càng n y sinh nhi u v n , ành v i vàng v t khô kh n, nói m t câu: “V a r i không c n th n làm cafe vào”, sau ó ra kh i phòng v sinh.

B chi c kh n l a áng ch t qu n l y khi n c n a bu i sáng cô không th t p trung tinh th n làm vi c. M i m t gi r i, Âu Na v a k t thúc kì ngh phép quay l i làm vi c t i tìm cô i n c m.

M c dù hai m i n m g n ây t p oàn Hoa H m i chú tr ng t i vi c phát tri n th tr ng trong n c, nh ng Dung Hoài c là ng i có t m nhìn xa trông r ng, cu i nh ng n m chín m i ông ã mua m t m nh t trong khu v c c a nh t thành ph và cho xây d ng tòa nhà c l p này. T t ng m t t i t ng sáu là các gian hàng c a trung tâm th ng m i H Nh t, m t công ty con thu c t p oàn chi m l nh, m i m y công ty con khác v i quy mô l n nh khác nhau l n l t c phân b t t ng b y t i t ng ba m i chín c a tòa nhà.

Bỏ Nhã t ng m i chín, mà nhà n n i b c a t p oàn l n l t c b trí các t ng m i, m i sáu, hai m i m t, ba m i và ba m i l m.

M i nhân viên u có th c m, tùy vào ch c v khác nhau mà h n m c trong th c m c ng khác nhau, nhà n nh ng t ng khác nhau c ng có m c chi phí khác nhau. H ng M C nh th ng n t ng m i sáu ho c hai m i m t, n u b Dung Trí D t ng i t ng ba m i b y u ng trà c báo r i r nh r i uy hi p b t cô ph i lên t ng ba m i l m n c m cùng thì th ng cô s b ti n túi c a mình ra m i Dung Trí D t xu ng nhà hàng t ng d i n sandwich. Không ph i vì th c m c a cô ch qu t hai l n t ng ba l m là s b khóa, mà vì cô c g ng duy trì kho ng cách t l a mình d i ng i nh t nh v i Dung Trí D t.

H ng M C nh cùng Âu Na lên t ng hai m i m t. B p tr ng c a nhà n t ng này là ng i Qu ng ông, nên kh u v c ng nh cách n u khi n H ng M C nh r t thích, c bi t tr a nay có món gà lu c và u ph nh i th t, tâm tr ng v n ang g ng n c a cô l p t c c nh ng món nh p đ n này làm d u i r t nhi u.

Âu Na là ng h ng v i Cao Tri n - b n trai h i h c i h c c a H ng M C nh, hai ng i t ng g p nhau i h c nh ng không thân thi t l m, sau ó t t nghi p, ch ng bi t ma xui qu khi n th nào mà H ng M C nh l i vào ngành này làm, và phát hi n ra mình là ng nghi p v i Âu Na. V m t nghi p v Âu Na khá xu t s c, nh ng l i thi u kh n ng t ch c, nên hi n t i ang là c p đ i c a H ng M C nh. Hai ng i có quan h khá thân thi t ngoài công vi c, Âu Na là ki u ng i không câu n ti u ti t, vì v y gi a b n h g n nh không có kho ng cách hay ph i gi k v i nhau. L n này Âu Na ngh phép v th m nhà Phúc Ki n, b b m ép i xem m t. Trong thâm tâm Âu Na không thích ph ng th c giao ti p ó, nh ng l i không th cãi l i ng i l n, cu i cùng c ng xong vì c th phào nh nhõm quay v , m i ng nói tía lia nh súng liên thanh k v nh ng câu chuy n x y ra trong nh ng l n g p m t y li kì c a mình.

H ng M C nh nghe Âu Na k v nh ng vi c tào lao và c nh ng lo l ng không c n thi t c a b m , trong lòng vô cùng ng ng m , c g ng không ng t l i b n, b n có c h i c x .

Âu Na nói m t tràng xong m i th y H ng M C nh r t tr m l ng. Âu Na ng ng hai giây, sau ó chuy n sang m t tài hoàn toàn không liên quan: “Khi mình v có g p Cao Tri n, c u y m i k t hôn thá ng tr c”.

Rõ ràng H ng M C nh s ng l i, c m th y m i ch b n n m trôi qua, mà cái tên Cao Tri n ã tr nên vô cùng xa l v i cô.

Âu Na v i nói ti p: “C u y ph i lên ít nh t là ba m i cân, m t m i s p d iú c vào nhau r i”.

H ng M C nh c i kh , nh ng mây nhìn Âu Na: “C u không c n ph i bôi nh hình t ng anh y nh th , th c ra mình s p không còn nh anh y trông nh th nào r i”.

Kí c v Cao Tri n trong lòng H ng M C nh th t s r t m h . H c i h c , ph n l n th i gian cô u t p trung vào vi c làm th nào t c m c h c b ng cao nh t. Cô g p Cao Tri n th vi n tr ng. Cô h c n m th ba, Cao Tri n c ng n m ba, tình yêu ó n không s m, manh nha n y m m khi s p k t thúc n m th ba, t i t n mùa thu c a n m th t m i chính th c c m tay nhau l n u tiên. Cao Tri n c gia ình giáo d c khá nghiêm kh c, cô l i không ph i ng i tùy ti n, nên hai ng i yêu ng h t s c trong sáng thu n khi t. Khi y cô ngh , m c dù con ng i Cao Tri n ch ng có gì thú v nh ng c cái th t thà, n u có th c yên n v i tình yêu này, c ng coi nh công c viên mãn. Nh ng tr c khi t t nghi p kho ng hai tháng, c u h Diêu L p Trung b ch n oán m c b nh ung th ph i, ti n tr li u tr c và sau khi phát hi n b nh v t quá m i l m v n. Trong nhà th t s không có nhi u ti n nh th , h hàng b n bè không nhi u, gom i góp l i v n còn thi u m i v n. B ép vào ng cùng, cô ành i tìm Cao Tri n b i gia ình anh có v có i u ki n h n. Th c ra cô không hi v ng nhi u, nh ng b t ng là Cao Tri n l i nói l i chia tay vì cô m mi ng vay ti n anh. Do ó kí c v m i tình u c a cô, th duy nh t cô nh rõ ó chính là khi cô ang d i áy gi ng gi tay v phía anh c n anh giúp , anh ã ném xu ng cho cô m t hòn á không nh .

ng nhiên, cô ch a t ng h n Cao Tri n, b i vì cô ch ng yêu nhi u, tình c m c ng ch có chút chút thôi, hà t t ph i nghi n r ng nghi n l i nói h n? Cô nhanh chóng l y l i bình t nh tìm con ng khác, và con ng mà cô tìm th y ó, khi n cô t ng b c t ng b c i n t n ngày hôm nay.

Tòa nhà xây theo ki u Th ch Kh Môn khu Tân Thiên a ch có hai t ng, La Finca chi m m t t ng. Dung Ng c Lan có yêu c u khá cao i v i môi tr ng xung quanh nhà hàng, ch này g n h Thái Bình, l i có phòng ngoài tr i riêng bi t, là m t trong nh ng n i mà ch ta th ng t i.

H ng M C nh t ch g n c a s trên t ng hai. Dung Ng c Lan không thích g p c nh t c ng, vì v y b n r i ã g i H ng M C nh i, hai ng i v a u ng r u hoa qu v a trò chuy n, còn Dung Trí D t vì hôm nay Dung Trí H ng chính th c i làm nên ành ph i ngoan ngoãn i t i h t gi làm vi c m i dám r i công ty.

Trong Dung gia, Dung Trí D t có quan h khá t t v i duy nh t m t ng i là Dung Ng c Lan, nên r t tho i mái khi trò chuy n v i ch ta, còn coi H ng M C nh nh ng i c a mình, nên v a trèo lên l u ã bày t ngay s b c b i trong lòng: “Ki u ng i ch có th ch i trò i n ô ch trên báo, sao có th lên k ho ch phát tri n mi ng t v a mua? Rõ ràng làm v y ch ng khác nào b o giáo viên m m non d y th c s cách t t qu n i v sinh nh th nào”.

Hãng M C nh v n luôn c m th y cách so sánh c a Dung Trí D t vô cùng sinh động và thông t c, l n này c ng không ngo i l .

Dung Ng c Lan i anh ta ng i xu ng xong m i c i nói: “Ba, b n t ng giám c tranh nhau s t u m trán mà còn không có c mi ng t y, v y mà vào tay c u l i thành c khoai b ng tay sao?”.

Dung Trí D t khinh mi t: “Ai mu n c i mà làm”.

Dung Ng c Lan nói: “Victor ang mu n cho c u c h i rèn luy n”.

Dung Trí D t v n ch ng coi là gì, nhún vai: “N ng l c c a tôi có h n, t i cu i cùng mi ng t y ch ng ph i v n s xây chung c cao c p nh ý t ng c a anh ba hay sao?”.

Dung Ng c Lan h i ng c l i: “C u còn bi t c u ta có ý t ng gì à?”.

Dung Trí D t t v nghiêm túc g t u: “Tôi hi u phong cách làm vi c c a anh ba”.

Dung Ng c Lan c i l c u, quay sang nói v i H ng M C nh: “C u ta ang gì n đ i v i anh trai mình, ch vì Victor quy nh c u ta ph i i làm và tan làm úng gì , n u không s ch n th tín đ ng c a c u ta”.

Dung Trí D t không mu n th a nh n, nh ng l i ch ng tìm c lí do ph n bác, th là ành chuy n tài: “Th B y này tôi s ra kh i”.

H ng M C nh v t ra th n tr ng th m dò: “Tôi lên k ho ch cho vi c n ch i c a anh, s không b Dung tiên sinh li t vào danh sách en y ch ?”.

Dung Trí D t b t cu i tr c câu h i ó c a cô: “Victor không ph i ki u ng i gì n cá chém th t”.

Dung Ng c Lan nh nh ra vi c gì ó, bèn nh c nh Dung Trí D t: “Bu i chi u bà g i i n cho ch , nói th N m tu n này Sisley s bay t New York sang”.

Dung Trí D t chau mày: “Cô cháu b o b i không ngoan ngoãn bên ch m sóc cho bà, ch y t i ây làm gì?”.

Dung Ng c Lan nhún vai, c i c i oán: “C ng có th mu n cô bé sang ây tìm cháu r . C u c ng bi t y, ám nhân s New York trong m t bà u ch ng ph i h ng t t p gì”.

Dung Trí D t châm bi m: “Ngoài Victor ra, trong m t bà còn có àn ông t t sao?”.

Dung Ng c Lan không mu n ti p t c th o lu n v i Dung Trí D t n a, quay sang nói chuy n cùng H ng M C nh: “V i v y trong b a ti c l n này, cô h y c g ng m i thêm nhi u àn ông c thân nhé, ph i có t ch t cao m t chút, gia c nh c ng v ng m t chút”, ng p ng ng h i lâu, ch ta nói ti p: “Nh t nh ng sót Ph ng Tuân Ki m”.

Hàng M C nh nh n l i: “ c”.

Dung Trí D t c ý h i: “Ph ng Tuân Ki m không ph i ang h n hò v i Phan Tuy t sao?”.

Dung Ng c Lan b t b : “Con m t nào c a c u nhìn th y h ang nói chuy n yêu ng nam n ?”.

Dung Trí D t v v t nhìn Dung Ng c Lan b ng v m t s hã, c i áp: “Có ti n th t áng s , tr ng có th i thành , hu ng h ch là vi c g t ph ng m t ng i ph n ?”.

Dung Trí D t là nhân v t vô cùng ham ch i, n thành ph này c h n n a n m, g n nh ã làm lo n h t c nh ng h ng m c có th , không th ch i ây. c bi t, hai tháng tr c c s cho phép c a Dung Hoài c, lái siêu du thuy n Navetta 33 Crescendo b n nâng c p ang u c ng Victoria v thành ph , c cách m i ngày n a tháng anh ta l i ra bi n m t l n.

Hàng M C nh th ng ph trách vi c t ch c ti c cho Dung Trí D t, lên th c n và b trí các nhân viên ph c v , th nh tho ng cô c ng ích thân t i giám sát, nh ng th ng cô luôn tìm cách tránh m t. Cô th m ngh , n u ng i s h u chi c du thuy n sang tr ng ó là cô, thì cô nh t nh s không khua chiêng gõ tr ng m i khi ra bi n, mà l ng l l t n m t n i th t xa trên dòng sông Hoàng Ph , tìm ch yên t nh, c sách, ph i n ng, d ng th n. ng nhiên, m t là cô ch a có b ng lái du thuy n, hai là cô c ng ch ng mua n i du thuy n, ra kh i h ng t do mãi mãi ch là suy ngh mà thôi.

Lúc này i u khi n cô h t s c au u chính là danh sách khách m i v a ph i phù h p v i yêu c u c a Dung Trí D t l i v a ph i áp ng c yêu c u c a Dung Ng c Lan.

M c dù Dung Trí D t và v khách m i Ph ng Tuân Ki m c Dung Ng c Lan ch nh u có b ng lái du thuy n, nh ng dù sao h c ng không ph i dân chuyên nghi p, nên v n ph i có m t ng i lái chính, n u ng và ph c v ít nh t c n t i hai ng i, l n này Dung Trí D t nh t nh òi cô ph i tham gia, nên m b o không gian c a chi c du thuy n ba t ng không r i vào tình tr ng chen chúc ch t ch i, s l ng khách m i c n c kh ng ch con s m i hai.

Ng i c a Dung gia, bao g m c m t ng i có tên T Hi Lê ch a t ng xu t u l di n nh ng nghe nói r t c lòng Dung lão thái thái, ã là ba ng i. Thêm Ph ng Tuân Ki m n a ã là b n. Dung Trí D t có quan h khá t t v i Thi u Giang Thiêm, Thi u Giang Thiêm ch c ch n s a ông Giai i cùng, mà Dung Ng c Lan c ng nh c n Ngô M n Ni, ch c s ph i b trí i ti u th này vào danh sách. Tùy ti n i m danh thôi c ng ã c tám ng i r i, cô suy ngh r t k v nh ng ng i àn ông có th áp ng c tiêu chu n mà Dung Ng c Lan a ra, sau ó th m so sánh m t l t, cu i cùng ch n ra Nh m Tr ch

c của công ty Sùng Minh, Hồ Hữu Chính của tập đoàn D Thái, con trai út Ông Nhật Trác của Ông gia và cuối cùng là em họ Lâm Khôi Sơn, T T Kiên.

Danh sách khách mời nhanh chóng được Dung Ngọc Lan thông qua, Dung Trí Dũng nói chuyện này không có mệnh đề “núi trời đất” mà anh ta thích, nhưng sau khi ca thán một hồi cũng nghĩ.

Hàng M C nh quay về nhà của mình vì tên người này ra gì, tốt mà xong, cô vẫn quyết định gửi tin cho Phụng Tuân Kiên.

Cô có hai chiếc di động, ba số máy, một trong ba số chuyên dùng liên lạc với Phụng Tuân Kiên, một để nhỡ đâu bí mật thì không, song cô vẫn chưa dây bên kia chuông ba lần là nghĩ máy.

Một lúc sau Phụng Tuân Kiên gọi cho cô một tin nhắn, nói nửa tiếng sau sẽ tới.

Cô chưa bao giờ dùng bất cứ phương thức hay phương pháp nào tìm cách xâm chiếm thời gian của anh, gửi tin cho anh cũng qua là muộn thông báo vì liên quan tới bất cứ trên du thuyền, gửi mình khi nhận tin nhắn, trong lòng bình yên sống.

Tin nhắn thì hai của anh nhanh chóng gửi, lần này chỉ có hai từ: “Đợi đi”.

Cô lật tung phòng bếp lên một hồi, ném những thứ thừa vào thùng rác, cuối cùng chỉ còn lại hộp mì liền. Thắc mắc cô không thể nghĩ ra cách vượt qua Phụng Tuân Kiên khi cô bắt mì úp ý đồ này thì trở mặt anh, nên cô đành xuống tìm xem nhà hàng gần đây còn mở cửa hay không.

Hôm nọ, những quán bình thường cũng đóng cửa, Hàng M C nh chỉ khoanh tay phút v phía bên trái khu chung cư nhìn thấy một quán nhậu. Tình hình không còn sự lựa chọn nào khác, cô gọi một bát mì xào bò. Tài xế của ông chủ quán này không đi, thì ông ta làm ra vẻ thản nhiên, những người vào hàng nhìn không có thêm một người, cô nh khi về thì nhà s mì xào bò sang chiếc sofa xinh đẹp mà Lâm Khôi Sơn gửi tặng riêng mang cho Phụng Tuân Kiên.

Trùng hợp là Phụng Tuân Kiên lại trong chiếc thang máy mà cô đang chờ. Anh đi bộ lên, mặc áo T-shirt màu, quần dài màu xám, nhìn rất nhàn tẻ, không có mùi rượu, không gì đáng chú ý bất cứ điều gì.

Cô vẫn như không quen biết anh, sau khi bước vào thang máy lập tức quay lưng lại với anh, những chiếc tay áo của anh ra phía trước.

Anh liền hào hứng bóc mì cho cô, cười nói: “Mua gì thế?”.

T m l ng ang r t th ng c a cô cu i cùng c ng chùng xu ng, quay u nhìn anh, nói: “ trong b p h u nh u h t h n, em th y món mì xào bò này không t , nên m i mua v . N u anh c m th y không s ch, thì em s n u mì gói cho anh n”.

Anh áp: “Ng i r t th m y”.

T i nay yêu c u c a Ph ng Tuân Ki m không cao, món mì xào th t bò c mua quán n êm ven ng mà anh n r t ngon m i ng. H ng M C nh ngh ho c là anh v a g p c chuy n t t, ho c là anh quá ói. Có i u cô không ch ng yêu c u anh nói rõ lí do, ch e dù có ch ng h i anh c ng ch ng mu n cho cô bi t.

n xong món mì xào c cô ng trong chi c a p , u ng n a c c n c m, sau ó i ánh r ng.

Cô không bi t có nên mang ng cho anh thay hay không, th là d a vào cánh c a phòng t m ng ng ngừng h i: “G i có ph i th p quá không? Có c n thêm cái n a không?”.

Anh ã ánh r ng xong, nh ng không tr l i câu h i c a cô mà c m tay cô, kéo cô vào lòng c c , sau khi g n nh ô m g n thân th cô trong lòng, m i t ng b c t ng b c d n cô i v v trí trông trong phòng khách.

R t ít khi cô c anh ôm trong lòng trong tr ng thái không có b t c ham mu n nh c d c nào nh th , nên càng kh ng nh ch c ch n hôm nay anh ã g p m t chuy n c bi t vui.

Qu nhiên sau khi ra t i phòng khách, anh cúi u ghé sát tai cô nói: “H i ng qu n tr ã phê chu n k ho ch thu mua c phi u Trung Ninh Tr ng Khoa c a anh r i”.

Cô gi ng nh th phào nh nhỡm trong lòng, c ng th y vui, ng ng u nhìn anh nói: “Chúc m ng anh”.

ên trong phòng luôn là màu vàng m ám không rõ ràng.

Anh cao h n cô m t cái u, cô ng ng lên anh cúi xu ng, hai c p m t ch cách nhau vài centimét. Anh luôn th y cô xinh p ng quan thon g n vô cùng hài hòa, da l i tr ng và m n nh tr ng gà bóc, sau khi t y trang ôi lông mi dài ch p ch p mê ho c lòng ng i.

Vì môi tr ng s ng và tr ng thành r t khác v i ng i th ng, nên tính cách c a anh hoàn toàn không hòa nhã, d g n nh anh v n th hi n. Chuy n anh ph i nén trong lòng r t nhi u, nh ng không thích b ng i khác bi t hay hi u. bên nhau b n n m, anh ch m i vài l n nh c t i công vi c tr c m t c, gi anh ang cùng cô chia s tin t c khi n anh h t s c vui s ng này, ngay c chính anh c ng c m th y b t ng . Anh không thích nh ng b t ng trong cu c s ng, càng không thích b t c vi c gì v t kh i t m ki m soát c a mình, th là

l p t c rút mình kh i b u không khí d khi n ng i ta chìm m này, h i cô b ng gi ng khá t nh táo: “G i i n cho anh làm gì?”.

Danh sách khách m i cô thu c n m lòng, nh ng cô nh n ra lúc này anh ang mu n gi kho ng cách, th là cô thoát kh i ôi tay ã buông thõng c a anh m t cách h t s c t nhiên, i l y t gi y ghi danh sách ó l i, v a a cho anh v a gi i thích: “Dung Trí D t nh th B y tu n này ra bi n ch i, ây là danh sách khách m i. Cô cháu gái c Dung lão thái thái vô cùng yêu quý là T Hi Lê, th N m s bay t New York sang, ý c a Dung Ng c Lan là mu n m n c h i ra bi n l n này gi i thi u cho cô bé vài ng i b n”.

Cô không nói cho Ph ng Tuân Ki m bi t ý c a Dung Ng c Lan i v i anh, nh ng rõ ràng Ph ng Tuân Ki m hoàn toàn không ng c nhiên tr c tin t c T Hi Lê s n, sau khi li c m t qua b n danh sách, anh ng c lên nhìn cô, mi ng n n c i ám mu i h i: “Ng i là do em ch n à?”.

Cô áp: “Dung Ng c Lan và Dung Trí D t ã ng ý c r i”.

Anh t t gi y l i bàn, sau ó i ra c a thay giày, lúc m c a m i ch m rã nói m t câu: “ ôi lúc em t ra quá thông minh”.

H ng M C nh ng nhiên bi t bi u hi n c a mình nh th nào.

Hôm sau, Âu Na khi nhìn qua b n danh sách, hi u ra ý c a Dung Ng c Lan không kìm c mà ph i lên ti ng nh c nh H ng M C nh: “Cái m công t phong l u i trên u Nh m Tr ch ã c vài tr m cô gái ki m nghi m làm ch ng, H Hi u Chính l i là dân IT c ngày không m mi ng nói m t câu, T T Ki n v n còn là a tr mi ng còn hôi s a, ng i có kh n ng c nh tranh duy nh t là Ông Nh t Trác, nh ng th i gian tr c mình có nghe nói hình nh anh ta gi u m nhân trong nhà. C u kéo c b n i nhân v t này ra sân kh u, rõ ràng là mu n h làm n n cho Ph ng Tuân Ki m. C u có ch c ây là ý c a Orchid không?”.

H ng M C nh r i m t kh i màn hình y nh ng món n, nhìn Âu Na h i ng c l i: “N u không c u cho r ng t i sao mình ph i giúp Ph ng Tuân Ki m?”.

Âu Na nhún vai: “N u ã th , thì sao không tr c ti p b trí b a t i lãng m n d i ánh nên cho hai ng i b n h , còn ph i ban ngày th p èn làm gì?”.

H ng M C nh kiên nh n gi i thích: “Theo nh nh ng gì mình tìm hi u c, ti u th T Hi Lê này sinh ra và l n lên trong m t qu c gia m c a dân ch , nh ng t nh l i c nuôi d ng nh m t ti u th khuê các Trung Qu c truy n th ng. Tám n m tr c, sau khi m cô ta lâm b nh qua i, cô ta r i b cha chuy n t Los Angeles t i New York, t ó t i nay v n s ng bên c nh Dung lão thái thái. Dung lão thái thái th ng nh t là m cô ta, vì v y c ng r t th ng cô ta, trong m t Dung lão thái thái, a v c a cô ta còn cao h n nhi u cháu n i khác. Nh ng yêu th ng c ng có ngh a là trời bu c, c ngày bên m t

bà lão già chín mươi tuổi, cuộc sống của cô ta không phong phú như những người trẻ tuổi giàu có khác. Nếu không chịu nhìn xem, cô ta là một người trẻ tuổi như hoa nhài, lại giàu có thế, thì sao hai mươi tuổi mà vẫn chưa tìm được yêu ai?”.

Âu Na vô cùng kinh ngạc nhìn Hoàng Minh Cảnh: “Bạn tìm hiểu về công nghệ tin tức này thế nào?”.

Hoàng Minh Cảnh cảm thấy bất ngờ, tiếp tục nhìn vào màn hình máy tính, thản nhiên đáp: “Thu thập trên mạng một ít, tra cứu các công nghệ nghe ngóng của ta nói một ít”.

Âu Na không tìm được bụng lý khen ngợi: “Vì vậy mà không có khả năng đoán số vì công nghệ mình mãi mãi chỉ có thể làm tay sai cho người nhìn xa trông rộng là cậu. Haizzz, có phải cậu sẽ bị thất bại không?”.

Hoàng Minh Cảnh lúc này, sau đó đem tất cả những tài liệu về các món ăn cho vào một folder, zip lại rồi gửi cho Âu Na, cô dặn: “Xem của mình về kho rồi, gửi phần tiếp theo gửi bạn. Tài liệu gửi vào hộp thư của cậu, cậu xem mà kết hợp, phần Orchid thích thì hoa quả thì, những thứ thì không cần có món ăn. Dung Trí Đức thích ăn salad gan gà, không thích những thứ quá cay. Cậu đừng quên bánh mì một chút, kem phần bánh mì thì là tám viên, rượu vang và Champagne mình thích thân thiện”.

Âu Na vội ghi yêu cầu của cô, và trả lời yêu cầu của cô: “Nhấn xem rồi, buổi tối mình sẽ làm”.

Hoàng Minh Cảnh nhìn lại ngay, cảm thấy chu đáo ngoài, nhìn lại những thứ ra đi, dặn dò thêm: “Thêm món cơm gan bò bào nhé”.

Âu Na vội ghi vào hồ sơ: “Đây là món ăn thích của ai?”.

Hoàng Minh Cảnh thản nhiên đáp: “Mình”.

Làm ngành PR, một nghề thì công xuyên suốt cho công việc ngoài công, những thứ như Hoàng Minh Cảnh làm thì, có thể thoát khỏi tòa nhà và phòng giam giữ hàng ngàn người kia công là một vị khách khi nhìn thấy ta công hút thuốc dằng dằng.

Mình nghĩ sáng, chắc chắn, những người phải ra ngoài làm việc đã ít số, nên giờ có mình Hoàng Minh Cảnh nghĩ thang máy.

Ngoài mặt trời cùng dùng làm trung tâm thành phố, tòa nhà này có một hai thang máy thông và một thang máy chuyên dùng lên tầng tầng ba mà bây giờ, ba mà tám và ba mà chín. Nói cách khác thì, nếu không phải là tầng lãnh đạo của công ty, cho dù có cùng làm chung trong một không gian với Dung Trí Đức, khi nhìn gặp công anh công vô cùng thản nhiên. Do đó công của bao giờ nghĩ mình lại gặp Dung Trí Đức trong thang máy, công vì sau khi của thang máy mở, công phát hiện người công bên trong là Dung Trí Đức công dụng đúng thì, phần công ưu tiên là công nhìn công bên công, phần công thì hai mà thoáng cúi chào hỏi: “Chào ngài Dung”.

Đây là lần đầu tiên Dung Trí Hàng dùng thang máy thông.

Sau khi lên tầng ba mới ba mét cuối cùng phòng anh cảm thấy ối, nên nhanh xuống trung tâm thang máy phía dưới mua nhanh ki-ốt sandwich gì quy tụ về cái dầy. Có vài ba người không hiểu suy nghĩ thất sự anh lướt nhanh mua xuống thất tình hình kinh doanh, thật là như theo, nhưng ub anh nghĩ lại. Chiếc thang máy này gần như tầng nào cũng dừng lại, nhưng như người đi bên ngoài nhìn thấy anh thì nhìn thấy yêu ma quá, lần lượt đi lùi về phía sau, tỏ ra không cách tí vài thước, và chào hỏi, và ai cũng a thang máy óng lại.

Anh sinh ra và lớn lên ở ngoài, nên vẫn chưa thích người cái gì là tình hình trong nước, vì vậy khi thang máy dừng lại tầng mới chín, sau khi nhìn ra người đứng bên ngoài là Hàng M C nh, cô nhìn anh chào hỏi và cảm ơn chng h t ra cảm ơn, nên coi như anh ã như người bạn thì n ý, trước khi cả thang máy khép lại anh ã nh c: “Chng ph i cô ang i thang máy sao?”.

Hàng M C nh như thể khi cảm giác, nhanh nhẹn bước vào trong, không quay lại nhìn lại về Dung Trí Hàng, mà nghiêng người ng, giờ không cách vài v i anh.

Có lẽ xuất phát từ việc chỉ cần lần đầu suy đoán không bám sát thực tế của Dung Ngọc Lan bằng dự đoán phát tác, cùng Dung Trí Hàng trong không gian kín như thế này, Hàng M C nh cảm thấy vô cùng áp lực, trong lòng chng mong thang máy hãy chạy nhanh hơn một chút, hoặc có thêm ai ó vào cùng thì tốt.

Kể từ thang máy đi xuống tầng mới không dừng thêm tầng nào nữa.

Hàng M C nh không dám tranh ra trước, đi anh ra khỏi thang máy rồi, cảm ơn đi theo ra sau.

Dung Trí Hàng đi hai bước, tự nhiên quay người nhìn Hàng M C nh.

Hàng M C nh thấy anh mua như thể chuyển chỉ cần, bất giác ng r t nghiêm túc.

Dung Trí Hàng hỏi cô: “Đây hàng sandwich nào ngon?”.

Âu Na nhìn Hàng M C nh bằng ánh mắt như không tin n i: “Anh ta chỉ hỏi cảm ơn câu sandwich đâu ngon thôi thì à?”.

Hàng M C nh gật đầu h t s c nghiêm túc: “Sau đó mình cho anh ta biết, khu D tầng mới có một quán sandwich kẹp thịt gà ki-ốt take away vô cùng ngon”.

Âu Na v a g t u v a c m khái: “Chỉ là Dung Trí Hàng quá thận trọng, mới nghĩ trong tòa nhà này ai mua có chút tin cậy để anh ta. Anh ta chỉ qua cảm ơn qua lại, nhưng cần ngày nay, ám chỉ lần đầu

tám trong tòa nhà đã vì t xong k ch b n cho b phim truy n hình dài t p r i. ng nhiên, nhân v t mà c u th vai là n th c ác nhi u tâm a m u mô, v ng t ng phá h ng cu c hôn nhân gi a Dung Trí H ng và v anh ta”.

H ng M C nh không ph i không bi t nh ng tin n ki u này hoang ng th nào, nh ng nhân v t chính l n này l i là Dung Trí H ng, cô c m th y vô cùng b t l c: “H không s Dung Trí H ng s truy c u?”.

Âu Na chau mày: “Nh ng chuy n th này, nêu th t s truy c u ch ng ph i là l y ông tôi b i này?”.

H ng M C nh th dài: “Minh là ng i ã có b n trai r i”.

Âu Na nh p m t ng m n c hoa qu , nói ti p: “Vì v y, trong m t h c u tr thành lo i ng i ng núi này trông núi n ”.

H ng M C nh v n còn lí trí, cô xua tay không mu n ti p t c v n này n a, ch nói b ng gi ng y t trào: “Th i gian s ch ng minh s trong s ch c a mình”.

Âu Na g t u tán thành: “Cá nhân mình thì cho r ng b n h ang ghen t v i c u”.

H ng M C nh vô cùng xúc ng: “Cá nhân mình thì cho r ng mình ang ph i ch u r t nhi u tai ti ng”.

Âu Na không th t s hi u c ý ngh a c a câu nói ó, quay sang h i: “Lái chi c xe m i c a riêng mình c m giác th nào”.

H ng M C nh nghiêm túc g t u: “N u lái xe i làm, thì v i kh n ng hi n t i c a mình, ít nh t c ng ph i d y s m h n bình th ng n a ti ng ng h ”.

Âu Na trêu: “Th thì th t t i nghi p cho chi c CC mà c u ph i tích góp mãi m i mua c”.

H ng M C nh c i: “Tiêu ti n c ng là m t hình th c c v b n thân c g ng ki m ti n”.

Âu Na ng ng i d a vào sofa, vô cùng c m khái: “Ai có th ngh chúng ta l i có ngày hôm nay?”.

H ng M C nh c ng ng ng i vào gh theo b n, vòng hai tay t ra sau gáy, ch m rãi nói: “Tr c kia nghèo kh nh th , m i l n v i mà ph i i taxi thì au lòng c n a tháng v n ch a nguôi”.

Âu Na c i nhìn b n: “C u h i h n vì ã t b chuyên ngành c a mình à?”.

H ng M C nh ng n ng h i lâu, nh l i c nh ng mình g p ph i khi t t nghi p, ch m ch m l c u, áp: “N u xác nh là ph i t b m t vài th m i có th có c m t vài th khác thì mình c m th y nh ng th mình t b quá nh bé ít i so v i nh ng th mình có c”.

Âu Na im l ng, cu i cùng v n không nén n i tò mò h i: “Lâm Kh i S ng nhi u ti n nh th , v y mà không nói s mua xe cho c u ?”.

Nh c n v n này, H ng M C nh b t u c nh giác, sau khi suy ngh r t nhanh, bèn nói: “Mình làm gì có nhi u ti n nh th mà mua xe, ph n l n là ti n c a anh y”.

Âu Na nh hi u ra li ng t u: “Mình c ng ã th c m c sao c u có th có nhi u ti n nh th . V a tr góp ti n mua nhà, v a mua xe. Xem ra v n nên tìm m t ng i b n trai có ti n m i c”.

H ng M C nh không ti p l i b n.

Th c t thì, cô ã mua nhà t tr c khi chuy n v y , ch có i u cô là ng i ng tên trong s nh ng ti n thì l i là c a Ph ng Tuân Ki m. Anh nói anh t ng c n h ó cho cô nh m t món quà sinh nh t, ban u cô còn cho r ng món quà ó quá quý giá, nh ng sau l i th y, th c ra cô c ng ch là ng i ph n anh bao nuôi trong lúc nh t th i h ng thú mà thôi. Ngày u tiên quen anh cô ã c m ti n c a anh, hà t t nh ng ngày sau ó ph i v t ra mình thanh cao? Hu ng h , cô th t s c n ti n, Diêu L p Trung sau khi làm ph u thu t còn ph i đ ng b nh, Diêu B i B i ph i lên i h c, trong cái thành ph b ng ti n và th l c chi ph i này, không có ti n m i b c u r t khó kh n.

Cô không làm vi c t n h i t i o lí, c ng không có ý nh phá ho i tình c m gia ình ng i khác, vì v y cô luôn th n tr ng duy trì s yên lòng, không áy náy c a mình. Cô r t rõ anh không thích nh ng ng i con gái ph n son lòe lo t, c ng không có nhi u th i gian i tìm ng i khác, nên quan h c a h m i duy trì c t i b n n m, có th s còn lâu h n, c ng có th s ch m d t th i i m nào ó.

Lên xong th c n, hôm sau H ng M C nh ích thân i ch n r u. Dung Trí Đ t g i i nh i cô chu n b t i âu r i, v a nghe cô báo cáo mu n nh m r u Roosevelt thì l p t c ch y ngay xu ng, nói r ng ã r t lâu r i ch a i n t y bò r c mu i h t và h tiêu, thêm quá.

H ng M C nh lên ti ng nh c nh v i thái h t s c cung kính: “Nghe nói bây gi i làm và tan s anh u ph i ch m công b ng v n tay”.

Dung Trí Đ t n i l ng chi c cà v t trên c , con ng i v i phong thái cao quý l p t c chuy n sang b đ ng coi tr i b ng vung, nói v i gi ng c ý: “H Hi u Chính ã giúp tôi i u ch nh cái máy ch m công y r i, chín gi sáng và n m gi chi u h ng ngày, nó s t ng hi n th đ u v n tay c a tôi”.

Cô v c m thán: “Thì ra Dung tiên sinh l i đ b g t nh th ”.

Anh ta nói: “Tôi ã làm t i m c này r i, n u anh ta v n còn ch a th y , thì tôi s không thèm n tòa nhà này n a”.

Cô g t u áp: “Cùng l m là b ch n th tín đ ng thôi mà. Anh còn có th quay l i ua xe công th c m t ki m ti n”.

B ch m vào v t th ng c , Dung Trí D t tr ng m t l m cô: “Nói n ng cay nghi t th , t i nay cô m i”.

Cô l p t c xu ng n c, nhìn anh ta b ng ánh m t áng th ng: “Tôi bi t sai r i, có th không ch p nh n hình ph t không?”.

Hai ng i ã ra t i bãi g i xe.

Dung Trí D t th y xung quanh không có ai, t nhiên nghiêng ng i ng ch n tr c m t cô, ghé sát vào ng i H ng M C nh, v m t vô cùng th n bí: “Cô và Victor có quan h gì?”.

Nghe câu h i mà cô ng n c ng i, m t lúc sau m i hi u ý c a anh ta, th ng th n m t cách chán n n: “Hôm qua tôi và anh ta tình c i cùng thang máy mà thôi”.

Dung Trí D t n a tin n a ng , l i h i: “V y t i sao anh y l i t ng kh n cho cô?”.

L n này thì cô kinh ng c th t s . Chuy n t ng kh n, ngoài Dung Trí H ng ra, theo lí mà nói ch có cô và Dung Ng c Lan bi t, ch c ch n cô ch a t ng k chuy n này cho ng i khác nghe, Dung Ng c Lan c ng không gi ng ki u ng i d dàng ch y ra ngoài t o th phi. V y t i sao Dung Trí D t l i bi t? Cô suy ngh r t nhanh, cu i cùng ã ra k t lu n: Dung Trí H ng nh Dung Ng c Lan ch n kh n t ng cô và c ng không c ý gi u gi m Dung Trí D t, nh ng l i không nói cho rõ ràng. Nh ng tr i t có tr t t c a nó, Dung Trí H ng t ng cô kh n là có nguyên nhân, ch không ph c t p nh Dung Trí D t ang ngh . Phân tích t i ây, cô c m th y nên ch ng gi i thích rõ v i Dung Trí D t.

Anh ta nghe cô gi i thích xong, g t u nh ã hi u: “Tôi ã c m th y kì l mà, Victor x a nay ch a t ng i x c bi t v i b t kì ng i ph n nào, sao có th v a chuy n n ây ã thay tính i n t ch ?”.

Cô c ng g t u xác nh n, l i nh n m nh thêm l n n a: “Tôi có b n trai r i, nh ng k thù d t chuy n r i tung tin n kia th t s r t quá áng, chuy n l ng nh ng th nào mà còn t i c tai anh”.

Anh ta c tình ch c t c cô: “S t n t i c a b n trai cô th t ra quá lu m , cô nên g i anh ta quay v , yêu c u anh ta c cách vài ngày l i ôm m t bó h ng tr m bông ng d i l u i cô, m b o không k nào dám gán ghép cô v i ng i ãn ông khác”.

Cô c i c i nh n l i: “T i nay tôi g i i n cho anh y th xem”.

H ng M C nh ngh tài v Dung Trí H ng có th d ng l i ây c r i, nh ng k t qu là khi n h m r u Roosevelt, Dung Trí D t l i c p n: “Ch d a vào vi c cô có kh n ng ch n r u vang thôi, ã có th b xa ám ph n mu n tr thành tam thi u phu nhân kia vài kilômét”.

Cô nói với vị tiểu chủ: “Nhưng người phải biết chọn rượu là gì phải không? Còn vị tiểu chủ thì ngồi trên sofa ngoài ban công cùng bạn thì không được đâu”.

Anh ta lặp lại cách nghĩ ngay suy nghĩ: “Rượu trong hộp của Victor là do anh yêu thích phải không? Vì vậy thì thêm: “Podor anh yêu thích có trang trí rượu”.

Cô nói ra gì anh nghĩ giá rượu nhìn Dung Trí Dật: “Có phải chúng ta đang lạc rì không?”.

Anh ta nhìn cô với một hình thức chân thành: “Tôi là người có rất nhiều tin tức đáng kể về khai thác, nhưng lợi ích của anh thêm thì không, nếu cô không phải, tôi muốn nói về tài này”.

Cô bắt đầu, uy hiếp: “Vậy thì tôi hãy uống anh uống kéo tôi vào”.

Anh ta nghĩ về yêu cầu của cô, sau đó nói: “Thức ăn này cùng với vị Sisley còn có em họ của Yan, Grace”.

Cô không hiểu: “Em gái thì anh nói là chuyên hát sáo bình thường mà?”.

Dung Trí Dật cười, hỏi anh nói: “Về tình của Yan anh thêm rồi, nhưng ngồi trên ghế thì anh nghĩ ngày mai thì”.

Cô bắt đầu nhìn, truy hỏi: “Rất vui thì anh nói là anh nói gì? Có tin tức không anh?”.

Anh ta lặp lại: “Không biết là anh nói gì, tóm lại là anh nói”.

Mặc dù cô biết sự khác biệt của Phùng Nghi Nhân không tốt, nhưng khi nghe Dung Trí Dật nói “bình nan y”, thì lợi ích của anh là Diêu Lập Trung ngày trước, trái tim cô như bị bóp nghẹt.

Anh ta nói tiếp: “Phùng gia biết Yan không sống bao lâu nữa, chỉ sau khi chết thì lợi ích của Phùng gia sẽ biến mất, vì vậy mới vì vàng của Grace thì, ý của anh muốn Grace thay chân”.

Nhìn với một nghiêm túc của anh ta, Hạng Mục nghĩ suy đoán: “Anh thích Grace? Vì vậy mới không muốn cô trở thành tam thi phu nhân thứ hai?”.

Anh ta lặp lại câu nói của anh ta, với một ý chán ghét: “Tôi sao có thể thích cô ta? Tôi chỉ là không thích cách làm việc của Phùng gia mà thôi”.

Cô hỏi: “Chỉ Dung tiên sinh có thái độ này?”.

Dung Trí Dật nhún vai: “Không biết”.

Cô lặp lại nhìn Dung Trí Dật với một câu nói: “Tôi không nghĩ anh là người hay lo lắng như thế. Chỉ Dung tiên sinh không bày tỏ thái độ, anh nghĩ như thế”.

làm gì? Dù sao Dung Liên sẵn sàng nhường nhịn, lẽ nào anh sẽ không có chỗ cho cô ý?”.

Dung Trí Duyệt li nhíu vai, nói: “Tôi đã nói tôi là người gì quá nhiều tin tức, muốn tìm một người đáng tin cậy thôi”.

Cô nhìn anh ta gật đầu và khinh cười mình, cười nói: “À thì anh đã tin tưởng tôi”.

Ra khỏi nhà mua sắm, Hùng Mạnh nói mình muốn mua ít đồ, nên xuống xe trung tâm thương mại bên ngoài.

Dung Trí Duyệt thì nhận là thật thú vị gian, nên cùng mua sắm đi shopping cùng.

Cô nhìn anh ta cười, nói: “Tôi vào siêu thị mua ít đồ dùng cá nhân, anh đi theo không tiện”.

Dung Trí Duyệt là người thông minh, lập tức không quên chân cô nữa.

Hai tháng nay cô chưa hề đi siêu thị, vậy xe đạp phải xem bị nghi chúm bị bị thất lạc nào bày tỏ mà mình cần mua. Ngày sinh hoạt hàng ngày không thể thiếu, khi đi ngang khu bán đồ thể thao mua một đôi giày thể thao dành lúc nhàn nhã.

Quả thật thanh toán cô không xót ruột, nhưng phải xách bag, ném cái túi vào khu chung cư là một việc vô cùng mệt mỏi.

Không đợi taxi, cô vội vã vì không thể mình lái xe, đúng lúc ấy thì Lâm Khôi Sơn ghé thăm, cô bèn vào quán cafe bên ngoài ngắm nhìn một chút mocha, sau đó ngồi trên ghế nói chuyện phiếm với Lâm Khôi Sơn.

Cô không biết tại sao lại nói chuyện mà vậy rồi Dung Trí Duyệt chăm chú cô, cái gì mà cảm giác thật thích thú. Lâm Khôi Sơn lập tức tỏ thái độ. “Nếu em gặp được người mà mình yêu, nhất định phải nắm lấy anh vào”.

Cô cười đáp: “Em sợ quá, mà anh sẽ phát hiện nếu em toàn thành phố”.

Anh nói: “Nếu em không nắm lấy anh thì em gặp được người mà em yêu”.

Cô cười nhìn móng tay của mình. Trong công ty toàn là phụ nữ, một năm bốn mùa bất kể là ông hay bà, hai tay của cô luôn luôn xòe ra để không tìm được đôi tay nào bóng màu, nhưng riêng cô thì bôi một lớp sơn lót cho móng tay, thỉnh thoảng đi tiệc phải dùng sơn màu, thì vì cô ưu tiên ngay khi về tới nhà là lập tức lau sạch. Ban đầu còn cảm thấy mình thật nhàn nhàn thì giờ đây, nhưng sau khi cho rằng vậy cũng tốt, không cần hao tâm trí chọn trang phục phù hợp với màu sơn móng tay, cô không sơn móng tay bóng trước đây nữa. Nhưng càng ngày cô càng không thể tiếp tục làm điều mình thêm nữa, bởi vì cuộc sống của cô hoàn toàn không cân bằng. Cô nghĩ nếu kia là chỉ cần cân, cô còn lại là Phong Tuấn Kiệt, thì phải hai người cùng tiến về phía

ị ph ụng, n u không khi anh quay ng ị b ị, cô ch còn n c ng ả xu ng ảy v c. Mà cô l i hi u r t r ờ r ng, anh s không t i n l i g n cô, vì v y cô nh t nh ph i nh y kh i vòng tròn do anh v khi anh quay ng ị b ị.

Th i t i t tháng B y luôn trong tình tr ng m t tr i r c r .

Dung Trí D t nói tám gi kh i hành, b y gi H ng M C nh ả n b n tàu s p x p m i v i c.

n s m nh t là em h c a Lâm Kh i S ụng, T T Ki n. C u ta g n nh t i ngay sau H ng M C nh. ó là m t chàng trai t m hai m i ba, hai m i t tu i, có khuôn m t baby búng ra s a r t H ng Kông, s nh t là b ng ị khác ch ệ nh tu i nên c u ta th ng c ý làm nh ng v i c ch ng t mình ả già d n tr ng thành. Ví d , hôm nay c u ta m c m t b th thao màu xanh s m trông khá già và ng o m n; ví d nh lúc này khi b c t trên xe xu ng thì c m theo m t chi c túi ng câu cá r t l n, suýt chút n a còn nh mang gh ra ng i trên b bu ụng c n.

H ng M C nh là ch đầu h trên danh ngh a c a T T Ki n, m c dù do Lâm Kh i S ụng th ng xuyên không trong n c, nên h ít có c h i t i p xúc v i nhau, nh ng c ng c tính là khá thân thi t. Cô c g ng g t ph ng suy ngh mu n bu ụng c n c a c u ta, kéo c u ta vào nhà hàng n sáng.

T T Ki n n bánh i m tâm và u ng trà, trong lúc n có nh c n Lâm Kh i S ụng: “Em t i Berlin hai l n, anh h ho c là b n r n trong phòng thí nghi m không có th i gian g p em, ho c là ang i công tác”.

H ng M C nh v a rót thêm trà cho T T Ki n v a nói: “Anh y v n luôn r t b n”.

T T Ki n c ý nhìn cô c i c i nói: “B n t i vài tháng m i v n c c m t l n, ngay c ng i b n gái nh hoa nh ng c th này mà không có th i gian r nh g p”.

H ng M C nh bi t c u ta ang c ý tr ều mình, bèn c i áp: “Gi nói chuy n video c ng r t t i n mà”.

T T Ki n nhún vai, dùng ng ị u phóng i nh c nh cô: “Th gi i bên ngoài r t nhi u cám d ”.

H ng M C nh g t u t ý t i p nh n s nh c nh ó.

Không lâu sau, Thi u Giang Thiêm và ông Giai n. ôi v ch ng này còn ch a n sáng, nên b n ng i h v a n v a trò chuy n, ngay sau ó H Hi u Chính mang ôi kính en trên m t cùng Uông Nh t Trác phong nh cây ng c ón gió c ng n.

ông ng i m t cái là b t u não nhi t. H ng M C nh r i kh i ch ng i i g i i n cho Dung Trí D t, Dung Trí D t thành kh n khai báo: “Orchid sáu gi ả d y r i, nh ng là bôi kem ch ng n ng lên toàn thân, b n tôi v a xu t phát c kho ng m i l m phút, ch c tám gi s n n i”.

Hàng M C nhìn ng h , ã b y gi b n m i. Cô lên du thuy n ki m tra l i m t l t ch c ch n m i vi c ã n th a không có b t kì s su t nào, khi quay l i nhà hàng thì g p Ph ng Tuân Ki m và Nh m Tr ch trên hành lang.

Nh m Tr ch m c m t b qu n áo c c v i hoa xanh xanh , u i m cỏi, chân i tông, m t eo kính chu n chu n, tay xách túi l n màu vàng. Tho t nhìn t ng du khách giàu s i nào ó v a t o H i Nam v , nh ng n u nhìn k h n, s th y t trên ng i anh ta nh toát ra v côn t nhiên. Anh ta quen n nói a y, v a b c lên ã h t l i khen ng i H ng M C nh: “Theresa, chi c váy màu xanh n c bi n này c a em p l m, nhìn em nh m nhân g y”.

H ng M C nh kh g t u nh ón nh n l i khen ng i ó, cung kính áp l i: “Em thì l i th y dù là b t kì phong cách th i trang nào anh v n thu n n c y thuy n c nh th ng”.

Nh m Tr ch l p t c l c u, ch vào Ph ng Tuân Ki m ng i cùng n v i mình: “Ki u này thì anh không dám th ng th c”.

H ng M C nh lúc này m i quay sang nhìn Ph ng Tuân Ki m. Anh m c áo tr ng, qu n dài màu xám nh t, màu c a giày s m h n màu qu n m t chút, dùng túi xách màu tr ng s a, do màu s c t ng th trên ng i anh u là màu sáng, nên trông anh vô cùng g n gàng, l ch l m.

Cô không dám nhìn anh quá lâu, r t nhanh m m c i áp: “Hai anh úng là tuy t i song kiêu”.

Nh m Tr ch b m c Ph ng Tuân Ki m, c i hi hi ha ha t tay lên vai cô, v a kéo cô i v phía nhà hàng, v a nh c tình cao gi ng nói v i cô: “Làm tuy t i song kiêu cùng c u ta, thì tôi ph i ch u áp l c l n quá”.

Chi c váy dài mà H ng M C nh m c không có tay, bàn tay Nh m Tr ch t lên ph n n p u n c a chi c váy, cô không c m nh n r ã l m h i m t lòng bàn tay anh ta, nh ng khi i qua tr c m t Ph ng Tuân Ki m, cô b t giác mu n bi t suy ngh c a anh lúc này. L n tr c khi Bill n m cánh tay cô, anh ã v i v l i trên ó kho ng ti ng ng h , gi b Nh m Tr ch khoác vai, không bi t li u anh có t c gi n mà c n lên ó m t cái không?

Cu i cùng thì v n là cô s anh không vui, không Nh m Tr ch a mình i quá xa cô ã lén lách ng i thoát thân, nói: “Orchid và Dung Trí D t c ng s p t i r i, tôi ph i ra ngoài i h ”.

Nh m Tr ch th c ra ch ng h có chút tà ni m l ng nh ng nào v i cô, nên không phát hi n ra cô có ý nh tránh mình, ch ùa nói: “Cu i tu n t ng ca, ph i yêu c u Orchid tr l ng g p m i l n ngày th ng cho em”.

Cô không ti p t c ùa v i anh ta n a, b c quay tr l i c a l n c a nhà hàng, k t qu không ón c Dung Ng c Lan và Dung Trí D t, mà l i ph i ch m m t Ngô M n Ni.

Lần đầu gặp mặt giữa cô và Ngô M n Ni không có thu n l i cho l m, h n n a t t n áy lòng cô c ng không thích v i ti u th cao ng o này, nh ng thích hay không là m t chuy n, còn công vi c l i là chuy n khác. Cô t i c i, chào h i Ngô M n Ni b ng thái nh i t tình và thân thi n: “Chào cô, cô Ngô”.

Tr c kia Ngô M n Ni coi th ng H ng M C nh, sau này dù bi t Lâm Kh i S ng là b n trai cô, c ng ch ng vì th mà thích cô h n c bao nhiêu, nh ng ngoài m t thì v n ph i t v khách khí, tùy ti n “ m” m t ti ng coi nh áp l i, xong m i h i: “ u n c r i ch ?”.

H ng M C nh không mu n l i b Ngô M n Ni b t l i, ành cùng cô ta i vào nhà hàng, v a i v a áp: “Dung ti u th , Dung tiên sinh và T ti u th v n ang trên ng n, nh ng ng i khác n c r i”.

Ngô M n Ni b c r t nhanh, d ng nh không mu n nói chuy n v i cô l m.

Nh m Tr ch ang trêu ch c Thi u Giang Thiêm và ông Giai, th y Ngô M n Ni m c chi c váy maxi l a nhi u màu s c b c n, l p t c chuy n m c tiêu, t xa ã gi tay lên v y, m t dày nói: “Mandy, chúng ta m c tình nhân”.

Ngô M n Ni rõ ràng không thích m t ng i nhìn gi ng tr c phú m i n i nh Nh m Tr ch, nên ôi m t nhìn l t qua anh ta, sau ó ân c n h i Uông Nh t Trác: “Wallace, lâu r i không g p”.

Uông Nh t Trác i m m áp l i m t ti ng, sau ó không có ý nh ti p l i.

Ngô M n Ni hi m khi b l nh nh t th này, nên nh t th i có chút ng ng ng p.

C ng may cô ta không ph i b i r i quá lâu, Dung Trí D t nhanh nh n s i b c ti n vào, nói v i v h t s c áy náy: “Ng i quá, m i ng i ph i i lâu r i”.

Dung Ng c Lan i ngay sau anh ta, c ng lên ti ng xin l i m i ng i.

M i ng i u nhìn v phía h , nh ng h u h t m i ánh m t u t p trung chú ý t i T Hi Lê ng i i sau Dung Ng c Lan. H ng M C nh c ng không ph i ngo i l .

Không hung h ng c oán nh Ngô M n Ni, c ng không có c phong thái cao quý phúc h u nh Dung Ng c Lan, c m nh n u tiên mà T Hi Lê mang t i cho m i ng i i ây gi ng nh m t cô gái nhà hàng xóm. Cô ta m c m t chi c váy k ca rô tr ng vàng khá gi n d , trang s c mang trên ng i ngoài chi c vòng c nhìn không c b t m t l m ra thì không có b t kì món nào khác, mái tóc dài u n nh c bu c l ng buông tr c ng c trái. Da cô ta không quá tr ng, ng nét khuôn m t c ng không gi ng v i ng i c a Dung gia, mi ng nh , m t r t p, khuôn m t trái xoan nhìn vô cùng ôn hòa nh ng c ng khá lạnh l i.

T Hi Lê sinh ra và lớn lên tại M, s lớn và n c hi m hoi vô cùng, trên du thuyền này, ngoài ng i c a Dung gia ra, cô ta ch bi t Ngô M n Ni vì v y vì c u tiên mà Dung Ng c Lan làm chính là gi i thi u m i ng i v i nhau.

H ng M C nh mu n ra ngoài xem du thuyền ã chu n b xong ch a c ng bu m ra kh i, ang nh l ng l chu n i thì b Dung Trí D t tóm l i, sau khi Dung Ng c Lan gi i thi u T Hi Lê v i Ph ng Tuân Ki m xong, li n nói v i T Hi Lê: “ ây là Theresa, em hãy làm quen i, m i ho t ng c a ngày hôm nay u do cô y t ch c”.

H ng M C nh trong lòng ch mu n ánh Dung Trí D t, nh ng ngoài m t l i ph i t i c i r ngr , ch ng b t tay T Hi Lê: “T ti u th chào cô, tôi là Theresa, H ng M C nh. Th c ra tôi c ng ch là m t quân t t nh d i tr ng c a Orchid mà thôi”.

T Hi Lê r t vui, m m c i b t tay H ng M C nh, ng th i c ng ính chính l i cách x ng hô: “G i tôi là Sisley c r i”.

H ng M C nh có kh n ng ánh giá ng i khá chính xác, cô có th c m nh n c n c i mà T Hi Lê dành cho mình là th t lòng, nh ng không hi u sao, m t n c i chân thành nh th ng c l i khi n cô c m th y không m y d ch u.

Th i gian ra kh i chính xác là tám gi ba m i.

M c dù không ai v ch tr n ch c a l n ra kh i này là “giao l u k t b n”, nh ng nh ng ng i trong gi i u r t tinh quái, trong lòng h hi u r t rõ i u y. c s cho phép ng m c a Dung Ng c Lan, nh ng ng i c H ng M C nh m i ho c ít ho c nhi u u t i làm n n cho Ph ng Tuân Ki m. Ví d nh Nh m Tr ch, i sau khi du thuyền ra kh i sông Hoàng Ph , li n lột ta lột tót cùng Dung Trí D t lái cano i hóng gió, hoàn toàn không coi T Hi Lê là i t ng ph i l y lòng. Còn H Hi u Chính, m i b g i m t ti ng, li n l p t c ng i xu ng bàn chuyên tâm chuyên trí cùng Ngô M n Ni và v ch ng Thi u Giang Thiêm ch i bài. T T Ki m ti p t c v i c mà v a r i ch a k p hoàn thành bên tàu, eo tai nghe ng i ngay trên boong c a t ng m t câu cá. Ch còn l i Ph ng Tuân Ki m và Ông Nh t Trác, tay c m li Champagne ng cu i du thuyền trò chuy n. Không ai c tình tìm cách ti p c n T Hi Lê, ho c có th l c b hai t “c tình” kia i, không ai ti p c n T Hi Lê.

Tr c tình hình này, H ng M C nh ít nhi u v n th y b t ng , ít nh t cô nh n th y, nh ng ng i khác th , nh ng Ph ng Tuân Ki m d ng nh l i r t mu n c làm quen giao l u v i T Hi Lê. Cô ngh , có l do Ph ng Tuân Ki m không tìm c cái c nào b m c Ông Nh t Trác mà t i b t chuy n cùng T Hi Lê, th là cô ch ng b ng a salad hoa qu v a làm xong t trong b p i v phía cabin ng th i m i Ph ng Tuân Ki m và Ông Nh t Trác t m gác câu chuy n l i, cùng vào n hoa qu .

Dung Ngọc Lan đang ngồi trò chuyện cùng T Hi Lê trong cabin nghe thấy lời mời r th p ý mình của H ng M C nh, c ng v i lên ti ng h i Ông Nh t Trác: “Ngày c i c a Di c Thi và Dung Liêm ã quy t nh ch a? Nói nghiêm túc thì, tôi c ng có th c coi là cô h c a Dung Liêm y. Cháu trai k t hôn, tôi ph i chu n b i l m i c”.

Ông Nh t Trác b c vào trong, nói v i Dung Ngọc Lan: “Nhà u ó c gia ình nông chi u t i m c trong m t ch ng có ai n a r i, c ng ch Dung Liêm m i tr c nó. B n tôi u mong nó c g i s m m t chút, ch c s t ch c vào tháng M i”.

M c ích ã t c, sau khi a cho Ph ng Tuân Ki m và Ông Nh t Trác v a ng i xu ng m i ng i m t chi c d a, H ng M C nh l i quay vào b p, b ng hai a salad hoa qu ra cho T T Ki m và nh ng ng i ang ng i ch i bài.

Rõ ràng Ngô M n Ni n ây là vì Ông Nh t Trác, không mu n b v i c bài b c qu n chân, th y H ng M C nh n, l p t c l y c vào nhà v sinh, giao bài trong tay mình l i cho cô.

úng lúc H ng M C nh c ng không mu n quay l i cabin, nên yên tâm ng i xu ng ánh bài. Cô ng i i di n v i H Hi u Chính, nên cùng m t phe. IQ c a H Hi u Chính h n 180, trí nh siêu phàm, v n may khá t t, cao th lão luy n nh Thi u Giang Thiêm ph i m i n c ng m i c bài mà anh ta ra, nh ng ông Giai l i ánh ch ng theo s tính toán nào, H ng M C nh ch ra bài theo H Hi u Chính mà ván nào c ng th ng. Ch a n m t ti ng ng h , ti n chip⁶ c a Thi u Giang Thiêm và ông Giai ã b thua s ch.

K ho ch mu n tr n ây c a H ng M C nh ã b phá s n, ành theo m i ng i quay l i cabin.

Không khí trong cabin lúc này ã tho i mái nh nhàng h n tr c r t nhi u, ng i gi a Ph ng Tuân Ki m và T Hi Lê là Dung Ngọc Lan, xem ra h nói chuyện không nhi u, nh ng có giao l u b ng ánh m t.

Thi u Giang Thiêm nhìn ng h , ã quá m i m t r i, bèn c i nói: “Joe và Nh m Tr ch i âu không bi t? Không ph i ã hi n thân cho cá m p r i y ch ?”.

Dung Ngọc Lan g t u: “Hai ng i này gi ng h t nhau, không có ai qu n m t cái là làm lo n ngay”.

H ng M C nh l y di ng ra r t úng lúc, v a i ra ngoài v a nói: “Tôi g i i n cho h ”.

Tín hi u trên bi n không t t l m, H ng M C nh ph i i lên t i t ng ba m i k t n i c. Dung Trí D t không i cô h i ã nói ngay s p v r i, cô bèn c m di ng ng yên m t lúc.

T ng l p sóng bi n nh p nhô ph n chi u ánh n ng vàng r c nh c m t, trong gió còn mang theo r t nhi u h i nóng. Cô không eo kính râm, nên không dám nhìn xa quá, ch cúi u nhìn m t n c xanh bi c nh ng c phía du i. Con thuy n v n ch m ch m d p d nh l t i, khi n ng i trên thuy n c ng l c l theo, cô th t th n m t m t lúc lâu, d ng nh ph i r t lâu sau ó m i nh n ra bên tai vang lên ti ng nói chuy n thì th m, là Ông Nh t Trác ang ng m t góc khác nói chuy n i n tho i.

Cô không quá tò mò, nên l p t c quy t nh i xu ng, úng lúc y Ông Nh t Trác d p máy, quay ng i l i nhìn th y cô.

Cô nhanh nh n gi i n tho i, nói: “V a r i g i i n cho h , h nói s p v t i n i”.

Ông Nh t Trác không h t ra b i r i, ng c l i còn g i cô: “Theresa, có chuy n này mu n nh cô giúp”.

Cô l p t c nh n l i: “R t s n lòng”.

Tâm tr ng c a Ông Nh t Trác khá t t, nên gi ng nói c ng d u dàng h n bình th ng r t nhi u: “G n ây b n gái tôi h c ng i ta mu n s u t p r u vang, áng ti c cô y l i là ng i ngo i o, tôi c ng ch ng bi t nhi u, n u cô có th i gian, giúp tôi a cô y t i m y h m r u tham quan nhé”.

Cô không ng Ông Nh t Trác l i th ng th n th a nh n vì c mình ã có b n gái nh th , ít nhi u có ph n kinh ng c nh ng trong lòng cô r t ng ng m , c i nh n l i ngay: “Tôi c ng ch n a v i thôi, hi v ng anh không tìm nh m ng i”.

Ông Nh t Trác khen ng i cô: “Kh n ng l nh h i c a cô v ph ng đi n này khá t t”.

L n u tiên c Ông Nh t Trác khen, cô c m th y anh ta bình th ng nhìn r t l nh lòng nh ng th c r a l i r t d ti p xúc vì v y m i ng nói chuy n thêm vài câu. Trong lúc ng nói chuy n v i nhau, Ngô M n Ni nhìn th y trong lòng r t không vui. Cô ành ph i tránh Ngô M n Ni, quay ng i i vào b p làm chân sai v t.

Món chính trong b a tr a là tôm hùm. u b p c m i t nhà hàng h i s n n i ti ng t i, tay ngh ng nhiên gi i, H ng M C nh ch có th làm công vi c l t v t nh b ng bê bày bi n.

T T Ki m b ng h ng thú, òi H Hi u Chính ch i bài ti p, Thi u Giang Thiêm v a r i b thua s ch v n ch a ph c, th là lôi Ph ng Tuân Ki m vào cùng phe ch ng l i H Hi u Chính. M i ng i vây quanh bàn, ch riêng ông Giai ch y vào trong b p xem h chu n b n.

H ng M C nh trò chuy n v i ông Giai m t lúc, nghe ti ng Ngô M n Ni ng m i du thuy n hét l n: “H v r i”.

ông Giai nghe tiếng thì kéo H ng M C nh ra ngoài, qu nhiên Dung Trí D t và Nh m Tr ch ang lái ca nô quay v .

M y ng i ánh bài c ng ch ng bu n ng d y, Dung Ng c Lan và Uông Nh t Trác ang xem ánh bài, c ng ch ng nhúc nhích, nên ch có m y ng i ph n là ng bên ngoài.

H ng M C nh b ông Giai kéo ra, th y Dung Trí D t và Nh m Tr ch úng là ã quay v th t, l i v i vàng quay tr l i b p chu n b b a tr a.

Ngô M n Ni v n th y H ng M C nh không thu n m t, lúc này b ng nhìn th y c h i khi n cô ph i x u m t, c ý v nh lo ng cho ng, b nhào c ng i vào l ng cô, chính xác t i n i y H ng M C nh ngã t trên boong xu ng bi n.

H ng M C nh ch a k p có s chu n b ã b r i xu ng.

Cô s ng g n bi n khá nhi u n m, ng nhiên kh n ng b i l i r t t t, nh ng tr c khi xu ng n c không h kh i ng, ch ng m y ch c chân trái ã b chu t rút, ch còn chân ph i và hai tay c g ng g t n c b i.

trên thuy n m i ng i h n lo n. T Hi Lê nh nh y xu ng nh ng b Ngô M n Ni gi l i, ông Giai không bi t b i thì kêu lên oai oái, m i ng i trong phòng c ng ch y h t ra ngoài.

H ng M C nh c g ng mình trông không t i m c quá th m h i, nh ng chân trái b chu t rút au quá, nên ng tác p n c càng lúc càng nh giãy gi a. Cô còn t ng T T Ki m s là ng i ch y ra nhanh nh t và lao xu ng c u mình, nh ng không ng ng i ó l i là Ph ng Tuân Ki m.

Ph ng Tuân Ki m th y cô d i bi n, không ngh ng i nhi u, c i giày nh y xu ng v trí ngay g n ch cô, sau khi b i n m t tay ôm ngang eo H ng M C nh, tay kia túm l y phao c u sinh do Uông Nh t Trác ném xu ng.

Cô b s c m y ng m n c, m c dù không ngh mình s ch t u i ây, nh ng tình hu ng v a r i khi n cô th t s th y s , có i u khi c Ph ng Tuân Ki m c u a lên du thuy n, thì trong u cô l i ch s b ng i khác phát hi n ra i u gì ó.

T T Ki m th y chân trái H ng M C nh co qu p, l p t c massage giúp cô, Dung Ng c Lan ôm vai cô, v a giúp cô vu t l ng v a g t mái tóc tr n r t dính trên m t cô ra.

So v i s nh ch nhác c a H ng M C nh, Ph ng Tuân Ki m ch th d c hai h i.

ông Giai bi t chính Ngô M n Ni c ý y H ng M C nh xu ng n c, ang nh gây khó d cho cô ta, thì b Dung Trí D t t cano nh y lên nhanh chân h n m t b c.

Dung Trí D t không chút khách khí g t ph ng Ngô M n Ni ang ng ch n ng ra, ng i xõm xu ng nhìn H ng M C nh. V a r i anh ta và Nh m Tr ch

còn cách du thuy n không xa, nhìn th y Ngô M n Ni xô vào H ng M C nh khi n cô ngã. Anh ta v n ã không thích Ngô M n Ni l m, l i thêm có quan h khá t t v i H ng M C nh, th y cô b ng i ta ch nh, nên có ý nh ra m t nói giúp cô, bèn h i H ng M C nh b ng gi ng h t s c nghiêm túc: “Ai mà l i m t m i m c trên u, y cô xu ng n c th ?”.

Câu này ý t quá rõ ràng, nh ng ng i trên boong không ngh Dung Trí D t l i th ng th n nh th , Ngô M n Ni xanh m t.

Dung Ng c Lan li c Dung Trí D t m t cái.

H ng M C nh ã l y l i bình t nh, không mu n không khí vì mình mà tr nên g ng g o, v i vàng nói: “Sóng l n quá, tôi l i i nhanh, boong tàu tr n, không c n th n nên b tr t chân thôi”.

Ph ng Tuân Ki m c ng nói : “Sóng l n th t, v a r i xu ng n c có c m giác ch c n s s y m t chút là b chìm ngay”.

ông Giai c ng t ng là nhân viên PR, nên hi u cái khó c a H ng M C nh, ành tha cho Ngô M n Ni, nh c nh cô: “ ng m c mãi qu n áo t nh th , mau i thay ã”.

Ra bi n ch i, không ai chu n b cho tình hu ng mình b ngã xu ng bi n, nên ng nhiên ch ng có thay.

Mà du thuy n là c a Dung Trí D t, trong t qu n áo phòng ng có th l y cho Ph ng Tuân Ki m m c nh ng l i ch ng có b nào th a m n c yêu c u c a H ng M C nh, c bi t cô còn t t trong ra ngoài, ành m c chi c áo choàng t m to ng i trên sofa trong phòng, sau khi s y khô tóc r i b t u s y lót.

tránh m i ng i bàn tán n y sinh nghi ng , ngay c Dung Trí D t c ng không n làm phi n cô, có ng i gõ c a, cô còn t ng nhân viên ph c v mang c m cho mình, không ng v a m c a th y ng i b ng a c m là T Hi Lê.

T Hi Lê không b t ng tr c bi u hi n kinh ng c c a H ng M C nh, m m c i h i cô: “Tôi có th vào không?”.

H ng M C nh v i m c a m i cô ta vào, nói: “Ch ng ph i có nhân viên ph c v ? Sao cô l i ích thân làm vi c này?”.

T Hi Lê t a c m lên bàn, không có ý nh ra ngay, ng c l i còn ng i xu ng, ra hi u cho H ng M C nh cùng ng i, sau ó m i c i nói: “H bàn chuy n th tr ng c phi u su t, tôi th y h i nh t nh o”.

H ng M C nh c m nh n c thi n ý c a T Hi Lê, kh c i ti p l i: “ ng bao gi mong h s nói v n c hoa và trang s c”.

T Hi Lê g t u tán ng, ng p ng ng m t lát, cô ta nói b ng gi ng nghiêm túc: “Chuy n v a r i, r t xin l i”.

H ng M C nh ng n ng i. Sau ó cô l p t c hi u ngay chuy n mà T Hi Lê mu n nói n, nh ng ng i y cô xu ng bi n là Ngô M n Ni, chuy n ó hoàn toàn ch ng có liên quan gì t i T Hi Lê c . Cô không cho r ng quan h gi a T Hi Lê và Ngô M n Ni t t thì T Hi Lê ph i ng ra nh n l i thay cho Ngô M n Ni, vì v y cô quay sang nhìn T Hi Lê v i ánh m t không hi u.

T Hi Lê th t thà nói ti p: “Tôi bi t Mandy c ý nh m vào cô nh ng tôi l i không nói ra, cô ph i ch u m c”.

H ng M C nh khá b t ng tr c suy ngh ó c a T Hi Lê, v i vàng l c u nói: “Không sao, tôi hi u c , c ng không th y m c gì h t, cô không ph i b n tâm âu”.

T Hi Lê vô cùng chân thành nói ti p: “Mandy là em gái c a b n thân Orchid, cô y r t quan tâm t i th di n, tôi s nói ra r i m i ng i u lâm vào tình tr ng khó x ”.

H ng M C nh c quan tâm quá mà th t kinh: “Th t s không sao mà, tr c kia cô y có chút b t mẫn v công vi c c a tôi, tôi hi u”.

T Hi Lê hình nh r t bi t n tr c s bao dung c a cô, c i c i, r i b ng nh ng m ám ch i u gì ó, nói: “C ng may anh Ph ng ph n ng nhanh, nên m i không l i h u qu nghiêm tr ng”.

H ng M C nh ý th y n c i thoáng v ng ng ngừng c a T Hi Lê khi nh c t i Ph ng Tuấn Ki m. Cô l p t c hi u ngay ý c a câu nói y, r t nhanh c ng ph h a theo: “Ph ng tiên sinh là ng i t t, hay giúp m i ng i”.

T Hi Lê nghe cách x ng hô c a cô thì l i càng t ra vui m ng h n, nh ng s l tâm t thi u n quá rõ ràng tr c m t ng i khác nên v i vàng ng đ y, nói: “V y cô n c m i, tôi ra ngoài ây”.

H ng M C nh ti n T Hi Lê, sau khi óng c a, cô t a l ng vào c a ng m t lúc lâu. n trong a r t phong phú, b ng cô ùng c réo gào, nh ng có l do u ng nhi u n c bi n, nên n mà không th y ngon mi ng. Cô n m trong phòng ng m t gi c, không ai t i làm phi n, ch có tí ng sóng bi n p vào m n du thuy n r i v ng vào tai qua cánh c a s áng ghét ch a óng ch t.

B n gi cô m i thay b ã c hong khô c a mình và ra ngoài, du thuy n ang trên ng quay v .

Dung Trí D t t m n ng trên t ng ba, c p m t th y cô b c ra ngoài, li n g i cô lên cùng.

Lên t i t ng ba, m i phát hi n trên này ch có m t mình Dung Trí D t, nh ng ng i khác ang đánh bài, chuy n phi m t ng m t.

M t tr i b t u l n, Dung Trí D t n m d i mái che nh ng v n b ánh n ng dát kh p n a thân d i.

Hàng M C nh không thích t m n ng, ành ng i xu ng chính gi a c a mái che.

Dung Trí D t h i: “V a r i t o i n h x g i n c h o c ô, t i s a o c ô l i r t u v à o m a i?”.

Cô n hoa qu mà anh ta mang lên theo, nói th ng: “Anh c ng bi t t o i c ó m a i m à, v à o t h i k h c q u a n t r n g k h o n g m a n g r a d ù n g, c h n g l l i i n g i t a l t d a s a o?”.

Anh ta l i h i: “C ô g â y t h ù c h u c o á n v i N g ô M n N i t b a o g i ?”.

Cô không mu n gi i thích quá nhi u, nên ch nhún vai.

Anh ta c ng ch ng truy h i t i c ù n g, ành nói: “C o n n g i c ô t a c ò n n g a n g h n c c u a”.

Th là cô nói: “N u a n h c m t h y c ó l i v i t o i, t o i k h o n g n g i c m c h ú t p h í a n i â u”.

Dung Trí D t phá lên c i h a h , nghiêng u nhìn cô, t nhiên nói: “T o i k c h o c ô n g h e m t c â u c h u y n”.

Cô ghé sát tai vào g n anh ta, nói: “R a t a i l n g n g h e”.

Anh ta tr m ngâm h i lâu, r i i s a n g g i n g u u, k . “N g à y x a c ó m t n g i c o n g á i, n m m i h a i, m i b a t u i n h à c ô g á i c h u y n n t r o n g c o n h m n i n h à c a n g i c o n t r a i s i n h s n g. C ô g á i r t h o t b á t á n g y ê u, t n h t i l n u l à b n h c c a c h à n g t r a i, s a u ó c ò n t h i v à o c ù n g m t t r n g i h c. C h à n g t r a i l ê n i h c t h i g p c n g i c o n g á i m à m ì n h t h í c h, n h n g c ô g á i ó l i c ó b n t r a i r i, c h à n g t r a i l n g l b o v n g i c o n g á i ó, k h o n g n h n r a t ì n h c m c ô g á i d à n h c h o m ì n h. S a u n à y c ô g á i q u y t n h g i ú p c h à n g t r a i, n x o n g c h í n m i c h í n q u e k e m c a c h à n g t r a i, c ô g á i b t u t h e o u i n g i b n t r a i c a c ô g á i k i a. T r i k h o n g p h l o n g n g i, c u i c ù n g c ô g á i ã t h à n h c o n g. N h n g c h à n g t r a i k h o n g n h n g k h o n g h i u c h o n i k h c a c ô g á i, m à c ò n m n g c ô, v i c h à n g t r a i c h o r n g c ô ã l à m t n t h n g t i n g i c o n g á i m à a n h t a t h í c h”.

Anh ta k r t nghiê m t ú c, c ô b h p d n, t r u y h i: “S a u ó t h i s a o?”.

“S a u ó c ô g á i b i. C h o t i r t n h i u n m v s a u, c h à n g t r a i m i d á m t h a n h n, k h i ó a n h t a m n g c ô k h o n g p h i v i b t k ì n g u y ê n n h â n n à o k h á c, m à c h v i a n h t a k h o n g v u i k h i t h y c ô t r t h à n h b n g á i c a n g i k h á c m à t h o i.”

Cô i m t lúc lâu, không th y anh ta nói n a, v n c h a h à i l o n g v i k t t h ú c: “T h l à h t r i à?”.

Anh ta l i b t u c i h i h i g t u, c h n g c ò n v n g h i ê m t ú c v a r i: “ a p h n c á c c â u c h u y n t ì n h y ê u u k t t h ú c n h t h ”.

Cô c ng g t u, k h e n: “C h u y n a n h b a h a y l m”.

Anh ta không gì thích đó là chuyện thất bại hay gì, mà chỉ về phía Phụng Tuân Ki mà thôi. Anh nói chuyện với Ông Nhật Trác boong tàu ngầm, nói: “Cô có thể yêu anh ta không?”.

Nhìn theo hình ảnh anh ta chỉ thấy Phụng Tuân Ki. Anh đã thay áo màu xanh thẫm, và nhìn về phía quầng dài màu sẫm, đáng ngờ thì nghĩ, không hề ý tứ tình hình phía trên. Cô không luống cuống, mà thì nghĩ thì thầm nói với Dung Trí Dật: “Tôi chắc có dịp tiếp xúc nhiều với Phụng tiên sinh, nhưng có thể bạn không biết anh ấy đâu.”

Dung Trí Dật hỏi: “Vấn đề là gì?”.

Cô đáp: “Không biết đâu”.

Dung Trí Dật cười mỉa mai, phê bình: “Thì ra phần các cô khi ngắm đàn ông còn chú ý đến vẻ ngoài hơn là khi đàn ông ngắm phần”.

Cô gật đầu thừa nhận...

Anh ta thì dài, nói tiếp: “Trên thuyền đang làm gì có người thì thất bại không hiểu tại sao Orchid lại tán thưởng anh ta đến thế, bày ra trò này tác hại cho anh ta và Sisley”.

Cô không muốn mình suy nghĩ lung tung, thì lên tiếng nhắc nhở Dung Trí Dật: “Anh lại bắt đầu mò rì rì”.

Anh ta nhún vai đáp: “Tôi vẫn không nghĩ gì cả”.

Hiện nay Dung Liên sẵn sàng có bất cứ điều gì, Dung Ngọc Lan và vài người khác đi về phía trước cho kịp giờ khai tiệc. Nhưng người còn lại bắt đầu bàn xem nên tìm chỗ nào khác vui chơi tiếp.

Hàng M.C nhậm chức là lý do trên du thuyền, nên sau khi tiệc mừng đi về cô quay lại du thuyền. Cho tới giờ chính giờ phong cảnh ban đêm thì đẹp, lại mát mẻ, cô nằm trên sofa boong tàu uống rượu vang còn lại, dường như làm thế khi nào tâm có cảm yên bình. Nhưng khi nghĩ thì chậc chậc vài phút đã biết nên thôi cả Âu Na làm phiến, giờ cô tới tới Club.

Cô không thích sự ồn ào quán bar, nhưng thì thôi nghĩ mà thôi quá hoặc khi không gặp các người khác thì yên tâm lúc. Âu Na nói hôm nay là sinh nhật Mi Mi, nên thì thôi cô phải đi. Vì có quan hệ với Âu Na, nên cũng quen biết không ít bạn của Âu Na, Mi Mi là một trong số đó, cô suy nghĩ một lát, sau đó quyết định đi.

Mi Mi gặp nhau cả quán bar, bảy tám chàng trai cô gái cùng hò reo ôm chầm lấy nhau đi vào.

Không còn sự ồn ào, hình ảnh xung quanh. Mọi người trong sự yên tĩnh, bao gồm cả Mi Mi, u ng r u r t t t, nên không cho phép đi sang r u Tây.

Tu l ng c a H ng M C nh c ng khá t t, nh ng t i nay v n may c a cô d t , dù ch i b t kì trò g i c ng u b ph t u ng. Ban u u ng còn t nh táo, nh ng đ n đ n b t u say, ng i trong quán bar m i lúc m t ô ng, nh c nh o inh tai nh c óc, cô ngã c ng i vào Âu Na, nh ng quy t không ch u buông li r u trong tay xu ng.

Âu Na không ng t i nay cô l i u ng say nh th , không dám cô ch i t i khi tàn t i c, h n m i m t gi l i n lôi cô ra kh i quán bar, nói mu n a cô v nhà.

V a nghe Âu Na nói mu n a mình v , cô l p t c tr nên t nh táo, c g ng l y l i tinh th n chui vào taxi, ch n Âu Na l i không cho lên theo, nói: “Mình v n n, có th t v , c u ch i t i p i”. Sau ó b o bác tài nhanh chóng lái xe i.

T quán bar v khu chung c không xa l m, cô ng i d a vào gh m t lúc ã th y n. Lúc l y t i n trong túi ra tr cho bác tài ã không c n th n làm r i di ng. Cô cúi ng i xu ng nh t v a ch m vào nút màn hình li n sáng lên, phát hi n ra có hai cu c g i nh c a Ph ng Tuân Ki m, m t cu c g i t m t t i ng tr c, cu c th hai là t ba m i phút tr c.

Cô th y h i c ng th ng, không dám g i l i cho anh ngay, nh v nhà tìm c lí do r i m i g i g i i thích vì sao mình l i không nghe i n.

áng t i c, Ph ng Tuân Ki m ang ng i trong nhà r i. Cô m c a, th y anh ng i trên sofa xem t i vi. Ph n ng u tiên là l p t c nín th , ch s anh ng i th y mùi r u. Cách làm ó c a cô ch ng khác nào b t tai tr m chuông, cô u ng nhi u nh th , ngay c l chân lông c ng thoát ra y mùi r u.

Ph ng Tuân Ki m ng d y, i v phía cô.

Cô v i vàng ch y ngay vào nhà v sinh nh m t ph n x có i u ki n, thò u ra nhìn anh, gi i thích: “Sinh nh t m t ng i b n, nên em u ng h i nhi u”.

Anh không thích mùi r u quá n ng, nh ng hình nh c ng không có ý nh trách m ng cô, i c n a ng thì r vào b p, r i l y m t chai n c ng t t t l nh ra, m n p u ng, sau ó quay l i nhìn cô, nói: “ i t m i”.

Cô v n luôn nghe l i anh, u tiên là x n c y b n, sau ó ngâm mình trong ó n a t i ng, cu i cùng dùng xà bông xoa kh p ng i, hồng chà h t h i r u trên ó.

T m xong, ã s p m t gi .

Cô có c m giác nh Ph ng Tuân Ki m ã i r i, nh nhàng v n c a phòng t m, thò u nhìn v phía phòng khách, t i vi và èn ã t t, trên sofa không có ai, qu nhiên anh ã i.

Cô th phào nh nhõm, i vào b p m t l nh l y n c u ng. U ng h t n a lon n c ng t cô m i gi t mình nh ra mình v n âu có mua n c ng t, m t l nh nhìn l i, th y bên trong xu t hi n r t nhi u không ph i do mình mua. Cô

không tin l m chuy n s ó là do Ph ng Tuân Ki m mua, nh ng ngoài Ph ng Tuân Ki m ra, không có ng i th ba có c chìa khóa c a c n h này.

Cô ng trong b p ng n ng m t m t lúc, u ng n t lon n c ng t r i quy t nh ch m d t vi c suy ngh lung tung c a mình.

Ng y Khi t ngh h n m i ngày m i quay l i làm vi c.

Nh ng nhân viên khác d i s d n u c a Ki u Ki u a ra ngh : “Ch ng ph i ch là m ru t th a thôi sao? C n gì ph i ngh t n m i ngày lâu nh th ?”.

H ng M C nh nói chuy n v i Ng y Khi t xong, c m th y m c dù nhà ngh ng i nh ng m i ngày, nh ng khí s c c a Ng y Khi t c ng ch ng t t h n là bao. X a nay cô i x v i c p d i không quá hà kh c, th ng ph t phân minh, nói th ng v i Ng y Khi t r ng t i n th ng c a quý này s b tr h t. Quay sang Ki u Ki u, cô không ti c l i bi u d ng: “Ch nh t nh s t i n c em là nhân viên xu t s c nh t c a tháng này v i Orchid”.

Âu Na khen cô gi i khi d n m t t toàn các cô gái nh lạnh cha lạnh chanh mà thành tích nghi p v v n ng u.

Cô khiêm t n tr c l i khen ó c a b n: “Quá khen, quá khen, c n th n không l i tr thành khiên tên”.

Âu Na bóc m : “C u s m ã là cái bia b c m y tên trên ó r i, còn có gì ph i s n a?”.

Cô không th ph nh n, ch nhún vai c i.

Cô ã t thái ph t l tr c nh ng tin n gi a mình và Dung Trí H ng, nh ng cây mu n l ng mà gió ch ng ng ng, cô không có cách nào thay i suy ngh trong u ng i khác, ch còn bi t im l ng làm t t b n ph n c a mình.

Sau gi c m tr a tr i m a nh .

H ng M C nh ã nh n l i s a b n gái Uông Nh t Trác t i h m r u, t i ó ch c ch n s khó tránh c vi c ph i th r u, nên cô không lái xe, ng i taxi n ó v a úng ba gi . Cô còn không bi t b n gái c a Uông Nh t Trác là ai, nh ng l i ngh m t ng i xu t chúng nh Uông Nh t Trác, cô gái khi n anh ta ph i nâng niu trong lòng bàn tay ch c ch n s là tuy t th giai nhân. Nh ng v a lên t i t ng hai, ng i cô g p l i là D ch Hi u V , cô gi t n y mình, ng n ng m t m t lúc lâu m i l y l i c tinh th n.

Khi H ng M C nh m i vào ngh , hai nhân v t n i nh c n trong ngành PR kh p thành ph m t là Ch ng Du, ng i kia là D ch Hi u V . D ch Hi u V nh h n Ch ng Du sáu tu i, có th coi b n h là song kiều, nh ng n u lu n v s cách bi t tu i tác, thì D ch Hi u V c coi là xu t chúng h n Ch ng Du nhi u. D ch Hi u V gi ng nh m t bông hoa giao t n i b t nh t c a Th ng

Hai trong thập niên ba mươi thế kỷ trước, làm việc cho Ông gia, ông thì còn là người tình công khai của Ông Nhật Trác. Người tình, không phải bạn gái, càng không có khi nào thành Ông thi phu nhân. Sau này người trong ngành rượu lên tin về Ông Nhật Trác đính hôn với tiểu thư họ Cam, sự kiện của D ch Hi u V l i càng trở nên g g o, nghe nói Ông gia đã cho D ch Hi u V m t món ti n l n, cô ta đi dân, cũng có tin nói rằng do Ông Nhật Trác đã nên rơi vào trạng thái bất thường, vẫn luôn đi u tr trong bệnh viện tâm thần. Sau nửa hôn sự giữa Ông Nhật Trác và tiểu thư họ Cam b h y b , D ch Hi u V c ng không thấy xuất hiện, nghe chuyện thì bàn tán ó c ng d n l ng xu ng.

Hàng M C nh và D ch Hi u V tr c kia từng xuyên qua lại, quan hệ khá tốt, có lẽ nhìn người mà liên tưởng tới chính người của mình, nên trong lòng vẫn có thiện cảm với D ch Hi u V , dù cô ý có kết cục thế nào, cô cũng thấy đau lòng. Nhớ đến hôm nay D ch Hi u V l i xuất hiện. Cô ý mặc một chiếc váy dài không tay màu hồng phấn bó sát, eo m t s i dây dài trên cổ, chiếc áo khoét cổ khá sâu nên phần ngực lộ m ng da trắng ng n, vô cùng thu hút và kích thích trí tưởng tượng của người khác. D ch Hi u V ã c t tóc ngắn tới ngang vai, cu n xo n l n to, r i l i nhu m màu rượu chát, khi nhìn khuôn mặt trẻ trẻ của D ch Hi u V càng nổi bật thanh tú hơn.

D ch Hi u V biết người mình gặp hôm nay là Hàng M C nh, vì vậy không hề có sự ngạc nhiên hay kinh ngạc, thoi máib c t i chào hỏi: “Theresa, lâu rồi chúng ta không gặp nhau”.

Hàng M C nh không dám lơ nh, cũng cười nói: “Gặp hai năm rồi”.

Hai người có chút kích động, nhưng không ai nhắc lại chuyện đã qua.

Hàng M C nh có cảm giác D ch Hi u V hơi khác so với trước kia, nhưng nghĩ thì không nghĩ ra là khác chỗ nào, có lẽ thời gian đã làm người ta thay đổi.

D ch Hi u V nói gần đây mình bận làm mê s u t p r u chu n b m h m r u d i t ng h m nhà mình.

Hàng M C nh nghĩ có lẽ Ông Nhật Trác vẫn yêu thương sự nghiệp của D ch Hi u V như trước, nên trong lòng cảm thấy yên tâm.

Cô của D ch Hi u V lên tiếng hỏi, đi một lát qua khắp các giá rượu, sau khi nói những kiến thức thông thường mình biết, mới chỉ nói một chai rượu vang trắng do La Romanee Conti sản xuất năm 2000 và một chai rượu vang đỏ Chateau Ausone dùng nho trồng tại Syrah chết là ra.

Hàng M C nh là khách hàng từng xuyên đây, đi biết phẩm rượu, ông thì có quan hệ khá tốt với Trần Gia Phong, quản lý người Hàng Kông của hàng rượu, vì vậy gần như tất cả mọi việc đều do cô tay làm. Cô rót một phần ba ly thì thấy tinh Riedel của D ch Hi u V , đây D ch Hi u V cách năm r u.

“Ng m r u trong mi ng ít nh t m i hai giây, n m giây u, u l i s c m nh n c v ng t, t n m t i tám giây sau, hai bên u l i c m nh n v r u, b n giây cu i cùng phán oán v ng. N u ph i n m t hai lo i r u tr lên, thì gi a hai l n n m ph i cho l i c ngh ng i vài phút.”

H ng M C nh v n luôn cho r ng D ch Hi u V là ng i vô cùng thông minh, h n n a nh ng i u cô nói c ng r t n gi n d hi u, nh ng nh ng n i dung y l p i l p l i n vài l n mà D ch Hi u V ch nh m t cách l n x n. Cu i cùng cô c ng phát hi n ra D ch Hi u V có v n , và c ng nh n th y t u t i cu i có m t ng i g n nh là b o v luôn theo sát D ch Hi u V . Nh v a phát hi n c m t bí m t kinh thiên ng a, cô vô cùng s c.

Không lâu sau Ông Nh t Trác c ng có m t h m r u.

Anh ta hoàn toàn không có ý nh gi u gi m H ng M C nh, nh ng c ng không gi i thích, u tiên là gi ch t D ch Hi u V ang i lo n quanh các giá r u, gi ng nh s cô y i l c m t, sau ó nói v i H ng M C nh: “Tôi ã nói s i cùng cô y, nh ng g n i l i có vi c g p, cô y không i c, òi n tr c”.

Tr c kia H ng M C nh không thân v i Ông Nh t Trác l m, sau này c ng ch ng ti p xúc nhi u, cô không bi t rõ quá trình c th c a câu chuy n hai n m v tr c, nh ng thái lúc này c a Ông Nh t Trác dành cho D ch Hi u V ã nói rõ r t nhi u. Cô c m giác c an i, nh ng l i c ng th y bu n, c g ng kìm nén c m xúc, hòa nhã giúp D ch Hi u V ch n r t nhi u r u. Cô không s Ông Nh t Trác không tr n i, b i vì cô bi t, i v i anh ta mà nói, ng i con gái quý giá h n m i th trên th gian này gi ang trong tay anh ta r i.

Tính riêng t c a h m r u trên t ng hai t ng i cao, nh ng n sáu gi ng i t i c ng nhi u d n. Ông Nh t Trác không mu n g p ng i quen, nên kho ng h n n m r i ã a D ch Hi u V i, D ch Hi u V v n th y ch a th a mẫn, h n H ng M C nh l n sau g p l i. H ng M C nh nh n l i, nhìn theo hai ng i cho t i khi h i h n m i quay l i h m r u, b ra m t tí ng ng h ch n chai r u vang có vít ng i chất.

Tr n Gia Phong t bên ngoài v , hai ng i g p nhau, h n lên t ng chín u ng r u.

M i b y gi , tr i ã t i h n, nh ng èn neon trong thành ph ch a k p ph ánh sáng c a mình.

Tr n Gia Phong mang t t ng tám lên r t nhi u n, hai ng i ng i ngoài ban công i m. Ông ta kho ng g n n m m i tu i, tu luy n thành tình, m c dù nói tí ng ph thông ch ng ra làm sao, nh ng nhìn ng i nhìn vi c l i r t tình t ng, ông ta nói chuy n v i m t ng i c coi là m t n a thân ph n H ng Kông nh H ng M C nh b ng tí ng Qu ng ông: “Xem ra tâm tr ng c a cô hôm nay r t t , nên m i ch n chai r u có v chất th này”.

Hùng Mạnh Cường nhúng mẩu thịt, đáp: “Có so sánh mồi bi t th nào ngon, th nào t, n u không l i c l m t ng mình ang s ng trên chín t ng mây, s có ngày r t xu ng r t th m”.

Ông ta li c xéo cô m t cái: “Là v ng m c trong tình yêu, hay là công vi c g p r c r i? N u là v n tình yêu, thì tôi l c b t tòng tâm, nh ng n u không mu n làm ngành ó n a, thì ch tôi lúc nào c ng m r ng c a ón cô. Cô bi t y, tôi v n luôn r t tr n tr ng kh n ng c a cô i v i r u vang”.

Cô l c u c i: “Th c ra tôi ch ng có tài gì c . Toàn là d a vào trí nh mà thôi”.

Ông ta ính chính l i cách nói c a cô: “Cho dù d a vào trí nh r i c l i, c ng ch u b ra nhi u ti n nh v y r n luy n u l i”.

Cô c i cho qua, nhìn v phía dòng sông Hoàng Ph .

Tr c n m m i tu i, cô là a tr s ng trong g m vóc l a là, sau n m m i tu i, cô ch là m t a bé bình th ng c gia ình h hàng nuôi d ng. Ngay c s ti n a cho Diêu L p Trung ch a b nh c ng do cô l y t ch Ph ng Tuấn Ki m, nh ng lo i r u vang khác nhau mà cô n m c ng là do anh mua. Ngay t u anh ã b i d ng cô nh b i d ng m t nhân tài, t m ính chính l i nh ng l i l n l i bé c a cô, ch d y cho cô cách i nhân x th , c bi t là ích thân d y cô cách phân bi t r u ngon r u d , yêu c u cô ph i n m c s n l ng r u m i n m, tên c a các nhà máy r u vang, th m chí c tình hình phân b c a m t vài lo i r u ngon. Cô là ng i tình c anh nuôi, c ng là nhân viên PR do anh dày công hu n luy n. Không ph i cô ch a t ng ngh n tác d ng c a s t n t i c a mình, c ng hi u vi c cài ng i vào công ty khác là trò v t trên th ng tr ng, nh ng Ph ng Tuấn Ki m mu n cô vào B o Nhã, cô dù có gi i giang t i âu, c ng không th thay th c Dung Ng c Lan, i u ó c ng có ngh a là cô không th gây c nh h ng quá l n, hu ng h cô không cho r ng Ph ng Tuấn Ki m ng c t i m c nh i cái c vít chính c a t p oàn Hoa H .

Cô ch a bao gi bi t r t cu c Ph ng Tuấn Ki m ang ngh gì. Cô c ng không ph i là hoàn toàn không bi t. i u duy nh t mà cô bi t là Ph ng Tuấn Ki m nh t nh s á ông anh trai Ph ng T Bác - con riêng c a Ph ng ình Tr ch và bà ch gái Ph ng T Du ra kh i t p oàn H i Thành, c t t m i con ng s ng c a c u em trai Ph ng H u Lai do bà m k sinh, ép Ph ng nh Tr ch ph i giao l i t p oàn H i Thành, t p oàn c ông ta cùng m anh sáng l p d i s giúp không nh c a ông ngo i cho anh. Mà vai trò c ng nh k t c c c a cô trong v k ch l n do anh làm o di n này th nào còn ch a bi t.

Tr n Gia Phong ph i ti p ón khách, Hùng Mạnh Cường nh ng i m t mình qu y bar r t lâu.

Chai rượu này cô ch n quá chất, cô nheo m t, r u t t tr t trên u l i xu ng c , nh ng phong c nh ây quá p xung quanh yên t nh, cu n mình trong m t góc, n u không nhìn k s không bi t là ai.

Ng i pha r u bi t cô, c m m t chai r u vang tr ng m i n nói: “Theresa, chai r u này là c a m t v tiên sinh mu n t ng cô”.

Cô vô cùng kinh ng c, ch m rãi li c m t ra quay r u nh phía sau.

Ng i pha r u th t thà b o: “Anh y ã i r i”.

Cô thôi không tìm ki m n a, ng ng u lên nhìn ng i pha r u: “Ai th ?”.

Ng i pha r u c i áp: “Tôi có nguyên t c ngh nghi p c a mình. Anh y không mu n ti t l danh tính, cho dù chúng ta có thân thi t t i âu, tôi c ng ph i gi bí m t”.

Cô c ng không ép, nghi ho c ón l y chai r u tr ng trong tay anh ta, nhìn k nhãn, thì ra là chai r u c c t n m 2005 t nhà máy r u Domaine Huet. Cô chau mày không hi u: “Sao l i có ng i vô duyên vô c t ng tôi chai r u vang tr ng quý th này?”.

Ng i pha r u còn c m th y h ng thú v i chai r u h n c ng i t ng, h i cô: “Có c n m ra ngay bây gi không?”.

Cô ng ý, sau khi anh ta m chai r u, rót vào li, l c hai vòng, nh p m t ng m. R u ngon qu nhiên mùi v r t khác, r a s ch d v ng chất v a r i còn ng trong mi ng cô. Cô u ng n a li, r i b o ng i pha r u c t i. Ng i pha r u t ng cô mu n mang v , nh ng cô nói g i l i ây, r i ùa ùa nói ti p: “Ng i t ng không rõ danh tính, sao tôi có th tùy ti n mang v ch ”.

Ghi chú:

1. V nh n c c n hay còn g i là Repulse Bay là m t v nh phía nam c a o H ng Kông. (M i chú thích u c a ng i d ch).
2. Qu n lí c p cao.
3. qu c ông La Mã còn c g i qu c Byzantium, qu c Byzantine, qu c Byzance hay qu c Hy L p là m t qu c t n t i t n m 330 n n m 1453, óng ô Constantinopolis.
4. Ví c m tay dùng nh trang s c trong các b a ti c, s ki n sang tr ng.
5. i Nh S n (tên c là L n u) là hòn o l n nh t H ng Kông n m c a sông Châu Giang.
6. M t lo i ti n s d ng trong casino, c i t ti n m t t c c vì lí do an ninh.